

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLMOUCI

FILOZOFICKÁ FAKULTA

KATEDRA MUZIKOLOGIE

JANA VACULÍKOVÁ

**HUDEBNÍ POŘADY DIVADLA HUDBY OLMOUC
V LETECH 1990 – 2000**

THE MUSIC PROGRAMMES OF MUSIC THEATRE BETWEEN 1990 AND 2000

Bakalářská diplomová práce

Vedoucí práce: PhDr. Eva Vičarová, Ph.D.

Olomouc 2012

Prohlašuji, že jsem předkládanou bakalářskou práci vypracovala zcela samostatně a uvedla jsem v ní veškerou literaturu, prameny a další zdroje, ze kterých jsem čerpala.

V Olomouci dne 20. dubna 2012

Ráda bych na tomto místě upřímně poděkovala vedoucí mé práce, PhDr. Evě Vičarové, Ph.D., za cenné rady, její čas, trpělivost a vstřícnost.

Mé poděkování patří také ředitelce Divadla hudby Olomouc, PhDr. Libuši Šlezarové, za poskytnutí množství materiálů i svědectví, vstřícnost a velkou ochotu pomoci.

OBSAH

OBSAH	4
ÚVOD	5
STAV BĀDÁNĪ	7
1 DIVADLO HUDBY – DEFINICE POJMU, OBECNĀ CHARAKTERISTIKA A STRUČNÝ VÝVOJ	10
1.1 DEFINICE POJMU	10
1.2 STRUČNÝ NĀSTIN VÝVOJE DIVADLA HUDBY OLMOUC A CHARAKTERISTIKA JEHO ČINNOSTI	11
2 HUDEBNĪ ŽIVOT OLMOUCE V LETECH 1990-2000	14
2.1 MORAVSKĚ DIVADLO OLMOUC	14
2.2 MORAVSKĀ FILHARMONIE	14
2.3 KONCERTY KOMORNĪ HUDBY, HUDEBNĪ FESTIVALY	15
2.4 ROZHLAS	15
2.5 HUDEBNĪ ŠKOLSTVĪ	16
3 HUDEBNĪ POŘADY JEDNOTLIVÝCH SEZON DH 1990 - 2000	18
3.1 HUDEBNĪ POŘADY ROKU 1990	18
3.2 HUDEBNĪ POŘADY ROKU 1991	24
3.3 HUDEBNĪ POŘADY ROKU 1992	30
3.4 HUDEBNĪ POŘADY ROKU 1993	36
3.5 HUDEBNĪ POŘADY ROKU 1994	42
3.6 HUDEBNĪ POŘADY ROKU 1995	47
3.7 HUDEBNĪ POŘADY ROKU 1996	53
3.8 HUDEBNĪ POŘADY ROKU 1997	59
3.9 HUDEBNĪ POŘADY ROKU 1998	66
3.10 HUDEBNĪ POŘADY ROKU 1999	71
3.11 HUDEBNĪ POŘADY ROKU 2000	76
4 CELKOVĚ HODNOCENĪ DRAMATURGIE V LETECH 1990–2000	81
ZĀVĚR	85
SHRNUTĪ	87
SUMMARY	88
ZUSSAMENTAFASSUNG	89
LITERATURA, PRAMENY A DALŠĪ ZDROJE	90
SEZNAM TABULEK	99
ANOTACE	100

ÚVOD

Divadlo hudby se stalo hned v době svého vzniku v roce 1968 předním nositelem olomouckého kulturního dění. Divadlo hudby Olomouc je tzv. stagionou, tedy produkčním domem, který nedisponuje vlastním interpretačním souborem, a tudíž si k produkcím soubory, interprety a osobnosti zve. Přestože je tedy jeho provoz především založen na vystoupeních hostujících umělců, činnost Divadla hudby Olomouc přirozeně reflektuje stav a úroveň kultury Olomouce.

Téma hudebních pořadů olomouckého Divadla hudby se dosud netěšilo přízni hudebních historiků ani regionalistů. Text práce je zaměřen na první porevoluční desetiletí, v němž se odrazily všechny politické, společenské, ekonomické i kulturní změny vyvolané listopadem 1989. Cíl práce je dvojitý: Tím prvním je podat přehled o hudební dramaturgii této multikulturní instituce, vyhodnotit procentuální zastoupení hudebních pořadů vzhledem k dalším uměleckým druhům, představit jejich náplň i charakter a odhalit vývoj, který se v dramaturgii této instituce odehrál. Druhým cílem je zhodnotit význam olomouckého Divadla hudby pro místní hudební kulturu.

Práce sestává ze čtyř kapitol. Po nezbytném Stavů bádání, ve kterém jsou zmapovány dostupné prameny a studijní literatura, následuje terminologické vymezení pojmu „divadlo hudby“ a stručný vývoj olomouckého Divadla hudby od data jeho založení.

Druhá kapitola heslovitě shrnuje kulturní život Olomouce v letech 1990–2000. Text podává výklad o hlavních nositelích hudebního dění, tedy institucích, festivalech, rozhlasu i školství.

Ve třetím, nejrozsáhlejším oddílu, jenž je stěžejní kapitolou spisu, jsou chronologicky zpracovány jednotlivé sezony z hlediska dramaturgie. Největší důraz je samozřejmě kladen na hudební pořady, reflektovány jsou však také programy, v nichž je hudba dominantní součástí, například pořady určené školní mládeži. Text přirozeně nerezignuje ani na souvislosti provozního rázu apod. Ke každému roku je připojen také detailní soupis jednotlivých pořadů či živých performancí, jež je zrekonstruován na základě výročních zpráv, programových materiálů, popřípadě recenzí. Tyto informace jsou uspořádány do přehledných tabulek, aby se čtenář bez obtíží orientoval

v zastoupení jednotlivých uměleckých žánrů, v programech či údajích o návštěvnosti daného roku.

Čtvrtá kapitola je soubornou reflexí celého desetiletí z hlediska vývoje dramaturgie. Využívám v ní také cenných informací získaných z rozhovoru s ředitelkou Divadla hudby Olomouc Libuší Šlezarovou, či hudebními dramaturgy.

Součástí předkládané práce je přílohová část, v níž jsou obsaženy fotografie či tabulka návštěvnosti Divadla ve výše uvedené dekádě.

STAV BĀDÁNĪ

Vymezení pojmu „*divadlo hudby*“ najdeme v lexicích. Jedná se o *Stručný hudební slovník*¹ Miroslava Barvíka, Jana Maláta a Karla Tauše, *Československý hudební slovník osob a institucí*² Graciana Černušáka, Bohumíra Štedroně a Zdenka Nováčka. Dále *Slovník české hudební kultury*³, jehož editory jsou Jiří Fukač a Jiří Vysloužil a v neposlední řadě *Malá encyklopedie hudby*⁴ Jaroslava Smolky.

Z dostupné literatury lze také využít stručných textů týkajících se dílčích historických realii,⁵ z nichž byly získány informace o hudebním dění v porevoluční Olomouci.

Z dalších knižních zdrojů zaměřujících se na program Divadla hudby lze uvést publikace Dagmar Hochové⁶, Tomáše Černouška⁷, Václava Stratila⁸, Vladimíra Havlíka⁹, Ivonny Boháčové¹⁰, Bernarda Pescheta¹¹ a Hany Hamplové¹². Bohužel se většina výše zmíněných spisů týká spíše akcí výtvarného charakteru, při nichž hudební doprovod nebyl vždy pravidlem.

Problematikou Divadla hudby Olomouc se zabývá bakalářská diplomová práce Zdeňka Krajcara nesoucí název *Management v Divadle hudby Olomouc*, ve které bylo,

¹ BARVÍK, Miroslav – MALÁT, Jan – TAUŠ, Karel: *Stručný hudební slovník*. Praha 1960, s. 92.

² ČERNUŠÁK, Gracian – ŠTĚDRONĚ, Bohumír – NOVÁČEK, Zdenko: *Československý hudební slovník osob a institucí*. Praha 1963, s. 238.

³ FUKAČ, Jiří – VYSLOUŽIL, Jiří (ed.): *Slovník české hudební kultury*. Praha 1997, s. 161.

⁴ SMOLKA, Jaroslav a kol.: *Malá encyklopedie hudby*. Praha 1983, s. 146.

⁵ HAJDU, Filip – LYKO, Petr – STEINMETZ, Karel: „Hudební kultura“. In: SCHULZ, Jindřich: *Dějiny Olomouce* - 2 sv. Olomouc 2009, s. 482; LAZORČÁKOVÁ, Tatjana: *Čas malých divadel*, Olomouc 1996 s. 170; LAZORČÁKOVÁ, Tatjana: *Olomoucké divadelní reflexe: Moravské divadlo Olomouc - činohra devadesátých let 20. století: výběr recenzí*. Olomouc 2004, s. 98; LAZORČÁKOVÁ, Tatjana: *Studio Forum - příběh divadla: (k historii divadla v Olomouci v sedmdesátých a osmdesátých letech 20. století)*. Olomouc 2009, s. 136; STEINMETZ, Karel: *Moravské Divadlo Olomouc 1920-2000*. Olomouc 2000, s. 21.

⁶ HOCHOVÁ, Dagmar: *Řád věcí a života*. Olomouc 1992, nestr.

⁷ ČERNOUŠEK, Tomáš: *Architekturu musíš žít*. Olomouc 1992, nestr.

⁸ STRATIL, Václav: *Zaběhnutý pes*. Olomouc 1992, nestr.

⁹ HAVLÍK, Vladimír: *Kristovy roky*. Olomouc 1992, nestr., 1 příl.

¹⁰ BOHÁČOVÁ, Yvonna: *Vladimír Kokolia*. Olomouc 1992, nestr.

¹¹ PESCHET, Bernard: *Kresby, koláže a dekorace*. Olomouc 1992, nestr.

¹² HAMPLOVÁ, Hana: *Tváře*. Olomouc 1992, nestr.

jak už název napovídá, toto produkční těleso podrobněji reflektováno pouze z ekonomického hlediska.¹³

Nejcennějším materiálem a současně významným zdrojem poznání jsou výroční zprávy¹⁴, komentáře ředitelky Divadla hudby Libuše Šlezarové¹⁵ a programové materiály¹⁶ příspěvkové organizace Divadla hudby Olomouc z let 1990–2000, které nalezneme v archivu instituce. Je zde zachycena především hospodářská situace tělesa, ale jsou zde uvedeny také důležité události za daný rok.

Divadlo hudby Olomouc je též součástí fondu Státního okresního archivu v Olomouci. (M5 – 58). Je zde reflektováno období od roku 1971–1990, obsahující zprávy o činnostech (zejména koncepční a informační texty), dramaturgické plány, zápisy z porad pracovníků, dokumentaci pořadů mluveného slova a hudby, plán výstav či programové plakáty Divadla hudby.

K informacím pramenného rázu patří i ústní či písemná svědectví ředitelky Divadla hudby Libuše Šlezarové, hudebního dramaturga Romana Ludvy a dramaturgů Alexandra Jeništy a Zdeňka Krajcara. Důležité informace jsem získala od personalistky Kateřiny Ludvové a archivářky Kateřiny Gabrhelíkové.

Cennými zdroji informací, jež nelze opomenout, jsou reflexe v periodících. V této souvislosti je bohužel nutno konstatovat, že činnost Divadla hudby v Olomouci nalézala na stránkách denního tisku ohlas jen velmi zřídka, v letech 1990–1993 vůbec. Z celkového počtu 72 článků týkajících se Divadla hudby, jež jsem v olomouckých tiskovinách¹⁷ v letech 1994–2000 našla, se k hudebním akcím vztahovalo pouze šestnáct z nich.¹⁸ Nejednalo se však o větší materiál, ani o recenze v daném smyslu slova. Jednalo se pouze o popisné reflexe uplynulých událostí.

¹³ KRAJCAR, Zdeněk: *Management v Divadle hudby Olomouc*. Bakalářská diplomová práce. Olomouc 2009, s. 13

¹⁴ Viz závěrečný soupis pramenů a literatury.

¹⁵ ŠLEZAROVÁ, Libuše: Komentář k výroční zprávě Divadla hudby Olomouc z let 1990–2000, in: Archiv DHO.

¹⁶ Programové materiály příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc z let 1990–2000, in: Archiv DHO.

¹⁷ *Hanácké noviny, Mladá fronta Dnes, Kdy-kde-co v Olomouci*.

¹⁸ BRECHLIČUK, Jiří: „Kytarové čarování“. *Hanácké noviny*, 1995, 6 (136), 5; (cip): „Sakramiláčku Filipa Topola“. *Hanácké noviny*, 1995, 6 (149), 5; (luc): „Lhostejný bůh v Divadle hudby“. *Hanácké noviny*, 1995, 6(116), 5; JENIŠTOVÁ, Ivana: „Přežije Divadlo hudby rok 1995?“. *Hanácké noviny*,

V neposlední řadě je nutno upozornit na internetové stránky. Využila jsem oficiálních webových stránek Divadla hudby Olomouc¹⁹, dále stránky města Olomouce²⁰, jejíž příspěvkovou organizací je výše zmiňované těleso. Internetové zdroje mi byly cenným zdrojem zejména v úvodních kapitolách mé práce.²¹

1995, 6(34), 1-2; (luc): „Mozart a jeho čeští přátelé: klavír pro čtyři ruce“. *Hanácké noviny*, 1996, 7 (14), 5; BĚLEŠ, Petr: „Burian začal ozdravovat“. *Hanácké noviny*, 1997, 8 (13), 5; ONDERKA, Vladimír: „Reinkarnace Janis Joplin zpívala v Divadle hudby“. *Hanácké noviny*, 1997, 8 (14), 5; BĚLEŠ, Petr: „Shönfeldův ryzí bigbít otrásl Divadlem hudby“. *Hanácké noviny*, 1997, 8 (69), 5; RYGEL, David: „Divadlem hudby zněly písně staré Moravy ze sbírek Františka Sušila“. *Hanácké noviny*, 1997, 8 (142), 5; BĚLEŠ, Petr: „Básnička píše v jazyce svých snů“. *Hanácké noviny*, 1997, 8 (142), 6; BĚLEŠ, Petr: „Francánovy fotografie zpod hladiny vědomí“. *Hanácké noviny*, 1997, 8 (12), 7; RYGEL, David: „Divadlo hudby začalo připravovat novou sezónu: v "déháčku" slaví kulaté výročí Podivnostmi.“ *Hanácké noviny*, 1998, 9 (79), 13; ŽONDROVÁ, Naděžda: „Jde o příležitost zhlédnout kvalitní divadlo, říká Naděžda Žondrová; za rozhovor poděkoval David Rygel.“ *Hanácké noviny*, 1998, 9 (15), 7; KLUSÁK, Pavel: „Tip Dnes“. *Mladá fronta Dnes*, 2000, 10 (10), 4.

¹⁹ „O Divadle“ [online]. *Divadlo hudby Olomouc*. Dostupný z WWW [cit. 4. 10. 2011]: <<http://www.divadlohudby.cz/o-divadle.html>>.

²⁰ „Oficiální informační portál“ [online]. *Statutární město Olomouc*. Dostupný z WWW [cit. 4. 10. 2011]: <<http://www.olomouc.eu/phprs/view.php?cislocclanku=2002051604>>; „Hudba a divadlo“ [online]. *Tourism Olomouc.eu*. Dostupný z WWW [cit. 4. 10. 2011]: <[http://www.olomouc.eu/tourism/culture/music-theatre_\(cesky\)](http://www.olomouc.eu/tourism/culture/music-theatre_(cesky))>.

²¹ KOPECKÝ, Jiří: „Divadlo hudby“ [online]. *Český hudební slovník osob a institucí*. Dostupný z WWW [cit. 5. 10. 2011]: <http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=3780#literatura861>;

„Historie Českého rozhlasu Olomouc“ [online]. *O rozhlasu*. Dostupný z WWW [cit. 19. 10. 2011]: <http://www.rozhlas.cz/olomouc/ostanici/_zprava/historie-ceskeho-rozhlasu-olomouc--880419>;

„Základní údaje o rádiu Haná“ [Online]. *Rádio Haná*. Dostupný z WWW [cit. 19. 10. 2011]: <<http://www.radiohana.cz/read/37/zakladni-info.html>>; „Historie Radia Rubi“ [online]. *Radio Rubi*. Dostupný z WWW. [cit. 19. 10. 2011]: <<http://www.radiorubi.cz/historie.asp>>;

„Historie soukromých rozhlasových stanic na Olomoucku“ [online]. *Soukromé rozhlasové stanice*. Dostupný z WWW [cit. 19. 10. 2011]: <<http://oviradio.ic.cz/fm-olomoucko/historie-soukromych-rozhlasovych-stanic-na-olomoucku/>>;

„Historie radia Proglas“ [online]. *Radio Proglas*. Dostupný z WWW [cit. 19. 10. 2011]: <<http://www.proglas.cz/historie.html>>;

„Historie Katedry“ [online]. *Univerzita Palackého v Olomouci Filozofická fakulta Katedra Muzikologie*. Dostupné z WWW [cit. 22. 10. 2011]: <<http://musicology.upol.cz/cz/index.php?set=hs&sub=hist>>;

„Prof. PhDr. Pavel Klapil, CSc.“ [online]. *Katedra hudební výchovy Univerzita Palackého v Olomouci – Pedagogická Fakulta*. Dostupný z WWW [cit. 22. 10. 2011]: <<http://khv.upol.cz/pedagogove/Pavel-Klapil>>;

POLEDŇÁK, Ivan: „Steinmetz, Karel“ [online]. *Český hudební slovník osob a institucí*. Dostupný z WWW [cit. 22. 10. 2011]: <http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=8748>;

„Historie Big Bandu Žerotín“ [online]. *Základní umělecká škola Žerotín Olomouc*. Dostupný z WWW [cit. 22. 10. 2011]: <<http://www.zus-zerotin.cz/bigband>>;

„Black Ladies“ [online]. *Základní umělecká škola Žerotín Olomouc*. Dostupný z WWW [cit. 22. 10. 2011]: <<http://www.zus-zerotin.cz/orchestra>>;

„Big Band Junior“ [online]. *Základní umělecká škola Žerotín Olomouc*. Dostupný z WWW [cit. 22. 10. 2011]: <<http://www.zus-zerotin.cz/orchestra>>;

Základní umělecká škola Iši Krejčího. „Historie a současnost“ [online]. *Základní umělecká škola Iši Krejčího*. Dostupný z WWW [cit. 22. 10. 2011]: <<http://www.zus-ik.cz/historie-a-soucasnost/>>.

1 DIVADLO HUDBY – DEFINICE POJMU, OBECNÁ CHARAKTERISTIKA A STRUČNÝ VÝVOJ

1.1 Definice pojmu

Stručný hudební slovník charakterizuje „divadlo hudby“ (dále DH) jako označení stálých koncertních sálů, které jsou určeny pro poslech hudby z magnetofonových pásků, gramofonových desek či televizním přenosem. Mnohdy bývá vysílání doplněno slovním výkladem.²² Definici divadla hudby lze nalézt i v *Československém hudebním slovníku osob a institucí*. Přesněji je zde vysvětleno poslání, činnost i stručný nástin vývoje Divadel hudby. „*Divadlo hudby bylo vybudováno nejprve v Praze (Opletalova 5, palác ČTK) gramofonovými závody, jež jsou též jeho provozovatelem (nyní St. Hudební vydavatelství, n. p.). Prvé představení pro veřejnost 15. 10. 1949. D. h. má jen 134 sedadel. V roce 1951 otevřely GZ (nyní SHV) Divadla hudby t. v Ostravě a Bratislavě, v roce 1956 i v Liberci (nyní ve správě KNV – 1959). Myšlenku divadla šíří po celé republice Kulturní služba SHV. - Posláním Divadla hudby je popularizovat světové hud. umění pořady, v nichž je hudba, reprodukována z gramofonových desek všech typů a magnetofonových pásků, spojovaná v souvislý scénický útvar s mluveným slovem (populární výklad díla, připravený některým z našich předních hud. spisovatelů), promítáním diapozitivních obrázků a filmů, hudbou, přednesenou na jevišti a recitačním, hereckým nebo tanečním projevem.*“²³

Jiří Fukač s Jiřím Vysloužilem ve *Slovníku české hudební kultury* definují Divadlo hudby jako: „*označení (zpravidla i oficiální název) speciálních institucí, uvádějících hudební pořady popularizačního charakteru. Instituce či zařízení tohoto typu uvádějí technicky reprodukovanou, někdy i živě prováděnou hudbu, která bývá slovně komentována a doplňována projekcí ikonografických dokumentů a filmů, četbou uměleckých textů, recitačními, hereckými a tanečními výstupy apod.*“²⁴ Ve stejné

²² BARVÍK, Miroslav – MALÁT, Jan – TAUŠ, Karel: *Stručný hudební slovník*. Praha 1960, s. 92.

²³ ČERNUŠÁK, Gracian – ŠTĚDRŇ, Bohumír – NOVÁČEK, Zdenko: *Československý hudební slovník osob a institucí*. Praha 1963, s. 238.

²⁴ FUKAČ, Jiří – VYSLOUŽIL, Jiří (ed.): *Slovník české hudební kultury*. Praha 1997, s. 161.

publikaci nalezneme také zmínku o olomouckém, brněnském a kroměřížském divadle hudby.²⁵

Pořady jsou organizovány několikrát týdně v sálech vybavených pódiem, reprodukcí a projekcí. Mnohdy mívají charakter tematických souborů. Vedle těchto cyklů jsou do programu zahrnuty i pořady pro školy či zájmové organizace.²⁶ Lze souhlasit s Jaroslavem Smolkou, jenž připomíná, že dramaturgie divadel hudby obohacuje hudební život měst uváděním skladeb a autorů, kteří v operních divadlech či koncertních pódii nedostávají potřebný prostor k realizaci.²⁷

1.2 Stručný nástin vývoje Divadla hudby Olomouc a charakteristika jeho činnosti

Divadlo hudby Olomouc vzniklo roku 1968 jako jedna z odnoží pražského Divadla hudby. Záštitu nad institucí převzalo Okresní kulturní středisko v Olomouci a jejím prvním ředitelem se stal Rudolf Pogoda. Přebudováním přízemní budovy dřívějšího Radiobaru v Denisově ulici získala instituce vhodné prostory k tomu, aby zde mohly být prezentovány pořady různých uměleckých typů i žánrů.²⁸

Z hlediska dramaturgického lze historii olomouckého Divadla hudby rozdělit do několika epoch. V té první, trvající až do roku 1986, přebíralo část pořadů od stejnojmenné organizace pražské, ač je režijně modifikovalo a přizpůsobovalo zdejšímu divákovi. Tuto činnost doplňovaly i vlastní produkce, například večery poezie, filmové projekce v tzv. minikinu, setkání s umělci, hostování scény zdejšího kamenného divadla a podobně.²⁹ Objevila se tak scéna určená pro pořady vážné hudby, poslechové večery z oblasti jazzové a populární hudby i poetická pásma.³⁰

²⁵ „Odlišný, programově samostatný typ divadla hudby vznikl při hudebně historickém oddělení Moravského muzea v Brně r. 1962 (do 1970 fungovalo toto divadlo pod názvem Malé divadlo hudby a poezie, pak jako Malé divadlo hudby). Vlastní programovou iniciativu rozvíjelo i divadlo hudby v Kroměříži, které vzniklo 1978 ve spolupráci s Fonoklubem sdruženého závodního klubu ROH.“ Tamtéž.

²⁶ FUKAČ, Jiří – VYSLOUŽIL, Jiří (ed.): *Slovník české hudební kultury*. Praha 1997, s. 161.

²⁷ SMOLKA, Jaroslav a kol.: *Malá encyklopedie hudby*. Praha 1983, s. 146.

²⁸ „Scéna bez vlastního interpretačního souboru se tak stala vyhledávaným místem pro milovníky hudby, filmu, mluveného slova, výtvarného umění.“ Viz ŠLEZAROVÁ, Libuše: *Směřování a činnost Divadla hudby Olomouc*. Olomouc 2004, s. 1, in: Archiv DHO.

²⁹ „O divadle“ [online]. *Divadlo hudby*. Dostupný z WWW [cit. 20. 10. 2011]: <<http://www.divadlohudby.cz/o-divadle.html>>.

³⁰ VALOCH, Jiří: *Divadlo hudby OKS – výstavy 1968 – 1988*. Olomouc 1989, s. 1.

Od osmdesátých let se Divadlo Hudby Olomouc soustřeďuje také na činoherní představení, uvádění sólových koncertů a cestopisných pořadů.³¹

Po převratu v roce 1989 hledalo Divadlo hudby Olomouc způsob ke zvýšení diváckého pohodlí.³² K novinkám patřily pořady pro nejmenší – byl zahájen dovoz loutkových představení, která byla uváděna pro děti a rodiče každý měsíc v neděli odpoledne a během celého týdne jsou určena pro mateřské i základní školy.³³ Pro starší školáky a studenty divadlo produkovalo či spoluvytvářelo pořady z historie, dějin umění, či pořady o výrazných uměleckých osobnostech.³⁴

V současnosti patří Divadlo hudby Olomouc mezi příspěvkové organizace statutárního města Olomouc.³⁵ Plní roli „produkčního domu“, což znamená, že organizuje rozmanité druhy akcí: komorní divadla, taneční představení, koncerty, filmové projekce. Stalo se flexibilní, intimní scénou nabízející nepřebornou škálu pořadů orientovanou pro různorodé publikum.³⁶ Jeho pořady jsou určeny pro nejmenší děti, žáky, studenty, dospělé, pro obdivovatele tradicionalistického divadla, ale i pro milovníky experimentů s žánrem i formou. Tato pestrost a široký rozptyl jsou pro tento typ instituce zásadní. Předností Divadla hudby Olomouc je způsobilost uvést téměř cokoli a také kreativita,

³¹ KOPECKÝ, Jiří: „Divadlo hudby“ [online]. *Český hudební slovník osob a institucí*. Dostupný z WWW [cit. 28. 10. 2011]:

<http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=3780#literatura861>.

³² „Základním požadavkem je, aby z každého místa v hledišti bylo dobře vidět a slyšet, proto jsme svépomocí vybudovali aspoň částečnou elevaci a hlediště vybavili (po dlouhém vyjednávání se zřizovatelem) kvalitními skládacími židlemi zn. Rating. Zároveň jsme opět svépomocí osadili hlediště i jeviště na míru zhotovenými kovovými rampami, které dovolují přemísťovat reflektory podle situace hlediště a jeviště (zrušili jsme tzv. stabilní kukátkové postavení a prostor upravujeme podle potřeb té které produkce např. na arénu, kotel, stolové uspořádání atp.). Celý hledištní prostor jsme také zbavili všech neúčelných dekorací a vymalovali na tzv. „black box“, který je příznivější divadelním produkcím, na něž jsme se také výrazně soustředili.“ ŠLEZAROVÁ, Libuše: *Směřování a činnost Divadla hudby Olomouc*. Olomouc 2004, s. 1, in: Archiv DHO.

³³ Tamtéž.

³⁴ KRAJCAR, Zdeněk: *Management v Divadle hudby Olomouc*. Bakalářská diplomová práce. Olomouc 2009, s. 19.

³⁵ „Oficiální informační portál“ [online]. *Statutární město Olomouc*. Dostupný z WWW [cit. 4. 10. 2011]: <<http://www.olomouc.eu/phprs/view.php?cislocclanku=2002051604>>.

³⁶ „Hudba a divadlo“ [online]. *Tourism Olomouc.eu*. Dostupný z WWW [cit. 4. 10. 2011]: <[http://www.olomouc.eu/tourism/culture/music-theatre_\(cesky\)](http://www.olomouc.eu/tourism/culture/music-theatre_(cesky))>.

se kterou k tomuto poslání přistupuje.³⁷ Jedná se o prostor, „jež je součástí nové jevištní poetiky.“³⁸

Kromě této činnosti jsou prostory Divadla hudby Olomouc pronajímány i jiným subjektům, aby z vytěženého zisku byla zčásti financována hlavní činnost.³⁹ Divadlo hudby Olomouc také pořádá či hostí festivaly jako je Academia Film Olomouc, Ekologické dny Olomouc, Dny Židovské kultury Olomouc, Divadelní flora atd. Vedle uvádění provádění hostujících českých, ale i zahraničních divadelních spolků, hostí Divadlo hudby i amatérské a studentské divadelní soubory, kterým poskytuje zázemí a prostory od zkoušek až po uvedení inscenace.⁴⁰ Většina performancí požaduje specifický přístup k produkci, úpravy sálu, jako jsou změny postavení jeviště a hlediště, změny počtu míst v hledišti či jiné technické zajištění. V neposlední řadě má olomoucké Divadlo hudby také k dispozici i vlastní výstavní prostory.⁴¹ Stalo se tak místem určeným i pro fotografy, výtvarníky a jejich výstavy v malé galerii.⁴² Nad rámec svého poslání se věnuje vlastní produkci.⁴³ Ve sledovaném období mělo Divadlo hudby Olomouc 8 zaměstnanců.⁴⁴ Post ředitelky zastávala od počátku devadesátých let Libuše Šlezarová. Hudebním dramaturgem byli v první polovině dekády Roman Ludva⁴⁵, poté Jan Dadák⁴⁶, jehož pak ve funkci zastoupila Naděžda Žondrová⁴⁷.

³⁷ ŠLEZAROVÁ, Libuše: *Směřování a činnost Divadla hudby Olomouc*. Olomouc 2004, s. 1, in: Archiv DHO.

³⁸ LAZORČÁKOVÁ, Tatjana: *Čas malých divadel*. Olomouc 1996, s. 19.

³⁹ KRAJCAR, Zdeněk: *Management v Divadle hudby Olomouc*. Bakalářská diplomová práce. Olomouc 2009, s. 19.

⁴⁰ Divadlo hudby: „O divadle“ [online]. *Divadlo hudby*. Dostupný z WWW [cit. 29. 10. 2011]: <<http://www.divadlohudby.cz/o-divadle.html>>.

⁴¹ KOPECKÝ, Jiří: „Divadlo hudby“ [online]. *Český hudební slovník osob a institucí*. Dostupný z WWW [cit. 28. 10. 2011]: <http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=3780#literatura861>.

⁴² VALOCH, Jiří: *Divadlo hudby OKS – výstavy 1968 – 1988*. Olomouc 1989, s. 1.

⁴³ Příkladem bylo nastudování hry Yasminy Rezy *Obraz* (2007) či uvedení autorské dramaturgie románu Gustava Flauberta *Madame Bovary*, jež proběhlo ve spolupráci s občanským sdružením Divadlo Konvikt (2009). Divadlo hudby: „O divadle“ [online]. *Divadlo hudby*. Dostupný z WWW [cit. 29. 10. 2011]: <<http://www.divadlohudby.cz/o-divadle.html>>.

⁴⁴ Rozhovor s Libuší Šlezarovou, ředitelkou DHO. Olomouc 27. 3. 2012, in: Archiv autorky. (dále jen rozhovor s Libuší Šlezarovou).

⁴⁵ V Divadle hudby působil od 1. listopadu 1990 do 29. února 1992 a od 1. května 1992 do 31. ledna 1995. Rozhovor s Kateřinou Ludvovou, personalistkou DHO. Olomouc 14. 10. 2011, in: Archiv autorky.

⁴⁶ V Divadle hudby působil od 5. září 1995 do 30. června 1997. Tamtéž.

⁴⁷ V divadle hudby působila od 1. září 1997 do 28. února 2007. Tamtéž.

2 HUDEBNÍ ŽIVOT OLOMOUCE V LETECH 1990-2000

Rok 1989 znamenal vedle změn politických také výrazné změny společenské, což se přirozeně projevilo i v oblasti hudební kultury.

2.1 Moravské divadlo Olomouc

V porevoluční době vedl Moravské divadlo Josef Josefík, za něhož se v roce 1991 divadlo vrátilo zpět pod správu města. Roku 1996 jej v této funkci nahradil Václav Kožušník. Ekonomická krize byla příčinou mnoha změn tohoto tělesa. Došlo ke sjednocení souborů opery a operety a přerušení provozu Hudebního divadla. Další změnou této dekády bylo také založení studia Hořící žirafy, jež se profilovalo jako divadelní scéna uvádějící autorská provedení her Davida Drábka.⁴⁸

2.2 Moravská filharmonie

Moravská filharmonie v tomto desetiletí zaznamenala také řadu podstatných změn. Namísto statutu státního symfonického orchestru se stala kulturní institucí města. Šéfdirigentem byl Stanislav Macura, kterého v roce 1993 nahradil Jiří Mikula. Ve stejném roce nastoupil na pozici ředitele Moravské filharmonie Vladislav Kvapil.⁴⁹ O čtyři roky později se stal uměleckým šéfem tělesa Jin Wang. Post druhého dirigenta zastávali domácí i zahraniční mistři taktovky, například Jaromír Nohejl, Petr Šumník, Tomáš Koutník, Otakar Trhlík, Vít Micka, Petr Vronský, Marco Parissoto, Gerhard Track, Jorgen Munk, Charles Olivieri Munroe a další.⁵⁰

Výraznou komorní sestavou, tvořenou vybranými členy Moravské filharmonie, byl Olomoucký komorní orchestr vedený Antonínem Hradilem.⁵¹

⁴⁸ STEINMETZ, Karel: *Moravské Divadlo Olomouc 1920-2000*. Olomouc 2000, s. 21.

⁴⁹ HAJDU, Filip – LYKO, Petr – STEINMETZ, Karel: „Hudební kultura“. In: SCHULZ, Jindřich: *Dějiny Olomouce* - 2 sv. Olomouc 2009, s. 482.

⁵⁰ ŠOLCOVÁ, Veronika: *Moravská Filharmonie Olomouc v letech 1990-2000 s pohledem do dalšího desetiletí*. Magisterská diplomová práce. Olomouc 2009, s. 61.

⁵¹ HAJDU, Filip – LYKO, Petr – STEINMETZ, Karel: „Hudební kultura“. In: SCHULZ, Jindřich: *Dějiny Olomouce* - 2 sv. Olomouc 2009, s. 483.

2.3 Koncerty komorní hudby, hudební festivaly

Koncerty komorní hudby byly pořádány pod záštitou několika olomouckých institucí. Hlavní postavení zastával Spolek pro komorní hudbu v Olomouci, jehož předsedou byl do roku 2000 Josef Procházka, kterého poté nahradil Jan Štědroň. Komorní koncerty byly v nemalé míře pořádány Divadlem hudby a Muzeem umění Olomouc, příležitostně také uměleckými agenturami. Do hudebního života zasáhla také Asociace hudebních umělců a vědců pod vedením Svatavy Střelcové.⁵²

Mezi významné festivalové akce patřil zejména Festival Olomoucké kulturní léto, Mezinárodní varhanní festival a Mezinárodní hudební festival Dvořákova Olomouc, který je transformací festivalu Olomoucké hudební jaro. V roce 1994 vstoupil do olomouckého kulturního života Podzimní festival duchovní hudby a o pět let později zahájil svůj program festival Baroko.⁵³

Vedle komorních koncertů či hudebních festivalů do olomouckého hudebního života zasáhla také amatérská hudební tělesa a spolky provozující různé hudební žánry. Prostor pro realizaci je poskytován například Kluby S a U či Jazz Tibet Clubem.⁵⁴

2.4 Rozhlas

Po Sametové revoluci roku 1989 i v této instituci nastaly velké změny. Díky zásluhám Stanislava Červenky se v olomouckém rozhlasovém studiu začala natáčet vážná hudba.⁵⁵ Ke dni 1. prosince 1993 bylo Radou Českého rozhlasu schváleno zřízení Regionálního studia, do jehož čela byl vedením pověřen Stanislav Červenka. Novodobé vysílání veřejnoprávního Českého rozhlasu Olomouc začalo 3. ledna 1994. Hudební redakci vedl Antonín Schindler. 1. ledna 2000 byl Stanislav Červenka zastoupen ve funkci ředitele Pavlem Hekelou.⁵⁶

V tomto desetiletí se začala psát historie i jiných rozhlasových stanic na Olomoucku. Sedmého května roku 1992 se Radio Haná stalo první soukromou stanicí vysílající

⁵² HAJDU, Filip – LYKO, Petr – STEINMETZ, Karel: „Hudební kultura“. In: SCHULZ, Jindřich: *Dějiny Olomouce* - 2 sv. Olomouc 2009, s. 483.

⁵³ Tamtéž.

⁵⁴ Tamtéž.

⁵⁵ Tamtéž.

⁵⁶ „Historie Českého rozhlasu Olomouc“. *O rozhlasu*. [online]. Dostupný z WWW [cit. 19. 10. 2011]:<http://www.rozhlas.cz/olomouc/ostanici/_zprava/historie-ceskeho-rozhlasu-olomouc-880419>.

na střední Moravě,⁵⁷ v lednu 1993 zahájilo své vysílání Radio Rubi,⁵⁸ o rok později vstoupilo do olomouckého éteru Radio Pohoda, jehož vysílač získalo v prosinci 1998 ostravské Radio Orion.⁵⁹ V roce 1995 obdrželo licenci pro otevření jednoho ze svých regionálních studií Radio Proglas.⁶⁰ Na závěru této dekády zahájilo 30. října 2000 vysílání Radio Apollo.⁶¹

2.5 Hudební školství

Olomoucké hudební školství představovala zejména Katedra muzikologie Filozofické fakulty⁶² a Katedra hudební výchovy Pedagogické fakulty na Univerzitě Palackého

⁵⁷ „Základní údaje o Radiu Haná“ [Online]. *Radio Haná*. Dostupný z WWW [cit 19. 10. 2011]: <<http://www.radiohana.cz/read/37/zakladni-info.html>>.

⁵⁸ „Radio Rubi získalo licenci jako vůbec první soukromá stanice v tehdejší Československu v roce 1991. Vysílání však mohlo být zahájeno až po legislativním schválení volných frekvencí pro soukromá vysílání v únoru roku 1993.“ Viz „Historie Radia Rubi“ [online]. *Radio Rubi*. Dostupný z WWW. [cit. 19. 10. 2011]: <<http://www.radiorubi.cz/historie.asp>>.

⁵⁹ „Historie soukromých rozhlasových stanic na Olomoucku“ [online]. Dostupný z WWW [cit. 19. 10. 2011]: <<http://oviradio.ic.cz/fm-olomoucko/historie-soukromych-rozhlasovych-panic-naolomoucku/>>.

⁶⁰ Viz „Historie Radia Proglas“ [online]. *Radio Proglas*. Dostupný z WWW [cit. 19. 10. 2011]: <<http://www.proglas.cz/historie.html>>.

⁶¹ „Historie soukromých rozhlasových stanic na Olomoucku“ [online]. Dostupný z WWW [cit. 19. 10. 2011]: <<http://oviradio.ic.cz/fm-olomoucko/historie-soukromych-rozhlasovych-panic-na-olomoucku/>>.

⁶² „Formující se muzikologie olomoucká (zakladatelem byl Robert Smetana, pokračovatelem Vladimír Hudec, Jan Vičar ad.) hledala své místo v problematice novějších českých hudebních dějin, hudební regionalistikou a řešení problémů spjatých s hudební výchovou.“ POLEDŇÁK, Ivan – FUKAČ, Jiří: *Úvod do studia hudební vědy*. Olomouc 2009, s. 145. „Unikátním vědecko-pedagogickým projektem devadesátých let byly cykly přednášek hostujících odborníků a každoroční konference Kritické edice hudebních památek (konané od roku 1993 pravidelně v listopadu), z nichž byly vydány sborníky. Pod vedením J. Sehnala a S. Tesaře tím započala profilace katedry směrem k hudebnímu editorství, oboru, který se do té doby v České republice nevyučoval. Z výsledků zmiňme alespoň edici *Requiem Claudiae Imperatricis* od Ph. J. Rittlera (1998), kterou pod vedením pedagogů a za využití nově zaváděného notačního programu *Finale* připravili samotní studenti, a studentská zpracování důležitých hudebních pramenů v podobě CD-ROM. Mezinárodní ambice pracoviště se promítly rovněž do šesti obsáhlých anglicko-německých sborníků *Musicologica Olomucensia* (poprvé v roce 1993) přinášejících zatím 74 studií od pedagogů, doktorandů a dalších spolupracovníků. V roce 1997 katedra uspořádala důležitou mezinárodní konferenci, jíž zahájili její nejmladší členové a doktorandi svůj výzkum v rámci čtyřletého celoevropského projektu *Musical Life in Europe, 1600-1900* financovaném *European Science Foundation*. Nepočtený tým pracoviště nesl hlavní tíhu organizace dosud pěti semestrálních pobytů studentů ze *Saint Cloud State University* (Minnesota) v programech *Art and Music in the Czech Republic* (poprvé v roce 1997).“

„Historie Katedry“ [online]. *Univerzita Palackého v Olomouci Filozofická fakulta Katedra Muzikologie*. Dostupný z WWW [cit. 22. 10. 2011]: <<http://musicology.upol.cz/cz/index.php?set=hs&sub=hist>>.

a dvě základní umělecké školy, a to Základní umělecká škola Žerotín a Základní umělecká škola Iši Krejčího.⁶³

Samostatná Katedra muzikologie byla ustanovena 1. září 1992 pod vedením Jana Vičara. V letech 1998–2000 byl Jan Vičar zastoupen ve funkci vedoucího katedry Ivanem Poledňákem.⁶⁴ V roce 1991 byla jmenována vedoucí Katedry hudební výchovy Svatava Střelcová, která v této funkci nahradila Pavla Klapila.⁶⁵ Roku 1993 na tento post nastoupil Karel Steinmetz.⁶⁶

Základní umělecká škola Žerotín po převratu také zaznamenala řadu personálních změn. Počátkem devadesátých let byl ředitelem Jiří Šuba, po jeho smrti nastoupila Anna Dušková a roku 1999 se stal ředitelem Jan Štědroň.⁶⁷ V devadesátých letech vznikly na jedné z největších základních uměleckých škol tři nová hudební tělesa. První z nich byl v roce 1991 „Big Band Žerotín Olomouc“⁶⁸, flétnový komorní soubor nesoucí název „Black Ladies“⁶⁹ a v roce 1998 „Big Band Junior.“⁷⁰

Základní uměleckou školu Iši Krejčího⁷¹ vedl počátkem devadesátých let Jaroslav Kučera,⁷² v letech 1992–1998 vykonávala funkci ředitelky Jarmila Štěpánková, poté na její místo nastoupil Josef Dvořák.⁷³

⁶³ HAJDU, Filip – LYKO, Petr – STEINMETZ, Karel: „Hudební kultura“. In: SCHULZ, Jindřich: *Dějiny Olomouce - 2 sv.* Olomouc 2009, s. 484.

⁶⁴ „Historie Katedry“ [online]. *Univerzita Palackého v Olomouci Filozofická fakulta Katedra Muzikologie*. Dostupné z WWW [cit. 22. 10. 2011]: <<http://musicology.upol.cz/cz/index.php?set=hs&sub=hist>>.

⁶⁵ Vedoucí Katedry hudební výchovy v letech 1972 – 1991. „Prof. PhDr. Pavel Klapil, CSc.“ [online]. *Katedra hudební výchovy Univerzita Palackého v Olomouci – Pedagogická Fakulta*. Dostupný z WWW [cit. 22. 10. 2011]: <<http://khv.upol.cz/pedagogove/Pavel-Klapil>>.

⁶⁶ POLEDŇÁK, Ivan: „Steinmetz, Karel“ [online]. *Český hudební slovník osob a institucí*. Dostupný z WWW [cit. 22. 10. 2011]: <http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=8748>.

⁶⁷ HAJDU, Filip – LYKO, Petr – STEINMETZ, Karel: „Hudební kultura“. In: SCHULZ, Jindřich: *Dějiny Olomouce - 2 sv.* Olomouc 2009, s. 484.

⁶⁸ Založen Vratislavem Hrabalem, původně jedenáctičlenný soubor. „Historie Big Bandu Žerotín“ [online]. *Základní umělecká škola Žerotín Olomouc*. Dostupný z WWW [cit. 22. 10. 2011]: <<http://www.zus-zerotin.cz/bigband>>.

⁶⁹ Pod vedením Víta Janečky. „Black Ladies“ [online]. *Základní umělecká škola Žerotín Olomouc*. Dostupný z WWW [cit. 22. 10. 2011]: <<http://www.zus-zerotin.cz/orchestra>>.

⁷⁰ Uměleckým vedoucím je Antonín Jedlička. „Big Band Junior“ [online]. *Základní umělecká škola Žerotín Olomouc*. Dostupný z WWW [cit. 22. 10. 2011]: <<http://www.zus-zerotin.cz/orchestra>>.

⁷¹ Od 1. 9. 1986 byla škola přejmenována na Lidovou školu umění Na Vozovce, od 1. 9. 1991 nesla název Základní umělecká škola Na Vozovce, v září 2000 došlo k přejmenování na Základní umělecké škola Iši

3 HUDEBNÍ POŘADY JEDNOTLIVÝCH SEZON DH 1990 - 2000

3.1 Hudební pořady roku 1990

V prvním porevolučním roce se v Divadle hudby konalo celkem 368 pořadů, z toho 31 hudebních, 52 literárně dramatických, 36 filmových, 24 výtvarných a 202 školních pořadů. Do celkového počtu je zahrnuto také 15 pronájmů sálu jiným subjektům.⁷⁴

V pojednávané sezoně se programů Divadla hudby zúčastnilo 32 106 diváků, průměrná návštěvnost jednoho pořadu tedy činila 87 osob.⁷⁵

Druh pořadů	Počet akcí	Návštěvnost	Průměrná návštěvnost
Hudební pořady	31	2115	68
Literárně-dramatické pořady	52	3413	66
Filmové pořady	36	3063	85
Výtvarné pořady	24	1828	76
Školní pořady	210	21687	103
Pronájmy	15	Nesleduje se	–
Celkem	368	32106	87

Tabulka 1: Program Divadla hudby Olomouc v roce 1990⁷⁶

Jak patrně, hudební pořady kvantitativně nepřevažovaly nad akcemi zaměřenými na ostatní umělecké druhy, s výjimkou pořadů výtvarných. Ze statistiky je dále možné vysledovat, že hudební akce nepatřily k posluchačsky nejnavštěvovanějším.⁷⁷

Z charakteru a zaměření pořadů vyplývá, že v prvním pololetí roku 1990 nebyl ani

Krejčího. „Historie a současnost“ [online]. *Základní umělecká škola Iši Krejčího*. Dostupný z WWW [cit. 22. 10. 2011]: <<http://www.zus-ik.cz/historie-a-soucasnost/>>.

⁷² Ředitel v letech 1984-1992. Tamtéž.

⁷³ HAJDU, Filip – LYKO, Petr – STEINMETZ, Karel: „Hudební kultura“. In: SCHULZ, Jindřich: *Dějiny Olomouce - 2 sv.* Olomouc 2009, s. 484.

⁷⁴ Sál Divadla hudby byl v roce 1990 pronajímán například Okresnímu kulturnímu středisku či Artfóru. V následujících letech církevním či soukromým subjektům. ŠLEZAROVÁ, Libuše: Výroční zprávy příspěvkové organizace Divadla hudby Olomouc z let 1990-2000, in: Archiv DHO. Nestr. (dále jen Výroční zprávy 1990-2000).

⁷⁵ Tamtéž.

⁷⁶ Tamtéž.

⁷⁷ Průměrný počet posluchačů na jedno představení je 67. Tamtéž.

jeden z hudebních pořadů zaměřen na hudbu umělečnickou, naopak v nabídce převažoval jazz a rock. Svědčí to o dramaturgické opatrnosti organizátorů, kteří v době velkých politických i společenských změn nově se promítajících i do managementu kultury volili raději tituly, které zaručovaly dostatečný příliv diváků. V druhém pololetí roku 1990 se do programové nabídky Divadla hudby dostaly dva pořady vážné hudby, a to *Figellatores Olomouensis*⁷⁸ a *Česká mše vánoční*.⁷⁹

Hudební dramaturgie se pokoušela navázat orientací na menšinové hudební žánry. Jednalo se především o tzv. alternativní rock, občas se letmo dotýkající vážné hudby, případně jazz anebo mezižánrové fúze s nástinem etnické hudby.⁸⁰

Hudební pořady byly téměř z jedné pětiny tvořeny živými performancemi. Jednalo se o koncert olomoucké folkové skupiny Folklor, která vystoupila s prostějovským loutkovým divadlem Starost, program Vladimíra Hořejšího a Drahomíry Vašíčkové, kteří představili tvorbu francouzského šansoniéra Georga Brassense. Písně hrál a zpíval Zdeněk Černohouz. Koncertní akce prvního pololetí uzavřel recitál hudebního skladatele Jiřího Bulise s hercem HaDivadla Milošem Černouškem. Českou písničkářskou scénu zastupovala performance Jiřího Dědečka. V roce 1990 byl také uspořádán jazzový koncert pražské zpěvačky Mirky Křivánkové spolu s velkou osobností českého jazzu Emilem Viklickým. Zahraniční scénu reprezentoval francouzský hudebník Roland Auzet.⁸¹

Podstatné zastoupení měla reprodukováná hudba či audiovizuální pořady. Hojně účasti se těšil večer s pražským hudebním publicistou a kritikem Jiřím Černým, který uvedl hudební pořad nesoucí název „Průkopnice českého rocku“. Hudbě jazzového okruhu byl věnován program Jana Beránka o reedicích slavných jazzových nahrávek minulosti, pojmenovaný „Opožděné premiéry na CD“. V pořadu zazněl Duke Ellington, Charles Mingus, Bill Evans, Jim Hall a Stan Getz. V pěti relacích proběhl kulturní kaleidoskop

⁷⁸ „*Komorní koncert Antonína Schindlera mladšího a Milana Břečky*“. Programové materiály příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc za rok 1990, in: Archiv DHO. Nestr. (dále jen Programové materiály 1990).

⁷⁹ „*Jan Jakub Ryba: Česká mše vánoční (videonahrávka z kostela v Rožmitále po Třemšínem*.“ Tamtéž.

⁸⁰ Rozhovor s Romanem Ludvou, hudebním dramaturgem DHO. Olomouc 5. 11. 2011, in: Archiv autorky (dále jen rozhovor s Romanem Ludvou).

⁸¹ Tamtéž.

nesoucí název „Naším hostem je Jan Rejžek“.⁸² Heslem pořadu bylo „*Nebojovat proti nekulturnosti nekulturností*“⁸³. Dalším poslechovým pořadem byl program pražského publicisty a hudebníka Ondřeje Konráda s titulem Bonton po anglicku, dále vystoupení Evžena Opatrného věnované českému herci a dramatikovi Jiřímu Voskovci.⁸⁴

Poslechové akce druhého pololetí byly orientovány zejména na zahraničí. Olomouckému publiku byla Rudolfem Pogodou představena americká zpěvačka Janis Joplin. Václav Hořejší prezentoval tvorbu francouzského šansonu Juliett Gréco a Yvse Montanda, dále Hana Formanová přiblížila životní i umělecký příběh Johna Lennona a světoznámé rockové formace Pink Floyd a v neposlední řadě představil Erica Satieriho jazzový publicista Jan Beránek.⁸⁵

Audiovizuálně koncipovaných útvarů bylo do programové nabídky zařazeno celkem šest. Prvním z nich byla filmová biografie Imagine - John Lennon, kterou v roce 1988 natočil režisér David Wolpner.⁸⁶ Dále byl uveden pořad nesoucí název „To byl Jiří Šlitr“, jenž byl montáží písniček, fotografií, dialogů a vzpomínek spolupracovníků a přátel Jiřího Šlitra, Jana Wericha, Pavla Kopty, Hany Hegerové, Miroslava Horníčka a dalších. Britskou rockovou scénu zprostředkoval divákům Mark Andrews a Petr Nosálek. Mezi další audiovizuálně zaměřené akce patřil pořad o rockové skupině Pink Floyd, kde byla reflektována alba The Dark Side of the Moon, Wish You Were Here a Animals.⁸⁷

Výraznou součástí dramaturgie Divadla hudby Olomouc byly programy určené školám.⁸⁸ Z celkového počtu 202 jich bylo 15 zaměřených na hudbu. Jednalo se o pořady: „Co dala česká hudba světu“⁸⁹, „O českých skladatelích“⁹⁰, „Ludwig van

⁸² Pořad pražského hudebního publicisty byl zorganizován 25. února, 29. dubna, 17. června, 14. října a 16. prosince. Výroční zpráva 1990.

⁸³ BURIAN, Jan: *1. almanach Burianovy kulturní ozdravovny*. Praha 1992, s. 3.

⁸⁴ Programové materiály 1990.

⁸⁵ Tamtéž.

⁸⁶ Tato biografie byla natočena z archivních materiálů, jež byly poskytnuty vdovou po Johnu Lennonovi. Program byl uveden Petrem Nosálkem 14. ledna, 11. února a 8. prosince. Výroční zpráva 1990.

⁸⁷ Programové materiály 1990.

⁸⁸ „Z ekonomického hlediska jsou právě školní pořady výrazným zdrojem příjmů Divadla hudby, když komorní prostor (100 míst) nedovoluje v podstatě krýt režijní náklady na většinu večerních akcí.“ ŠLEZAROVÁ, Libuše: Komentář k výroční zprávě Divadla hudby Olomouc v roce 1990, in: Archiv DHO. Nestr. (dále jen Komentář Libuše Šlezarové 1990).

⁸⁹ 16. ledna se pořadu zúčastnilo 63 osob, 4. května 115 osob, 18. října návštěvnost činila 81 osob a 27. listopadu 87 osob. Výroční zpráva 1990.

Beethoven“⁹¹, „Wolfgang Amadeus Mozart“⁹², „John Lennon“⁹³ a „Pink Floyd“⁹⁴ Většina akcí určených školní mládeži byla v prvním porevolučním uváděna jako sada tzv. školních pořadů, jež byly dědictvím předchozí předpřevratové éry. Jednalo se o programy vyrobené v pražském Divadle hudby.⁹⁵ Tvůrcem rockově zaměřených pořadů byl hudební dramaturg Roman Ludva⁹⁶ a k pořadu Wolfgang Amadeus Mozart napsala scénář ředitelka Divadla hudby Libuše Šlezarová. Jednalo se o pásmo sestávající z dopisů, obrázků a také z filmu Miloše Formana „Amadeus“.⁹⁷

Dramaturgii olomouckého Divadla hudby v prvním porevolučním roce trefně okomentovala Libuše Šlezarová: „*Divadlo hudby pokračovalo i po osamostatnění 1. 9. 1990 v dlouholeté programové činnosti, která je zaměřena na specifickou část publika – vysokoškolské studenty. Jako jedna z mála olomouckých kulturních institucí nemuselo po převratu hledat novou podobu, protože ani v minulosti tu nebyl prostor pro podbízivou dramaturgii. Divadlo hudby zůstalo i nadále určitou zárukou kvalitní produkce pořadů v oblasti hudby všech žánrů, komorního divadla, literatury i výtvarného umění.*“⁹⁸

Ze statistických údajů vyplývá, že se největšího ohlasu se dočkal audiovizuální pořad „Imagine – John Lennon“ Petra Nosálka, který proběhl v několika reprízách. Hojně navštěvované také byly programy pražských publicistů zaměřené na rock. V programové nabídce Divadla hudby je patrná převaha poslechových a audiovizuálních forem nad živými performancemi. Ze statistických dat je dále patrné, že reprodukováná vážná a jazzová hudba olomoucké publikum nezaujala. Nejmenší počet návštěvníků zaznamenala „Česká mše Vánoční“ s pouhými pěti posluchači.

⁹⁰ 3. března návštěvnost činila 39 osob, 15. března 54 osob, 26. března 92 osob, 3. dubna 84 osob, 8. června 62 osob a 9. října 108 osob. Tamtéž.

⁹¹ Pořad proběhl pouze 30. března a zúčastnilo se jej 48 posluchačů. Tamtéž.

⁹² 19. dubna návštěvnost činila 101 osob a 2. října 62 osob. Tamtéž.

⁹³ Program proběhl 20. září ve dvou relacích, návštěvnost první z nich činila 94 posluchačů a druhé se zúčastnilo 93 osob. Tamtéž.

⁹⁴ Pořad byl uspořádán 20. září a návštěvnost činila 66 posluchačů. Tamtéž.

⁹⁵ Sada tzv. školních konzerv probíhala tak, že byly promítány diapozitivy v doprovodu mluveného slova. Rozhovor s Libuší Šlezarovou, ředitelkou DHO. Olomouc 5. 10. 2011, in: Archiv autorky. (dále jen rozhovor s Libuší Šlezarovou).

⁹⁶ Rozhovor s Romanem Ludvou, hudebním dramaturgem DHO. Olomouc 5. 11. 2011, in: Archiv autorky (dále jen rozhovor s Romanem Ludvou).

⁹⁷ ŠLEZAROVÁ, Libuše: „Jen mdlý duch nezná smysl kultury“. *Olomoucký týdeník*, 2004, 2(8), 6.

⁹⁸ Komentář Libuše Šlezarové 1990.

Poslechového pořadu Jana Beránka zaměřeného výhradně na jazz se zúčastnilo 10 osob.⁹⁹ Kritériem uvedení pořadu byla tedy umělecká kvalita, která se ovšem nezřídka posluchačského potenciálu.

Datum	Název Pořadu	Návštěvnost
10. ledna 1990	Průkopnice českého rocku	98
14. ledna 1990	John Lennon	104
17. ledna 1990	To byl Jiří Šlitr	82
22. ledna 1990	Opožděné premiéry na CD	10
11. února 1990	John Lennon	102
25. února 1990	Naším hostem je Jan Rejžek	105
1. března 1990	Juliett Gréco	21
18. března 1990	Bonton po anglicku	105
28. března 1990	Folklor + Starost	100
9. dubna 1990	Roland Auzet: Bicí	83
18. dubna 1990	Paříž ve francouzském šansonu	43
29. dubna 1990	Naším hostem je Jan Rejžek	100
17. května 1990	Bonton po anglicku	103
24. května 1990	Georg Brassens	28
31. května 1990	Recitál Jiřího Bulise a Miloše Černouška	19
6. června 1990	Vzpomínka na Jiřího Voskovce	35
17. června 1990	Naším hostem je Jan Rejžek	50
20. září 1990	Pink Floyd	94
4. října 1990	Janis Joplin	45
7. října 1990	John Lennon	107
11. října 1990	Jiří Dědeček	93
14. října 1990	Jan Rejžek	95
15. října 1990	Pink Floyd	68

⁹⁹ Viz Výroční zpráva 1990.

17. října 1990	Jan Beránek	28
30. října 1990	Mirka Křivánková a Emil Viklický	68
27. listopadu 1990	Yves Montand	34
5. prosince 1990	Figellatores Olomucenses	23
7. prosince 1990	Nezávislý rock	89
8. prosince 1990	John Lennon	110
16. prosince 1990	Jan Rejžek	68
20. prosince 1990	Česká mše vánoční	5

Tabulka 2: Hudební pořady Divadla hudby Olomouc roku 1990¹⁰⁰

Od 1. ledna do 31 prosince 1990 bylo v Divadle hudby uvedeno 31 hudebních programů, jejichž návštěvnost činila celkem 2115 posluchačů. Průměrná návštěvnost na jeden pořad byla tedy 68 osob.¹⁰¹

¹⁰⁰ Výroční zpráva 1990.

¹⁰¹ Tamtéž.

3.2 Hudební pořady roku 1991

V roce 1991 bylo v Divadle hudby Olomouc uspořádáno 377 programů, jichž se zúčastnilo 23 266 osob. Průměrná návštěvnost jednoho pořadu činila 70 osob. Z těchto pořadů bylo 41 hudebních, 21 literárně-dramatických, 26 filmových, 28 výtvarných a 216 školních forem. Do celkového počtu je zahrnuto 41 pronájmů jednotlivcům či jiným institucím. Ze statistiky je patrné, že nejčastěji byly zastoupeny, stejně jako v minulém roce, pořady školní, které měly pro hospodaření Divadla hudby nemalý finanční efekt.¹⁰² Na straně druhé tyto akce zároveň kladou velké nároky nejen na provoz divadla, ale i na čas zaměstnanců.¹⁰³

Druh pořadů	Počet akcí	Návštěvnost	Průměrná návštěvnost
Hudební pořady	41	2744	67
Literárně–dramatické pořady	21	1051	50
Filmové pořady	26	1678	65
Výtvarné pořady	28	1455	52
Školní pořady	216	16143	75
Pronájemy	41	Nesleduje se	-
Celkem	377	23266	70

Tabulka 3: Program Divadla hudby Olomouc v roce 1991¹⁰⁴

Hudební pořady kvantitativně velmi výrazně převažovaly nad ostatními uměleckými žánry. Také průměrná návštěvnost je v porovnání s ostatními uměleckými druhy vyšší.¹⁰⁵ Téměř čtvrtinu hudebně zaměřených pořadů tvořila živá vystoupení, v nichž byla umělecká hudba uváděna oproti minulému roku dvakrát častěji. V prvním pololetí

¹⁰² „Z celkové roční tržby 211 333 Kčs činí tržby za školní akce 78 600 Kčs.“ ŠLEZAROVÁ, Libuše: Komentář k výroční zprávě Divadla hudby Olomouc za rok 1991, in: Archiv DHO. Nestr. (dále jen Komentář Libuše Šlezarové 1991).

¹⁰³ „Školní pořady byly uváděny v dopoledních až odpoledních hodinách a mnohdy v nich účinkovali také odborní pracovníci divadla i externí lektori. Řada pořadů určených školám bylo v roce 1991 zcela nových (Beatles, Magický svět loutek, Výtvarné umění v Olomouci) a jejich autory byli zaměstnanci divadla.“ Tamtéž.

¹⁰⁴ ŠLEZAROVÁ, Libuše: Výroční zpráva příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc za rok 1991, in: Archiv DHO. Nestr. (dále jen Výroční zpráva 1991).

¹⁰⁵ Průměrný počet diváků na jedno vystoupení je u pořadů hudebních 67, literárně dramatických 65, filmových 52 a výtvarných 50. Tamtéž.

mohli návštěvníci Divadla hudby shlédnout sólový projekt hudebníků z brněnské skupiny „E“ Vladimíra Václavka a Josefa Vostřanského nesoucí název „Jsem hlína, jsem strom, jsem stroj“, dále vystoupení Akademického kvarteta Františka Stupky v obsazení Vladimír Žůrek (první housle), Dobromila Hamplová (druhé housle), Jiří Kobza (viola) a Karel Doležal (violoncello).¹⁰⁶ V druhém pololetí se rovněž konaly koncerty vážné hudby, a to performance laureáta pařížské kytarové soutěže Vladislava Bláhy, klavírní recitál olomouckého interpreta a skladatele Marka Kepřta a v neposlední řadě ukázky z vokální tvorby Antonína Dvořáka v podání Jany a Jaroslava Majtnerových.¹⁰⁷

Nonartificiální hudbu prezentoval písničkář Jim Čert a experimentální formace nesoucí název „Pavel Richter Band“. Kromě výše uvedených performancí mohli posluchači vyslechnout písně pražského písničkáře Jana Buriana¹⁰⁸, který svůj pořad nesoucí název „Kulturní ozdravovna“ charakterizoval následovně: „*Můj folkový pořad je složený z písniček a řečí, je tedy postaven hlavně na tom, aby bylo divákům v hledišti dobře, abymě měli rádi a zároveň, abych se nemusel nějak přetvařovat, a aby mě to bavilo.*“¹⁰⁹

Oproti živým performancím byly poslechové pořady vystavěny zejména na hudbě populární, rockové a jazzové s orientací na scénu domácí i světovou. Čtyřikrát proběhl poslechový pořad Marka Andrewse zaměřený na nezávislou rockovou scénu britských ostrovů. Kromě novinek na britské hudební scéně byly představeny také kultovní formace The Smiths a Wedding Present.¹¹⁰ Pro velký divácký zájem se dvakrát opakoval program Václava Navrátila o francouzském skladateli a syntezátorovém hráči Jeanu Michelu Jarreovi.¹¹¹ Reprízován byl také kulturní kaleidoskop pražského publicisty Jana Rejžka.¹¹²

¹⁰⁶ „Stupkovo kvarteto v malé rekapitulaci Vladimíra Žůrka“ [online]. Dostupný z WWW [cit. 20. 9. 2011]: <<http://zpravodajstvi.olomouc.cz/view2.php?cislocianku=2006111404>>.

¹⁰⁷ Programové materiály příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc za rok 1991, in: Archiv DHO. Nestr. (dále jen Programové materiály 1991).

¹⁰⁸ Tamtéž.

¹⁰⁹ BURIAN, Jan: *Na shledanou zítra: písňové texty, články a výstřižky*. Praha 1995, s. 112.

¹¹⁰ Pořad zaměřený na nezávislý britský rock byl uspořádán 27. ledna, 29. ledna, 26. března a 18. dubna. Výroční zpráva 1991.

¹¹¹ Poslechový pořad zaznamenávající vystoupení Jeana Michela Jarreho v Londýně byl uveden 28. února a 14. května. Tamtéž.

¹¹² Programové materiály 1991.

Mezi poslechové pořady, jež byly v roce 1991 zprostředkovány olomouckému publiku pouze jednou, patřil program Petra Nosálka o irském rocku, dále pořad jazzového publicisty Jana Beránka o americkém saxofonistovi Miachelu Brackerovi, uvedení gramodesek Bobbyho McFerrina, Quincy Jonese a Gene Harrise Richardem Pogodou a pořad Petra Nosálka nesoucí název R. E. M. Iniscence.¹¹³ Desku anglické rockové kapely The Cure – Curiosity, dále ukázky tvorby kapel britského „temného“ rocku Bauhaus, Christian Death, Sisters of Mercy, Killing Joke, Fields of the Nephilin, návštěvníkům Divadla hudby prezentoval Karel Zámečníček. Bez reprízy se obešla také autorská one-man show Petra Váši „Ještě je tady naděje“ a poslechový pořad Jana Beránka zaměřený na křesťanství a jazz nesoucí název „Od gospelu po Jazzovou mši“, v němž zazněly nahrávky Golden Gate Quartet, Joe Williamse, Father Tom Vaughana, orchestru Gustava Bromu. Ve spolupráci s Tvůrčím centrem asociace hudebních umělců a vědců proběhl v Divadle hudby autorský večer brněnského skladatele Pavla Blatného.¹¹⁴

Téměř pětina hudebních pořadů byla doplněna videoprojekcí. Jednalo se nejen o videoprofilu interpretů, ale i o záznam live performancí. Například film Laurie Anderson, jedné z výrazných postav rockové avantgardy, byl uveden ve dvou reprízách.¹¹⁵ Dalším audiovizuálním útvarem, jenž proběhl také v režii Romana Ludvy, byl program o rockové formaci The Cure. Videoklipy britského rocku provedl diváky Mark Andrews. Václav Navrátil připravil a uvedl audiovizuální záznam koncertu francouzského skladatele Jeana Michela Jarreho v Hustonu a videoprojekci o zpěvákovi Phillu Collinsovi a v neposlední řadě stejný protagonista seznámil olomoucké publikum s videosnímky anglické rockové skupiny Dire Straits.¹¹⁶

Artificiální i nonartificiální díla obsahovaly také školní pořady. Z celkového počtu 216 pořadů jich na hudbu bylo zaměřeno 23. Většina z nich proběhla v reprízách. Jednalo se o programy o Wolfgangu Amadeu Mozartovi¹¹⁷, skupině Beatles¹¹⁸, dále byl

¹¹³ Jednalo se o program zaměřený na hudební skupinu R.E.M. Programové materiály 1991.

¹¹⁴ Tamtéž.

¹¹⁵ Film byl doplněn překladem Romana Ludvy. Program proběhl 6. ledna a 24. března. Výroční zpráva 1991.

¹¹⁶ Programové materiály 1991.

¹¹⁷ 10. ledna návštěvnost činila 82 osob, 7. února 46 osob, 16. května 90 osob, 4. října 82 osob, 31. října 95 osob a 17. prosince program navštívilo 57 posluchačů. Výroční zpráva 1991.

uspořádán pořad nesoucí název „O českých skladatelích“¹¹⁹, a jemu podobný program „Co dala česká hudba světu“¹²⁰, z domácí scény nechyběl ani hudební program „To byl Jiří Šlitr“.¹²¹ Světovou scénu pak, vyjma výše zmíněných relací, zastupoval pořad o Johnu Lennonovi.¹²²

V roce 1991 začalo Divadlo hudby organizovat tzv. nezávislé taneční diskotéky, jež byly organizačně velmi náročné,¹²³ avšak návštěvnost vysoce překračovala průměr. První rockovou diskotéku Marka Andrewse aneb Večírek na rozloučenou konanou 12. června navštívilo 150 lidí. Akce – jak už název napovídá – byla spojená s večírkem pořádaným u příležitosti návratu Marka Andrewse zpět do Anglie. Nezávislá rocková diskotéka, kterou uváděl kanadský lektor Univerzity Palackého Charles Wharram, se konala v druhém pololetí dvakrát, a to v listopadu a prosinci. Na akci zavítalo v listopadu 120 a v prosinci 137 návštěvníků.¹²⁴

Nejnávštěvovanějším hudebním pořadem se v roce 1991 stala rocková diskotéka Marka Andrewse se sto padesáti účastníky, nejmenší návštěvnost zaznamenal pořad Richarda Pogody „Jak se hraje v USA“ – zájem o poslední gramodesky Bobbyho McFerrina, Gena Harrise a Quincy Jonese se projevil, pouze se čtyřmi posluchači.¹²⁵

Libuše Šlezarová uvádí, že: „*ve srovnání s minulými lety stoupl ve sledovaném roce vstupné na všechny druhy představení, nikoliv však do té míry, aby tržba z jednotlivých večerních akcí kryla režijní náklady. Publikum Divadla hudby tvoří z velké části studenti university, domníváme se proto, že je vhodné brát tuto skutečnost jako základ při stanovení ceny vstupenky. Nejlevnější vstupné bylo 7 Kčs, nejdražší 25 Kčs.*

¹¹⁸ 4. dubna se pořadu zúčastnilo 100 posluchačů, 9. dubna 93 posluchačů, 14. května 87 posluchačů, 11. října 62 posluchačů, 18. října 47 posluchačů a 8. listopadu 69 posluchačů. Výroční zpráva 1991.

¹¹⁹ 2. května na pořad zavítalo 90 návštěvníků, 31. května 50 návštěvníků a 11. června 48 návštěvníků. Tamtéž.

¹²⁰ 7. května pořad navštívilo 104 posluchačů a 1. listopadu 115 posluchačů. Tamtéž.

¹²¹ Na pořad zavítalo 119 návštěvníků. Tamtéž.

¹²² 29. října pořad navštívilo 57 posluchačů a 8. listopadu 104 posluchačů. Tamtéž.

¹²³ „*Prostor DH není variabilně členěn, těžké řady křesel přenášíme před diskotékou na jeviště a po jejím skončení v noci zpět. I v této souvislosti vyvstává otázka potřeby rekonstrukce prostor divadla a zejména vybavení sálu takovým mobiliárem, který by umožnil v krátkém čase snadnou úpravu prostoru s ohledem na druh pořadu. Řešení, které dosud volíme, je provizorní.*“ Komentář Libuše Šlezarové 1991.

¹²⁴ Výroční zpráva 1991.

¹²⁵ Tamtéž.

U školních představení máme vstupné jednotné 5 Kč na žáka (v minulosti 3 Kč na žáka).¹²⁶

Datum	Název Pořadu	Návštěvnost
6. ledna 1991	Laurie Anderson – Home of the Brave	92
13. ledna 1991	The Cure	85
17. ledna 1991	Ostřadský – Václavek	54
27. ledna 1991	The Smiths	66
29. ledna 1991	Nezávislý britský rock – Mark Andrews	100
7. února 1991	Akademické kvarteto F. Stupky	25
14. února 1991	Nezávislá rocková scéna britských ostrovů	96
24. února 1991	Naším hostem je Jan Rejžek	60
28. února 1991	Jen Michel Jarre	145
3. března 1991	Rockové Irsko	123
5. března 1991	Michael Bracker	20
24. března 1991	Laurie Anderson – Home of The Brave	71
26. března 1991	Mark Andrews – Wedding Present	73
3. dubna 1991	Vladislav Bláha – kytarový koncert	37
7. dubna 1991	Jak se hraje v USA	4
9. dubna 1991	Marek Kepřt – klavírní recitál	70
11. dubna 1991	King Crimson	25
14. dubna 1991	Jim Čert	65
18. dubna 1991	Nezávislá rocková scéna britských ostrovů	73
28. dubna 1991	Naším hostem je Jan Rejžek	15
	Naším hostem je Jan Rejžek	38
30. dubna 1991	Laurie Anderson – Cesta k sobě	37
14. května 1991	Jean Michel Jarre	84
30. května 1991	Phill Collins	61
9. června 1991	P. Nosálek – R. E. M. INISCENCE	34

¹²⁶ Viz Komentář Libuše Šlezarové 1991.

12. června 1991	Rocková diskotéka Marka Andrewse	150
19. června 1991	The Cure - Curiosity	78
27. června 1991	Pavel Richter Band	32
24. září 1991	Dire Straits	90
8. října 1991	Jan Burian	42
10. října 1991	Jana a Jaroslav Majtnerovi	22
16. října 1991	Jean Michel Jarre v Londýně	144
24. října 1991	Pavel Blatný	13
30. října 1991	Křesťanství a jazz	44
5. listopadu 1991	Nezávislá diskotéka Charlese Wharama	120
27. listopadu 1991	Petr Váša: Ještě je tady naděje	48
28. listopadu 1991	Karel Zámečníček	82
7. prosince 1991	Mikuláš 91: Ki.Nosálek	47
7. prosince 1991	Mikuláš 91	32
12. prosince 1991	Charles Wharam	137
18. prosince 1991	Jean Michel Jarre	108

Tabulka 4: Hudební pořady Divadla hudby Olomouc roku 1991¹²⁷

V období od 1. ledna do 31. prosince 1991 bylo v Divadle hudby zorganizováno 41 hudebních pořadů, jichž se zúčastnilo 2744 posluchačů. Průměrná návštěvnost na jeden program činila 67 diváků.¹²⁸

¹²⁷ Výroční zpráva 1991.

¹²⁸ Tamtéž.

3.3 Hudební pořady roku 1992

V roce 1992 Divadlo hudby Olomouc uspořádalo celkem 379 pořadů. Z nich bylo 25 hudebních, 29 literárně-dramatických, 38 filmových, 20 výtvarných a 199 školních. Do celkového počtu je zahrnuto 17 pronájmů jednotlivcům či jiným institucím, 49 zkoušek pořadů a 2 akce, jež nejsou v Divadle hudby pravidlem.¹²⁹ Ze statistiky je zřejmé, že těžiště opět spočívalo v akcích určených školám. „*Oproti minulým letům se výrazně uplatnila tvorba pořadů kmenovými zaměstnanci divadla – obou dramaturgů a ředitelky. Došlo tak k výrazné obměně nabídky školních pořadů a zejména ke zřetelnému zkvalitnění.*“¹³⁰

Druh pořadů	Počet akcí	Návštěvnost	Průměrná návštěvnost
Hudební pořady	25	1658	66
Literárně–dramatické pořady	29	1737	60
Filmové pořady	38	2732	72
Výtvarné pořady	20	881	44
Školní pořady	199	15369	77
Pronájmy	17	Nesleduje se	-
Zkoušky pořadů ¹³¹	49	-	-
Jiné akce ¹³²	2	58	29
Celkem	377	23266	70

Tabulka 5: Pořady Divadla hudby Olomouc v roce 1992¹³³

Oproti roku minulému k výrazné změně týkající se kvanta uvedených programů. Zatímco v minulém roce zabíraly hudební pořady téměř polovinu uměleckých produkcí,

¹²⁹ ŠLEZAROVÁ, Libuše: Výroční zpráva příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc za rok 1992, in: Archiv DHO. Nestr. (dále jen Výroční zpráva 1992).

¹³⁰ ŠLEZAROVÁ, Libuše: Komentář k výroční zprávě Divadla hudby Olomouc za rok 1992, in: Archiv DHO. Nestr. (dále jej Komentář Libuše Šlezarové 1992).

¹³¹ Od roku 1992 byly do statistických tabulek zařazeny Zkoušky pořadů. Konkrétně se jednalo o zkoušky školních pořadů, které probíhaly v průběhu celé sledované dekády. Výroční zpráva 1992.

¹³² Položka byla do statistických údajů zahrnuta pouze v letech 1992 a 1993. Akce byly pojmenovány „Cirkev ve službách smíření“ a „Pamír“. Bližší informace Výroční zprávy neobsahovaly. ŠLEZAROVÁ, Libuše: Výroční zprávy příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc z let 1992, 1993, in: Archiv DHO. Nestr. (dále jen Výroční zprávy 1992, 1993).

¹³³ Výroční zpráva 1992.

v letošním roce jejich počet poklesl. Konkrétně tedy z jednačtyřiceti na pětadvacet. K úbytku došlo rovněž u výtvarných pořadů – z 28 na 20 a mírně i u pořadů školních – z 216 na 199. Posíleny však byly pořady filmové – z 26 na 38, literárně dramatické – z 21 na 29. Patrné tedy je, že se Divadlo hudby prostřednictvím filmové nabídky začalo orientovat na jiné spektrum návštěvníků. Reagovalo tedy tak na počet publika v minulém roce.¹³⁴

Ze statistiky je patrné, že hudební pořady kvantitativně nepřevažovaly nad jinými uměleckými žánry. Průměrná návštěvnost je navzdory sníženému počtu hudebních pořadů stejná jako v minulém roce.¹³⁵ Téměř polovina hudebních pořadů sestávala z živých vystoupení. Součástí se stal „Večer poezie a hudby“. Přednesu se ujala Edita Keprtová, klavírního partu se zhostil Marek Keprt a na bicí nástroje hrál Vladimír Jirátko. V programu zazněly skladby Johanna Sebastiana Bacha, Ludwiga van Beethovena, Fryderyka Chopina, Franze Schuberta, Johannese Brahmsa, Marka Keprta a básně Jaroslava Vrchlického, Karla Hynka Máchy a Vítězslava Nezvala. Dále se konal koncert souboru AGON interpretujícího skladby Johna Cage, Steva Reicha, Petera Grahama a Rudolfa Komorouse, kytarový recitál Vladimíra Bláhy, na kterém zazněly skladby Niccola Paganiniho a Antonína Tučapského.¹³⁶

Komorní hudbu zastupoval Komorní orchestr Iši Krejčího se sólisty Jiřím Prudkým (trubka) a Janou Matějčkovou (housle), a uměleckým vedoucím Vladimírem Žůrkem. Na programu byly skladby Wolfganga Amadea Mozarta, Pavla Josefa Vejvanovského a Antonia Vivaldiho. Pořádán byl opět také klavírní recitál olomouckého skladatele Marka Keprta, na kterém zazněla díla Ludviga van Beethovena, Franze Schuberta, Fryderyka Chopina, Johannese Brahmsa, Bohuslava Martinů a vlastní kompozice Marka Keprta.¹³⁷ Živé performance prvního pololetí roku 1992 uzavřely koncerty písničkářů Oldřicha Janoty a dřívějšího leadera brněnské skupiny Z kopce Petra Váši.¹³⁸ Prvním vystoupením druhého pololetí byl kytarový recitál pedagoga konzervatoře

¹³⁴ ŠLEZAROVÁ, Libuše: Výroční zprávy příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc z let 1991, 1992, in: Archiv DHO. Nestr. (dále jen Výroční zprávy 1991, 1992).

¹³⁵ Průměrná návštěvnost na jedno vystoupení je u hudebních pořadů v roce 1991 67 osob a v roce 1992 66 osob. Tamtéž.

¹³⁶ Programové materiály příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc za rok 1992, in: Archiv DHO. Nestr. (dále jen Programové materiály 1992).

¹³⁷ Tamtéž.

¹³⁸ Tamtéž.

v Karlsruhe Jana Žáčka, na němž zazněla díla Johanna Sebastiana Bacha, Domenica Scarlattiho a představitelů jazzové hudby George Gerschwina a Duka Ellingtona. Se svým koncertním programem vystoupil skladatel Roma Dubinnikov.¹³⁹ Z výše uvedeného je zřejmé, že zastoupení hudby artificiální a nonartificiální bylo v živých produkcích rovnoměrně rozloženo.¹⁴⁰ V porovnání s předešlým rokem došlo k nárůstu počtu koncertů vážné hudby.¹⁴¹

Nově pořádané taneční diskotéky vysoce překračovaly průměr návštěvnosti i v druhém roce svého působení, a to i přes organizační náročnost. Diskotéky proběhly v roce 1992 celkem třikrát, z toho dvakrát byly organizovány firmou Indies¹⁴² a jednou zahraničním lektorem Charlesem Wharamem.¹⁴³

Oproti koncertním vystoupením byly poslechové pořady v roce 1992 zaměřeny pouze na hudbu populární či jazzovou. Program publicisty Jana Beránka sestával z nahrávek na kompaktních discích. Zazněly skladby Bobbyho McFerrina a skupiny Take 6 například Medicine Man, Discipline, The 23rd Psalm, Trinkle Tinkle, So much 2 to say, Where do the Children Play. Další poslechový pořad Jana Beránka představil dvě v té době nejnovější alba¹⁴⁴ skupiny Oregon hrající World Music. V seskupení hrál Ralph Towner, Paul McCandless, Glen a Trilok Gurtu. Na zahraniční hudební scénu byl zaměřen rovněž poslechový pořad Václava Navrátila, který uvedl program o kanadském písničkáři a spisovateli Leonardu Cohenovi.¹⁴⁵

Třetinu hudebních pořadů tvořily audiovizuálně koncipované útvary. Většina pořadů proběhla v režii Václava Navrátila. Jednalo se o průřez diskografií britské skupiny Queen, míněný jako vzpomínka na zesnulého Freddieho Mercuryho doplněný záznamem koncertu v Budapešti. Projekce nesla název Král a Queen a pro velký divácký zájem¹⁴⁶ se pořad konal ještě ve dvou modifikacích.¹⁴⁷ Václav Navrátil také

¹³⁹ Programové materiály 1992.

¹⁴⁰ Z celkového počtu 10 živých vystoupení, jich je 5 zaměřených na hudbu vážnou a 5 na hudbu nonartificiální. Výroční zpráva 1992.

¹⁴¹ V roce 1991 proběhly 4 koncerty vážné hudby. Tamtéž.

¹⁴² Taneční diskotéka v režii firmy Indies proběhla 5. ledna a 27. března byl počet místo omezen na 120, tudíž počet návštěvníků činil 120. Výroční zpráva 1992.

¹⁴³ Také diskotéka Charlese Wharama byla kapacitně omezená 120 místy. Tento počet byl naplněn. Tamtéž.

¹⁴⁴ Jednalo se o alba „45th Paralel“ a „Always, Never and Forever“. Programové materiály 1992.

¹⁴⁵ Tamtéž.

¹⁴⁶ Videoprojekci navštívilo 130 diváků. Výroční zpráva 1992.

vedl záznam z vystoupení francouzského syntezátorového hráče Jeana Michela Jarreho v Hustonu, dále videozáznam koncertu kytarového mistra Erica Claptona, a také pro diváky připravil výběr nejlepších videoklipů texaské skupiny ZZ top. Ukázky z videoprojekce předních kapel nezávislé scény nabídla firma Indies v pořadu pod názvem „Videotéka firmy Indies“. Zazněly skladby formace Cure, Sonic Youth, Happy Mondays, Mission a Fronta 242.¹⁴⁸ Další Videotéka obsahovala kromě videoklipů kapel Young Gods, Revolting Cocks, Skinny Puppy, Ministry, Borghesia také skupiny interpretující techno–trash a jiné směry techno hudby.¹⁴⁹

Vážná i populární hudba byla zahrnuta také do školních pořadů. Z celkového počtu 199 pořadů jich bylo zaměřených na hudbu 21, oproti minulému roku tedy ke snížení jejich procentuálního zastoupení nedošlo.¹⁵⁰ Většina programů proběhla, shodně jako v minulém roce, v reprízách. Jednalo se o pořady o skupině Beatles,¹⁵¹ Wolfgangu Amadeu Mozartovi,¹⁵² Johnu Lennonovi.¹⁵³ Z domácí scény byly uvedeny pořady „Co dala česká hudba světu“,¹⁵⁴ „Máte rádi Smetanu?“.¹⁵⁵ Světovou scénu pak zastupoval pořad „Rocková hudba“.¹⁵⁶ Patrné tedy je, že Divadlo hudby reprízovalo již vyrobené pořady, opakovaly se tak pořady z minulého roku.¹⁵⁷

¹⁴⁷ Průřez diskografií britské skupiny Queen byl doplněn vždy jiným záznamem jejich koncertu. 13. února byl odvysílán záznam vystoupení v Budapešti, 4. června v Riu de Janeiru a 2. prosince ve Wembley. Výroční zpráva 1992.

¹⁴⁸ Jednalo se o velkoplošnou videoprojekci. Programové materiály 1992.

¹⁴⁹ Tamtéž.

¹⁵⁰ V roce 1991 bylo z celkového počtu 216 školních pořadů, 25 hudebně zaměřených. Výroční zpráva 1992.

¹⁵¹ 14. ledna návštěvnost činila 52 osob, 24. března 46 osob, 2. dubna 26 osob, 23. dubna 43 osob, 4. května 13 osob, 12. května 84 osob, 22. května 88 osob, 29. května 81 osob, 9. června 54 osob a 16. června 57 osob. Tamtéž.

¹⁵² 21. ledna návštěvnost činila 85 osob, 16. října 89 osob, 27. října 85 osob, 1. prosince 90 osob a 17. prosince program navštívilo 103 posluchačů. Tamtéž.

¹⁵³ 24. ledna návštěvnost činila 118 posluchačů, 17. března 91 posluchačů a 9. října 91 posluchačů. Tamtéž.

¹⁵⁴ Pořadu se zúčastnilo 26 školáků. Tamtéž.

¹⁵⁵ Na program zavítalo 15 návštěvníků. Tamtéž.

¹⁵⁶ Pořad navštívilo 15 posluchačů. Tamtéž.

¹⁵⁷ Tamtéž.

Hudba byla také součástí vernisáže výstavy Vladimíra Kokolie, při níž byl zorganizován koncert rockové skupiny s názvem Elektrická svině.¹⁵⁸ Ostatní výstavy již proběhly bez hudebního doprovodu.¹⁵⁹

Největší návštěvnost zaznamenala novoroční diskotéka firmy Indies se stošedesáti účastníky, tudíž kapacita byla o třetinu překročena, patrně z důvodu „zřejmého přínosu do pokladny“¹⁶⁰. Nejméně posluchačů navštívilo pořad Jana Beránka o hudební skupině Oregon. Tohoto programu se zúčastnilo pouhých 13 osob.¹⁶¹ Shodně jako v předchozích letech upřednostňovalo Divadlo hudby orientaci na zahraniční scénu, které dominuje nonartificiální hudba. U zdejšího publika zaznamenala úspěch i hudba vážná. Klavírní recitál Marka Kepřta se opět těšil vysoké návštěvnosti.

V roce 1992 stoupla opět výše vstupného. Nejnižší vstupné bylo 10 Kčs, nejvyšší 30 Kčs. Vstupné na školní akce je jednotné a zůstalo v porovnání s minulým rokem nezměněno.¹⁶²

Datum	Název Pořadu	Návštěvnost
5. ledna 1992	Novoroční diskotéka firmy Indies	160
14. ledna 1992	Večer poezie a hudby	55
15. ledna 1992	Jan Beránek: Také 6, Bobby McFerrin	30
13. února 1992	Král a Queen	130
3. března 1992	Agon – koncert	27
18. března 1992	Vladislav Bláha – kytarový recitál	59
26. března 1992	Komorní orchestr Iši Krejčího	82
27. března 1992	Diskotéka Indies	144
6. dubna 1992	Marek Kepřt – klavírní recitál	85
10. dubna 1992	Charles Wharam – Nezávislá diskotéka	120

¹⁵⁸ BOHÁČOVÁ, Yvonna: *Vladimír Kokolia*. Olomouc 1992, nestr.

¹⁵⁹ ČERNOUŠEK, Tomáš: *Architekturu musíš žít*. Olomouc 1992, nestr.; HAVLÍK, Vladimír: *Kristovy roky*. Olomouc 1992, nestr., 1 příl.; STRATIL, Václav: *Zaběhnutý pes*. Olomouc 1992, nestr.; PESCHET, Bernard: *Kresby, koláže a dekorace*. Olomouc 1992, nestr.; HAMPLOVÁ, Hana: *Tváře*. Olomouc 1992, nestr.

¹⁶⁰ Rozhovor s Libuší Šlezarovou, ředitelkou DHO. Olomouc 27. 3. 2012, in: Archiv autorky.

¹⁶¹ Výroční zpráva 1992.

¹⁶² Komentář Libuše Šlezarové 1992.

13. dubna 1992	Petr Váša: Ještě pořad je tady naděje	36
14. dubna 1992	Videotéka firmy Indies	64
19. dubna 1992	Oldřich Janota	103
22. dubna 1992	Jan Beránek: Oregon	13
12. května 1992	Václav Navrátil: Leonard Cohen	28
4. června 1992	Václav Navrátil: Král Queen	102
11. června 1992	Václav Navrátil: Jean Michel Jarre v Hustonu	109
27. září 1992	Kytarový recitál Jana Žáčka	25
2. října 1992	Videotéka firmy indies	26
7. října 1992	Eric Clapton	52
14. října 1992	Roma Dubinnikov	53
25. listopadu 1992	ZZ top – Králové jižanského blues	14
2. prosince 1992	Tenor z královského rodu	33
10. prosince 1992	Petr Váša: Ještě tady je naděje IV	23

Tabulka 6: Hudební pořady Divadla hudby Olomouc roku 1992¹⁶³

Od 1. ledna do 31. prosince 1992 bylo v Divadle hudby uvedeno 25 hudebních programů, jejichž návštěvnost činila celkem 1658 posluchačů. Průměrná návštěvnost na jeden pořad byla tedy 66 osob.¹⁶⁴

¹⁶³ Výroční zpráva 1992.

¹⁶⁴ Tamtéž.

3.4 Hudební pořady roku 1993

V roce 25. výročí vzniku se v Divadle hudby Olomouc konalo 415 pořadů, jichž se zúčastnilo celkem 25 452 diváků. Průměrná návštěvnost jednoho pořadu tedy činila 71 osob. V pojednané sezoně bylo uvedeno 15 hudebních, 27 literárně-dramatických, 14 filmových, 12 výtvarných a 263 školních pořadů. Do celkového počtu je zahrnuto 12 pronájmů jednotlivcům či institucím, 27 zkoušek a instalací a 3 jiné akce, které v Divadle hudby proběhly. Ze statistických údajů je patrné, že největší zastoupení měly pořady školní, jichž proběhl v tomto roce maximální počet.¹⁶⁵ Libuše Šlezarová tento stav okomentovala následovně: „*Důsledkem špatné finanční situace Divadla hudby je i maximální počet tzv. školních pořadů Jak vyplývá z přiložené statistiky a rekapitulace činnosti v roce 1993 v číslech, tzv. školní pořady činí 73,5 % programové činnosti Divadla hudby. [...] Celkově podhodnocení finanční možnosti Divadla hudby jsou důsledkem prapodivné politiky při konstrukci rozpočtu v oblasti tzv. kultury: hospodářské oddělení neprovádí vlastně od roku 1989 žádné změny ve financování kulturních institucí, nehodnotí ani efektivnost v nakládání s přidělenými prostředky, ani návštěvnost, ani soběstačnost.*“¹⁶⁶

Ostatní umělecké druhy zaznamenaly rapidní pokles oproti roku předchozímu. Z 25 hudebních pořadů klesl jejich počet na 15, z 38 filmových na 14 a počet výtvarných pořadů byl snižen z 20 na 12. Pouze literárně dramatické pořady zaznamenaly jen nepatrný pokles, a to z 29 na 27.¹⁶⁷ Paradoxní situací tedy je, že večerní pořady určené náročnějšímu menšinovému publiku tvoří pouze nepatrnou část celého programu, ačkoli k účelu produkce alternativních komorních představení bylo Divadlo hudby založeno.¹⁶⁸ Z výše uvedeného tedy vyplývá, že hlavním důvodem jsou finance. V této době poklesl zájem lidí o kulturní akce obecně. Předešla slova

¹⁶⁵ ŠLEZAROVÁ, Libuše: Výroční zpráva příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc za rok 1993, in: Archiv DHO. Nestr. (dále jen Výroční zpráva 1993).

¹⁶⁶ ŠLEZAROVÁ, Libuše: Komentář k výroční zprávě Divadla hudby Olomouc v roce 1993, in: Archiv DHO. Nestr. (dále jen Komentář Libuše Šlezarové 1993).

¹⁶⁷ Výroční zpráva 1993.

¹⁶⁸ Komentář Libuše Šlezarové 1993.

potvrzuje i skutečnost, že průměrný počet návštěvníků na jeden hudební pořad oproti minulému roku klesl.¹⁶⁹

Druh pořadů	Počet akcí	Návštěvnost	Průměrná návštěvnost
Hudební pořady	15	869	58
Literárně-dramatické pořady	27	1862	69
Filmové pořady	14	883	63
Výtvarné pořady	12	736	61
Školní pořady	263	20822	79
Pronájmy	24	Nesleduje se	
Zkoušky a instalace	57	-	-
Jiné akce	3	280	93
Celkem	415	25452	71

Tabulka 7: Pořady Divadla hudby Olomouc v roce 1993.¹⁷⁰

Z velmi omezeného počtu hudebně zaměřených akcí tvořila naprostou většinu živá vystoupení. Z 15 hudebních pořadů jich proběhlo 10 a byly orientovány na hudbu vážnou i populární. Artificiální hudbu reprezentoval klavírní recitál studenta vysoké školy ve Vídni a olomouckého skladatele Marka Keprta, v jehož podání mohli návštěvníci divadla hudby slyšet díla Fryderyka Chopina, Franze Liszta, i skladby vlastní.¹⁷¹ Avantgardní soudobou vážnou hudbu pro perkusní nástroje představilo seskupení Dama Dama, které při svém vystoupení pracuje s divadelními prvky, k nimž patří (masky, kostýmy, stylizovaný pohyb na jevišti, propracovaná choreografie pohybů). Dama Dama užívají více než 200 druhů bicích nástrojů (tom-tomy, tympány, oktobany, zvonkohry, vibrafon, gongy).¹⁷²

¹⁶⁹ Průměrná návštěvnost na jedno vystoupení je u hudebních pořadů v roce 1992 66 osob. A v roce 1993 tento počet činí 58 osob. Výroční zprávy příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc z let 1992 a 1993, in: Archiv DHO. (dále jen Výroční zprávy 1992,1993).

¹⁷⁰ Výroční zpráva 1993.

¹⁷¹ Klavírní recitál Marka Keprta proběhl 15. dubna a 14. září. Tamtéž.

¹⁷² Viz Programové materiály příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc za rok 1993, in: Archiv DHO. Nestr. (dále jen Programové materiály 1993).

Populární hudbu zastupovalo vystoupení pražské experimentální skupiny Richter Band,¹⁷³ koncert akustické hudby Vojtěcha a Ireny Havlových, kteří do svého programu zařadili violu da gamba, violoncella, tibetské mísy, piano. Po roční odmlce vystoupil opět pražský písničkář Jan Burian, jenž olomouckému publiku představil písně *Atentát*, *Bud' moje slunce* a další.¹⁷⁴ Hudební akce prvního pololetí uzavřel koncert formace herečky Barbory Hrzánové nesoucí název „Condurango“. Kapela začala koncertovat od roku 1991 ve složení: Barbora Hrzánová (zpěv, perkuse), Ivo Novák (zpěv, kytara) a Miloš Šikola (violoncello). Představeny byly skladby různého žánrového určení. Také v akcích druhé půli roku převládala nonartificiální hudba. Jednalo se o vystoupení pražského písničkáře Oldřicha Janoty a koncert dvou významných interpretů české hudební scény Dagmar Andrtové-Voňkové a Radima Hladíka.¹⁷⁵ Dále proběhla akce pojmenovaná „Anděl Radosti“, v rámci které vystoupilo Jiří Pavlica trio.¹⁷⁶

Mezi další performance patřil „E“ koncert, který přiblížil v *Hanáckých novinách* Vladimír Vlasák. „*Hudba brněnského tria E má řád a stavbu, a současně je svobodná a netradiční. Posluchač písniček může být zprvu zaskočen třeskutým zvukem kytary Josefa Ostřanského, dunivými figurami basy Vladimíra Václavka a křikem výtvarníka, textaře a zpěváka Vladimíra Kokolii. Ale to je jenmo krajní poloha muziky „Éčka“, která prochází také pásmy šepotu, ticha a klidného proudění. Ty skladby jsou spíše přírodními útvary: nástroje nemodelují ani tak chytlavý melodický refrén jako řetězce opakujících se motivů nebo vzrušivé zvukové obrazce. [...] V textech se Kokolia dotýká základních pojmů, jako je čas, a dějů, jako jsou čekání nebo ticho. [...] Brněnské trio E se obejde bez bicích, pomíneme-li Kokoliovo rytmické dupání (skladba Trója) nebo netradiční zapojení bubnu s činelem (Vencovka). Možná by bicí tuhle zvláštní partu příliš uzemňovaly a omezovaly. Posluchač je tu totiž účasten totiž jakési hudbě „za horka“, která je neukončená, stále plyne a poslech přináší dojem nekonečné proměnlivosti tvarů a pohybu.“¹⁷⁷*

¹⁷³ Koncert sponzorovalo knihkupectví Hájek. Programové materiály 1993.

¹⁷⁴ BURIAN, Jan: *3. almanach Burianovy kulturní ozdravovny*. Praha 1995, s. 103.

¹⁷⁵ Programové materiály 1993.

¹⁷⁶ *Kdy-kde-co v Olomouci: kulturní zpravodaj*. Olomouc, 1993,12, 26.

¹⁷⁷ VLASÁK, Vladimír: „Křičící ticho a obrovské nic tria E“. *Hanácké noviny*. 1994, 7 (14), 7.

Poslechové pořady proběhly v roce 1993 celkem tři. Program hudebního skladatele a herce Martina Dohnala pojmenovaný „Angelus Novus“¹⁷⁸ byl zorganizován ve dvou modifikacích. První byla orientována výhradně na tvorbu výše uvedeného protagonisty a hostem druhého večera se stala houslistka Lenka Župková.¹⁷⁹ Třetím poslechovým pořadem byl program předního českého publicisty Jiřího Černého pojmenovaný „Antidiskotéka Jiřího Černého - Na co v rádiu nezbyl čas“.¹⁸⁰

V roce 1993 byl uspořádán pouze jeden audiovizuální pořad. Pořad s videoprojekcí úryvků z filmu „The Road To God Knows Where“ o americkém turné Nicka Cavea z roku 1989. Promítnuty byly také videoklipy „Live Birthaday Party“ „These Immortal Souls“ a Crime and the City Solution. Pořad s názvem „Nick Cave and the Bad Seeds“ připravil a uvedl Václav Navrátil.¹⁸¹

Nadstandardně vysoký počet školních akcí se však neodrazil v pořadech zaměřených na hudbu, neboť zůstal počet hudebních programů pro školní mládež zachován. Mezi hudební akce orientované ke školnímu publiku, jež jsou každoroční produkcí, patřil pořad o Wolfgangu Amadeu Mozartovi nesoucí název „Amadeus“,¹⁸² skupině Beatles,¹⁸³ Johnu Lennonovi,¹⁸⁴ pořad pojmenovaný „Rocková hudba“, jenž byl v minulém roce novinkou, tvořil v roce 1993 téměř čtvrtinu školního hudebního programu.¹⁸⁵ Z domácí scény nechyběl ani pořad „Máte rádi Smetanu?“.¹⁸⁶ Novinkou

¹⁷⁸ *Kdy-kde-co v Olomouci*. Olomouc 1993, 12, 5.

¹⁷⁹ Pořad proběhl 11. února a 9. prosince. Viz Výroční zpráva 1993.

¹⁸⁰ Programové materiály 1993.

¹⁸¹ Tamtéž.

¹⁸² 8. ledna návštěvnost činila 100 osob, 5. února 57 osob, 16. února 48 osob, 5. března 112 osob, 25. května 28 osob a 2. prosince 89 osob. Výroční zpráva 1993.

¹⁸³ 2. března se pořadu zúčastnilo 74 posluchačů, 9. března 33 posluchačů, 18. května 57 posluchačů, 25. května 109 posluchačů, 24. června 63 posluchačů a 11. listopadu 83 posluchačů. Tamtéž.

¹⁸⁴ 13. dubna návštěvnost činila 59 posluchačů a 1. června na pořad zavítalo 21 posluchačů. Tamtéž.

¹⁸⁵ 18. dubna na pořad zavítalo 54 návštěvníků, 16. března 63 návštěvníků, 25. března 54 návštěvníků 13. května 33 návštěvníků, 14. května 73 návštěvníků, 19. října 43 návštěvníků a 26. října 80 návštěvníků. Tamtéž.

¹⁸⁶ 1. dubna na pořad zavítalo 119 návštěvníků, 15. dubna 89 návštěvníků a 16. dubna 66 návštěvníků. Tamtéž.

roku 1993 se stal pořad „Písničkáři“,¹⁸⁷ „Jindřich Štreit“¹⁸⁸ a program nesoucí název „Co je víc, hudba vážná nebo rocková?“¹⁸⁹

Nejnavštěvovanějším hudebním pořadem se v roce 1993 stal audiovizuálně koncipovaný útvar Václava Navrátila o americkém interpretovi Nicku Caveovi, což svědčí o stálém zájmu olomouckého publika o zahraniční hudební scénu. Pořadu se zúčastnilo sto osm diváků.¹⁹⁰ Má slova potvrzuje i komentář ředitelky Divadla hudby Libuše Šlezarové. „*Pro diváka měl kontakt s dosud neznámou, tajemnou cizinou obrovský význam.*“¹⁹¹ Nejmenší návštěvnost zaznamenal pořad Martina Dohnala „Angelus Novus“, jež navštívilo pouhých 11 osob.¹⁹²

¹⁸⁷ 5. února pořad navštívilo 57 posluchačů, 15. února 76 posluchačů, 18. února 74 posluchačů, 4. března 47 posluchačů, 13. dubna 67 posluchačů, a 1. června 21 posluchačů. Tamtéž.

¹⁸⁸ Návštěvnost činila 88 osob. Tamtéž

¹⁸⁹ Program navštívilo 77 posluchačů. Tamtéž.

¹⁹⁰ Výroční zpráva 1993.

¹⁹¹ Rozhovor s Libuší Šlezarovou, ředitelkou DHO. Olomouc 5. 10. 2011, in: Archiv autorky. (dále jen rozhovor s Libuší Šlezarovou).

¹⁹² Výroční zpráva 1993.

Datum	Název Pořadu	Návštěvnost
20. ledna 1993	Pavel Richter Band	28
28. ledna 1993	Pane, já zvoním	34
10. února 1993	Jan Burian	59
11. února 1993	Angelus Novus	26
8. dubna 1993	Nick Cave and the Bad Seeds	108
15. dubna 1993	Marek Kepřt - koncert	92
13. května 1993	Dama Dama koncert	73
15. května 1993	Condurango - koncert	25
14. září 1993	Marek Kepřt - koncert	93
30. září 1993	Oldřich Janota - koncert	65
13. října 1993	Dagmar Andrtová a Radim Hladík	67
22. listopadu 1993	Anděl Radosti	30
23. listopadu 1993	„E“ koncert	94
8. prosince 1993	Angelus Novus	11
9. prosince 1993	Antidiskotéka Jiřího Černého	64

Tabulka 8: Hudební pořady Divadla hudby Olomouc roku 1993¹⁹³

V období od 1. ledna do 31. prosince 1993 bylo v Divadle hudby zorganizováno 15 hudebních pořadů, jichž se zúčastnilo 869 posluchačů. Průměrná návštěvnost na jeden program činila 58 diváků.¹⁹⁴

¹⁹³ Výroční zpráva 1993.

¹⁹⁴ Tamtéž.

3.5 Hudební pořady roku 1994

V roce 1994 bylo v Divadle hudby Olomouc zorganizováno celkem 447 programů. Z nich bylo 21 hudebních, 41 literárně - dramatických, 27 filmových, 7 výtvarných a 262 školních. Do celkového počtu je zahrnuto 41 pronájmů sálu jednotlivcům či institucím a 48 zkoušek a instalací pořadů.¹⁹⁵ V pojednávané sezoně se programů Divadla hudby zúčastnilo 25 768 diváků, průměrná návštěvnost jednoho pořadu tedy činila 72 osob.¹⁹⁶

Ze statistiky je patrné, že těžiště práce spočívá díky finanční efektivnosti v akcích určených školám. Došlo tehdy k rozporuplné situaci, totiž že večerní pořady určené minoritnímu publiku, na něž mělo být Divadlo hudby již od svého vzniku primárně zaměřeno, se v dramaturgii instituce objevovaly ve stále menší míře.¹⁹⁷

Přesto se v tomto roce navýšil počet pořadů orientovaných na jednotlivé umělecké druhy. Posíleny byly hudební pořady, a to z 15 na 21, literárně-dramatické z 27 na 41, a zřetelně i filmové útvary ze 14 na 27. Pokles je patrný jen u výtvarně koncipovaných forem - ze 14 na 7. Zanedbatelné snížení zaznamenaly i školní akce v roce 1993 bylo uvedeno 263 programů, v roce 1994 se konalo o jednu událost méně.¹⁹⁸

¹⁹⁵ ŠLEZAROVÁ, Libuše: Výroční zpráva příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc za rok 1994, in: Archiv DHO. Nestr. (dále jen Výroční zpráva 1994).

¹⁹⁶ Tamtéž.

¹⁹⁷ ŠLEZAROVÁ, Libuše: Komentář k výroční zprávě Divadla hudby Olomouc v roce 1994, in: Archiv DHO. Nestr. (dále jen Komentář Libuše Šlezarové 1994).

¹⁹⁸ ŠLEZAROVÁ, Libuše: Výroční zprávy příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc z let 1993 a 1994, in: Archiv DHO. Nestr. (dále jen Výroční zpráva 1993, 1994).

Druh pořadů	Počet akcí	Návštěvnost	Průměrná návštěvnost
Hudební pořady	21	1190	57
Literárně - dramatické pořady	41	2899	71
Filmové pořady	27	1398	52
Výtvarné pořady	7	359	51
Školní pořady	262	19922	76
Pronájemy	41	Nesleduje se	-
Zkoušky pořadů	48	-	-
Celkem	447	25768	72

Tabulka 9: Pořady Divadla hudby Olomouc v roce 1994¹⁹⁹

I přes znatelné navýšení počtu hudebních pořadů, nebyly tyto akce v produkci divadla dominantní a jejich průměrná návštěvnost i přesto klesla.²⁰⁰ Většina hudebních pořadů sestávala z živých vystoupení orientovaných na hudbu vážnou i populární. Z domácí scény se divákům s folkovým recitálem představil skladatel, kytarista, zpěvák a textař Vladimír Merta. Mikuláš Chadima a Pavel Fajt vystoupili se svým „Rockovým nočním“, ve kterém zazněla elektrická kytara, saxofony a bicí. Dále se uskutečnil koncert pražské formace Majerovy brzdové tabulky nesoucí název „Ohlasy písní keltských i českých“ v podání Petra Linharta (zpěv, mandolína, kytara, citera), Andrey Landovské (zpěv), Víta Kahleho (saxofony) a Antonína Bernarda (housle, bezpražcová baskytara).²⁰¹

V roce 1994 proběhl také kytarový recitál absolventa brněnské konzervatoře a Vysoké hudební školy Franze Liszta, Vladislava Bláhy, v jehož podání zazněla díla Silvia Leopolda Weisse, Joaquína Rodriga, Alexandra Tansmanna a Issaca Albeníze, dále klavírní recitál studenta Vysoké hudební školy ve Vídni Marka Kepřta, jenž vystoupil se skladbami světových klasiků Wolfganga Amadea Mozarta, Fryderyka Chopina,

¹⁹⁹ Výroční zpráva 1994.

²⁰⁰ Průměrná návštěvnost na jeden hudební pořad činila v roce 1993 58 osob a v roce 1994 57 osob. Výroční zprávy příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc z let 1993 a 1994, in: Archiv DHO. (dále jen Výroční zpráva 1993, 1994).

²⁰¹ Programové materiály příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc za rok 1994, in: Archiv DHO. Nestr. (dále jen Programové materiály 1994).

Hanse Hubera, Johannese Brahmsa a také s vlastními kompozicemi. Akce prvního pololetí uzavřela komorní sestava Societa Rigata interpretující současnou hudbu, jejíž osazenstvo sestávalo z hudebníků: Mateje Vavra (bicí), Róberta Gašparíka (syntetizér), Moniky Štreitové (flétna) a Zuzany Grékové (hoboj). Hudebníci této sestavy studovali bratislavské hudební školy a sdružovali se okolo skladatele Róberta Gašparíka.²⁰²

Koncerty druhého pololetí roku 1994 byly zahájeny klavírním recitálem Marka Keprta, který interpretoval například opus Johanna Sebastiana Bacha – *Preludium a fuga B dur, Sonátu C dur KW 330* Wolfganga Amadea Mozarta, *Etudu dis moll* Alexandra Nikolajeviče Skrjabinina a *Sonátu č. 2* Marka Keprta. Dále byla do programu zařazena „Kulturní ozdravovna“ písničkáře Jana Buriana, vystoupení tříčlenného uskupení z jižních Čech nesoucí název Extatic Trans Music, hrající improvizovanou alternativní hudbu s jazzovými prvky. Trio sestávalo ze zpěváka a kytaristy Jiřího Mazánka a houslistů Slávka Formana a Miloše Valenty. Jiří Dohnal seznámil posluchače s hudbou, jež má kořeny v severní Indii a Afghánistánu a využívá nástrojů, jako jsou tabla, sitár doprovázený čtyřstrunnou tamarou či indickým harmoniem. Vystoupení bylo převážně instrumentální, občas zazněl také zpěv hindských a sanskrtských textů.²⁰³

Hudbu pohybující se na hranici jazzu, rocku, etnické a vážné hudby představila členka Státní filharmonie Brno Lenka Župková a vedoucí souboru Dama-Dama Dan Dlouhý. V roce 1994 se konal také dvojkonzert, na němž v první půli účinkoval baskytarista Vladimír Václavek s kytaristou Josefem Ostřanským a po přestávce vystoupil písničkář Oldřich Janota. V neposlední řadě českou hudební scénu zastupoval Jan Burian, který divákům přiblížil svou cestu na Island.²⁰⁴

Mezi zahraniční interprety, kteří v Divadle hudby vystoupili, patřil americký klavírista Ashley Douglas a rakouští umělci Gunda König a Dieter Kaufmann.²⁰⁵

Z výše uvedeného je zřejmé, že zastoupení hudby artificiální a nonartificiální bylo v živých vystoupeních poměrně vyvážené, což svědčí o stálém zájmu posluchačů o tyto žánry.²⁰⁶

²⁰² Programové materiály 1994.

²⁰³ Tamtéž.

²⁰⁴ Tamtéž.

²⁰⁵ Tamtéž.

²⁰⁶ Výroční zpráva 1994.

V roce 1994 byly zorganizovány celkem tři poslechové pořady, první z nich nesl název „Penězokazi“ a uvedli jej Arnošt Goldflam a Martin Dohnal. Další dva připravil hudební žurnalista a kritik Jiří Černý.²⁰⁷

Audiovizuálně koncipované útvary provedené v roce 1994 připravil a uvedl Karel Zámečníček. První z nich byly krátkometrážní filmy s hudbou Franka Martina Einheita a dále dokument nesoucí název „Liebenslieder“, druhým pořadem bylo velkoplošné video zaměřené na experimentální skupiny Psychic TV a Clock DVA.²⁰⁸

Vážná i populární hudba byly zahrnuty také ve školních pořadech. Z celkového počtu 262 pořadů jich bylo hudebně orientovaných 19. Ze statistiky tedy vyplývá, že nedošlo ke snížení počtu hudebně zaměřených pořadů v rámci školních akcí. Většina programů proběhla, shodně jako v předešlých letech, v reprízách. Jednalo se o pořady o skupině Beatles,²⁰⁹ Wolfgangu Amadeu Mozartovi pojmenovaném „Amadeus“,²¹⁰ dále program nesoucí název „Co je víc, hudba vážná nebo rocková?“²¹¹ a shodně jako v předešlém roce měl časté zastoupení pořad „Rocková hudba“.²¹²

Největší návštěvnost zaznamenal folkový recitál Vladimíra Mertvy se sto deseti účastníky, nejmenší počet posluchačů navštívilo koncert na pomezí jazzu, rocku, soudobé vážné hudby a hudby etnické v provedení Lenky Župkové a Dana Dlouhého. Tohoto programu se zúčastnilo pouhých 15 osob.²¹³ Shodně jako předchozí léta se i rok 1994 vyznačoval pestrostí i počtem uvedených programů. Patrný je však příklon k tzv. kytarovým formacím a také k menšinovým odnožím pop-music. Diváckou preferenci však vykazuje po vzoru minulých let vážná hudba.

²⁰⁷ Program byl rockově zaměřený a nesl název Antidiskotéka Jiřího Černého. Programové materiály 1994.

²⁰⁸ Tamtéž.

²⁰⁹ 11. ledna návštěvnost činila 85 osob, 10. března 89 osob, 28. dubna 54 osob a 31. května 96 osob. Výroční zpráva 1994.

²¹⁰ 8. února návštěvnost činila 41 osob, 15. února 28 osob, 5. dubna 62 osob, 18. října 36 osob, 10. listopadu 77 osob a 29. listopadu program navštívilo 69 posluchačů. Tamtéž.

²¹¹ 25. ledna program navštívilo 84 diváků a 3. května 52 diváků. Tamtéž.

²¹² 28. dubna se pořadu zúčastnilo 96 posluchačů, 6. května 49 posluchačů, 10. května 54 posluchačů, 9. června 38 posluchačů, 14. října 69 posluchačů, 25. října 86 posluchačů a 1. prosince 82 posluchačů. Tamtéž.

²¹³ Tamtéž.

Datum	Název Pořadu	Návštěvnost
20. ledna 1994	Einsturzende Neubauten	58
31. ledna 1994	Vladimír Merta - folkový recitál	110
14. února 1994	Penězokazi	27
28. února 1994	Ashley Douglas - klavírní koncert	105
10. března 1994	Mikuláš Chadima a Pavel Fajt - koncert	94
15. března 1994	For ever geworted: KK studio Wien	23
23. března 1994	Majerovy brzdogvé tabulky	36
30. března 1994	Vladislav Bláha – kytarový recitál	28
5. dubna 1994	Marek Keprt – klavírní recitál	79
9. dubna 1994	Independent Disco Charlese Wharama	39
11. května 1994	Antidiskotéka Jiřího Černého	66
12. května 1994	Psychic video Art	51
30. května 1994	Societa Rigata - koncert	13
15. září 1994	Klavírní recitál Marka Keprta	58
29. září 1994	Jan Burian	71
3. října 1994	Extatic Trans Music	44
30. října 1994	Antidiskotéka Jiřího Černého	84
9. listopadu 1994	Jiří Dohnal - koncert	39
8. prosince 1994	Dan Dlouhý a Lenka Župková: Konvergence	15
20. prosince 1994	Vladimír Václavek, Josef Ostránský a Oldřich Janota	109
21. prosince 1994	Jan Burian – Večer Ostrovní hudby	41

Tabulka 10: Hudební pořady Divadla hudby Olomouc roku 1994²¹⁴

V období od 1. ledna do 31. prosince 1994 bylo v Divadle hudby zorganizováno 21 hudebních pořadů, jichž se zúčastnilo 1190 posluchačů. Průměrná návštěvnost na jeden program činila 57 diváků.²¹⁵

²¹⁴ Výroční zpráva 1994.

²¹⁵ Tamtéž.

3.6 Hudební pořady roku 1995

V roce 1995 bylo v olomouckém Divadle hudby uspořádáno 402 akcí, jichž se zúčastnilo 17 863 diváků. Průměrná návštěvnost jednoho pořadu činila 69 osob. Z celkového počtu bylo 24 pořadů hudebních, 41 literárně - dramatických, 9 filmových, 9 výtvarných a 177 školních. Do celkového množství je zařazeno 48 pronájmů jednotlivcům či institucím a 94 zkoušek a instalací. Ze statistických dat je zřejmé, že oproti předchozím dvěma letům došlo k poklesu školních akcí téměř o třetinu.²¹⁶ Podobně dramatické snížení je patrné i u filmových programů, jež klesly z 27 na 9. Počet literárně-dramatických programů stagnoval²¹⁷ a nepatrně navýšeny byly pořady výtvarné a to ze 7 na 9 a pořady hudební z 21 na 24.²¹⁸

Druh pořadů	Počet akcí	Návštěvnost	Průměrná návštěvnost
Hudební pořady	24	1232	51
Literárně-dramatické pořady	41	2606	64
Filmové pořady	9	261	29
Výtvarné pořady	9	339	38
Školní pořady	177	13425	76
Pronájmy	48	Nesleduje se	
Zkoušky a instalace	94	-	-
Celkem	402	17863	69

Tabulka 11: Program Divadla hudby Olomouc v roce 1995²¹⁹

Průměrný počet návštěvníků na jeden hudební pořad ve srovnání s předchozím rokem klesl.²²⁰

²¹⁶ V roce 1993 bylo uskutečněno 263 akcí určených školní mládeži a v roce 1994 se konalo 262 školních pořadů. ŠLEZAROVÁ, Libuše: Výroční zprávy příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc z let 1993 a 1994, in: Archiv DHO. Nestr. (dále jen Výroční zprávy 1993, 1994).

²¹⁷ V obou letech bylo uvedeno 41 literárně dramatických pořadů. ŠLEZAROVÁ, Libuše: Výroční zprávy příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc z let 1994 a 1995, in: Archiv DHO. Nestr. (dále jen Výroční zprávy 1994, 1995).

²¹⁸ Tamtéž.

²¹⁹ Výroční zpráva 1995.

Z hudebně zaměřených akcí tvořila absolutní většinu živá vystoupení. Ze čtyřiařiceti hudebních pořadů se jednalo o devatenáct koncertních akcí, orientovaných zejména na hudbu populární. Dramaturgie Divadla hudby tedy volila tituly, jež zaručovaly dostatečný příliv diváků. Do programové nabídky se dostala i hudba umělejší, již reprezentovala performance skladatele a houslového virtuóza Jaroslava Svěčeného v doprovodu kytary Miloslava Klause. Na programu byly italské sonáty, z nich uvedme například *Sonátu C dur op. 8 č. 2* a *Sonátu D dur op. 8. č. 1* Fillipa Gragnaniho, *Sonátu č. 1 – Centone di sonate* Nikola Paganiniho, *Grand sonátu op. 25* Maura Giulianiho a *Nevicatu* Benvenuta Terziho²²¹

Z hudebních formací vystoupila kapela Ciment ve složení Petr Zezulka (akustická kytara, zpěv), Pavel Hynek (basová kytara), Mojmir Hurský (elektrická kytara) a Petr Basel (bicí), dále skupina Majerovy brzdové tabulky ve složení Petr Linhart (zpěv, mandolína, kytara, citera), Andrea Landovská (zpěv), Vít Kahle (saxofon) a Antonín Bernard (housle, bezpražcová baskytara).²²²

Pražský alternativní rock představilo seskupení Yamabu v podání Vlastislava Matouška (zpěv, basová kytara), Petra Slezáka (kytara) a Jiřího Buriana (zpěv, bicí). Dále byl zorganizován koncert formace Jakub Noha Band, seskupení sestávajícího z členů Jana Nohy (zpěv, bicí), Jakuba Nohy (kytara), Jana Volného (basová kytara). V druhém pololetí roku 1995 se návštěvníci Divadla hudby dočkali olomoucké premiéry nové kapely Pavla Fajta. Formace vystoupila ve složení: Pavel Fajt (bicí), Roman Ráček (zpěv), Petr Zavadil (kytara) a Tomáš Frölich (basová kytara).²²³

Mezi další performance patřil koncert dvou hudebních skupin s názvem „Lehce, těžce tam a zpět“ byly představeny skladby meditačního rázu v podání „Hynkových nových zámků“ a komorní formace „Orloj snivců“, jejíž osazenstvo sestávalo z hudebníků

²²⁰ Průměrná návštěvnost na jedno vystoupení je u hudebních pořadů v roce 1994 57 osob. A v roce 1995 tento počet činí 51 osob. Tamtéž.

²²¹ ŠLEZAROVÁ, Libuše: Výroční zpráva příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc za rok 1995, in: Archiv DHO. Nestr. (dále jen Výroční zpráva 1995).

²²² Programové materiály příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc za rok 1995, in: Archiv DHO. Nestr. (dále jen Programové materiály 1995).

²²³ Tamtéž.

Michala Kořána, Jaroslava Kořána a Marka Šebely.²²⁴ Akce byla zajímavá prostřednictvím hry na netradiční hudební nástroj.²²⁵

Českou písničkářskou scénu zastupoval Vlastimil Třešňák, publicista a písničkář Jan Burian se svou pravidelnou relací „Kulturní ozdravovna Jana Buriana“.²²⁶ Olomoucké publikum vyslechlo autorské písně *Soukromá zpráva z Paříže*, *Večer rozpadlých dvojic* či skladbu *Poesie*.²²⁷ Dále v doprovodu houslistky Lenky Župkové vystoupil hudební skladatel a herec HaDivadla Martin Dohnal, jenž uvedl skladby své i díla jiných autorů. Olomouckému publiku byla také představena rakouská reminiscence od Augustina až k Leopoldimu proběhla pod názvem „Österreichische Kabaret“.²²⁸

Volnou improvizaci na verše Ivana Diviše, Ivana Blatného a Zbyňka Havlíčka předvedli kytaristé Vladimír Mišík a Mirek Kovářík. Na akci spoluúčinkoval také Jaroslav Nejezchleba (violoncello) a Pavel Skála (elektrická kytara). Mezi další kytaristy, které mohli posluchači vyslechnout, patřili Dagmar Andrtová-Voňková a Radim Hladík.²²⁹ Jiří Brechliček V *Hanáckých novinách* uvádí, že „Dva zcela odlišné způsoby hry na kytaru se tak doplnily ve zdrcující dokonalosti. Tam, kde nestačí dvě ruce a deset prstů jednoho, protože jít dál by bylo technicky nemožné, nastupuje druhý.“²³⁰

Olomoucké Divadlo hudby se stalo jedním ze tří míst v republice, kde se svým programem pojmenovaným „Sakramiláčku“ vystoupil Filip Topol. *Hanácké noviny* přibližují atmosféru vyprodaného koncertu: „Diváci posedávali a polehávali zemi i po křeslech, netypicky postavených na krajích sálu a téměř nábožně naslouchali.“²³¹ Jednalo se o projekt, kterého se jako host zúčastnila formace „Psí vojáci“.²³²

²²⁴ Programové materiály 1995.

²²⁵ „Orloj snivců je vlastní hudební nástroj Jaroslava Kořána, jde v podstatě o zvukovou instalaci nakezených kovových objektů, které hrají díky polystyrenovým ozvučnicím. Kovové objekty se rozeznávají především bubnováním“. Viz Orloj snivců [online]. Dostupný z WWW [cit. 19. 11. 2011]: <<http://rockmag.cz/kapely/orloj-snivcu/>>.

²²⁶ Kulturní ozdravovna proběhla 29. března, 31. května, 27. září a 29. listopadu. Výroční zpráva 1995.

²²⁷ BURIAN, Jan: 3. *almanach Burianovy kulturní ozdravovny*. Praha 1995, s. 103.

²²⁸ Programové materiály 1995.

²²⁹ Tamtéž.

²³⁰ BRECHLIČUK, Jiří: „Kytarové čarování“. *Hanácké noviny*, 1995, 6 (136), 5.

²³¹ (cip): „Sakramiláčku Filipa Topola“. *Hanácké noviny*, 1995, 6 (149), 5.

²³² Programové materiály 1995. „Po přestávce zahráli Psí vojáci to, co diváky konečně rozhýbalo: staré známé vály a písně ze zatím poslední společné desky *Brutální lyrika*“ (cip): „Sakramiláčku Filipa Topola“. *Hanácké noviny*, 1995, 6 (149), 5.

Do programové nabídky se v roce 1995 dostalo pět poslechových pořadů. Jelikož se v předchozích letech dočkaly pořady pražských publicistů velkého diváckého ohlasu, dramaturgie tedy ani v tomto roce nevynechala „Antidiskotéku Jiřího Černého“ a nově zařadila pořad „Rockování Jiřího Černého“, který byl náhledem do aktualit ze světa populární hudby.²³³ Dále posluchači mohli vyslechnout pořad písničkáře a publicisty Jana Buriana, tentokrát ve společnosti filmu a literatury s Janem Lukešem.

V Divadle hudby také vystoupil Etnomuzikolog Vlastislav Matoušek, který prezentoval olomouckému publiku skladby meditativního charakteru inspirované mimoevropskými kulturami a také hudbou etnickou, hranou na exotické nástroje. Tento program byl pojmenován „Hlasy šesti stěn“²³⁴

Zajímavou akcí byl také hudebně-poetický večer Milana Knížáka, kterou *Hanácké noviny* hodnotí jako „inspirativní“.²³⁵ V programu zazněly básně i skladby v podání výše uvedeného protagonisty, klavírního partu se zhostila Dagmar Klementová a na housle hrál Jan Burian. Součástí pořadu byl také videodokument z berlínského koncertu.²³⁶ „Na úvod zazněly části tří větších hudebních celků, které podle autora spadají do oblasti vážné hudby. Uvedené kusy (*Skladba pro housle a lidský hlas, Mozart Kugel i Sladká romantická píseň*) mají všechny rysy Knížákovy hudební tvorby: jsou agresivní, využívají disharmonických postupů, které posluchače pomalu vnitřně rozkládají.“²³⁷

Artificiální i nonartificiální hudba byla obsáhnuta i ve školních pořadech. Programů zaměřených na hudbu bylo uvedeno pouze devět. Za toto nízké procentuální zastoupení je odpovědné celkové snížení školních akcí. Divadlo hudby reprízovalo vyrobené pořady i v roce 1995. Jednalo se o pořady „Beatles“,²³⁸ „Wolfgang Amadeus

²³³ Rockování Jiřího Černého se konalo 22. května a 14. listopadu. Výroční zpráva 1995.

²³⁴ Programové materiály 1995.

²³⁵ (luc): „Lhostejný bůh v Divadle hudby“. *Hanácké noviny*, 1995, 6 (116), 5.

²³⁶ Programové materiály 1995.

²³⁷ (luc): „Lhostejný bůh v Divadle hudby“. *Hanácké noviny*, 1995, 6 (116), 5.

²³⁸ Návštěvnost činila 96 osob. Výroční zpráva 1995.

Mozart“,²³⁹ „Přes cejch času-Beatles“,²⁴⁰ a mezi hudební akce orientované ke školnímu publiku patřil také pořad „Rocková hudba“.²⁴¹

Nejnavštěvovanějším hudebním pořadem se v roce 1995 stal program Filipa Topola, kterého se zúčastnilo sto deset diváků. Filip Topol tak „beznadějně vyprodal Olomoucké Divadlo hudby.“²⁴² Nejmenší návštěvnost zaznamenal koncert formace Yamabu hrající alternativní rock. Návštěvnost tohoto vystoupení činila pouhých deset osob.²⁴³

V roce 1995 vyšel v *Hanáckých novinách* rozhovor s ředitelkou Divadla hudby Libuší Šlezarovou, článek nesl název „Přežije Divadlo hudby rok 1995?“ a pojednával o finanční situaci Divadla hudby. Pro rok 1995 byla zastupitelstvem schválena dotace 1,5 milionů korun.²⁴⁴ „Požadovali jsme ovšem 2,74 miliónů, ale v tom byla zahrnuta nutná rekonstrukce prostor divadla.“²⁴⁵ Dále je zde vysvětleno, že „ekonomická situace Divadla hudby je letitý problém. Když na podzim roku 1968 první ředitel Rudolf Pogoda uvedl DH do provozu, bylo vybaveno k poslechu hudby s případným promítáním diapozitivů a jednoduchým mluveným slovem. Rozhodně se nepočítalo například s provozem živého divadla.“²⁴⁶ Ředitelka Divadla hudby Olomouc Libuše Šlezarová dále uvádí, že „vstupné z vyprodaného sálu neuhradí náklady na představení. To je problém každé malé scény, žádná si nemůže tržbami na sebe vydělat. Zvýšit ceny vstupenek tak, aby aspoň pokryly náklady, to neodpovídá zase skladbě diváků: chodí sem většinou studenti, pro ně by vstupenka 150 až 200 korun byla příliš drahá.“²⁴⁷

Datum	Název Pořadu	Návštěvnost
12. ledna 1995	Címent – koncert	61
8. února 1995	Vlastimil Třešňák	68
23. února 1995	Martin Dohnal: Angelus Novus	13

²³⁹ 10. dubna návštěvnost činila 61 posluchačů, a 10. listopadu 65 posluchačů. Výroční zpráva 1995.

²⁴⁰ 1. června návštěvnost činila 65 posluchačů a 9. června 57 posluchačů. Tamtéž.

²⁴¹ 7. června pořad navštívilo 86 diváků, 14. června 73 diváků a 28 listopadu 85 diváků. Tamtéž.

²⁴² (cíp): „Sakramiláčku Filipa Topola“. *Hanácké noviny*, 1995, 6 (149), 5.

²⁴³ Výroční zpráva 1995.

²⁴⁴ JENÍŠTOVÁ, Ivana. Přežije Divadlo hudby rok 1995?. *Hanácké noviny*, 1995, 6(34), 1-2.

²⁴⁵ Tamtéž.

²⁴⁶ Tamtéž.

²⁴⁷ Tamtéž.

8. března 1995	Jaroslav Svěcený: „Italské sonáty na pražských houslích“	59
19. března 1995	Hynkovy zámky: „Lehce, těžce tam a zpět“	40
29. března 1995	Jan Burian – koncert	77
5. dubna 1995	Majerovy brzdové tabulky	36
9. dubna 1995	Vojtěch a Irena Havlovi - koncert	23
26. dubna 1995	Jiří Černý – Načerno	57
22. května 1995	Rockování Jiřího Černého	41
31. května 1995	Jan Burian Kulturní ozdravovna	57
26. září 1995	Österreichische Kabaret – Joe Harriett	106
27. září 1995	Kulturní ozdravovna Jana Buriana	66
9. října 1995	Koncert Yamabu	10
25. října 1995	Jan Burian a Jan Lukeš	68
26. října 1995	Orloj Sniveců	17
30. října 1995	Jakub Noha Band	24
8. listopadu 1995	Vladimír Mišík a Mirek Kovařík	50
14. listopadu 1995	Jiří Černý – Rockování	69
16. listopadu 1995	Dagmar Andrtová a Radim Hladík	66
27. listopadu 1995	Vlastislav Matoušek – Hlasy šesti stěn	42
29. listopadu 1995	Jan Burian	51
7. prosince 1995	Pavel Fajt a Pluto	21
14. prosince 1995	Filip Topol: Sakramiláčku	110

Tabulka 12: Hudební pořady Divadla hudby Olomouc v roce 1995²⁴⁸

Od 1. ledna do 31. prosince 1995 bylo v Divadle hudby uvedeno 24 hudebních programů, jejichž návštěvnost činila celkem 1232 posluchačů. Průměrná návštěvnost na jeden pořad byla tedy 51 osob.²⁴⁹

²⁴⁸ Výroční zpráva 1995.

²⁴⁹ Tamtéž.

3.7 Hudební pořady roku 1996

V Divadle hudby Olomouc bylo v roce 1996 zorganizováno celkem 265 akcí, jež navštívilo 11 520 diváku. Průměrná návštěvnost jednoho představení činila 73 osob. V pojednávané sezoně proběhlo 27 hudebních, 29 literárně-dramatických, 12 filmových, 9 výtvarných a 81 školních pořadů. Do celkového počtu bylo zahrnuto 41 pronájmů sálu jednotlivcům či institucím a také 66 zkoušek a instalací pořadů.²⁵⁰ „Počet pořadů v r. 1996 byl výrazně ovlivněn stavebními pracemi prováděnými Muzeem umění (majitel budovy) jednak přímo v prostorách Divadla hudby (15. 2. – 31. 3. bylo Divadlo uzavřeno), jednak nad sálem (leden – srpen), kdy pro hluk ze stavby nebylo možné uskutečňovat dopolední pořady pro školy (20 – 30 pořadů měsíčně s průměrným využitím kapacity sálu přes 80%). Vykazovaných 81 představení se uskutečnilo v září – prosinci.“²⁵¹ Ve srovnání s předešlým rokem zaznamenaly posílení hudební pořady z 24 na 27 a filmové útvary z 9 na 12. Výtvarných pořadů byl v tomto roce uveden shodný počet jako v roce minulém. Pokles je patrný u literárně-dramatických forem ze 41 na 29. Předchozí slova potvrzuje i zanedbatelné snížení školních akcí ze 177 na 81.²⁵² „Uvedené skutečnosti měly samozřejmě vliv i na výši příjmů z hlavní činnosti: leden – červen 81 000 Kč, září- prosinec 219000.“²⁵³

²⁵⁰ ŠLEZAROVÁ, Libuše: Výroční zpráva příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc za rok 1996, in: Archiv DHO. Nestr. (dále jen Výroční zpráva 1996).

²⁵¹ ŠLEZAROVÁ, Libuše: Komentář k výroční zprávě Divadla hudby Olomouc v roce 1996, in: Archiv DHO. Nestr. (dále jen Komentář Libuše Šlezarové 1996).

²⁵² ŠLEZAROVÁ, Libuše: Výroční zprávy příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc z let 1995 a 1996, in: Archiv DHO. Nestr. (dále jen Výroční zprávy 1995, 1996).

²⁵³ Komentář Libuše Šlezarové 1996.

Druh pořadů	Počet akcí	Návštěvnost	Průměrná návštěvnost
Hudební pořady	27	1675	62
Literárně-dramatické pořady	29	2042	70
Filmové pořady	12	692	58
Výtvarné pořady	9	545	61
Školní pořady	81	6566	81
Pronájemy	41	Nesleduje se	-
Zkoušky pořadů	66	-	-
Celkem	265	11520	73

Tabulka 13: Program Divadla hudby Olomouc v roce 1996²⁵⁴

Hudební akce nebyly v produkci dominantní, avšak s jejich kvantitativním navýšením vzrostla i průměrná návštěvnost, jež v tomto roce činila 62 osob na jeden hudební pořad.²⁵⁵ Většina hudebních pořadů sestávala z živých performancí orientovaných na uměleckou i nonuměleckou hudbu. Skladby Wolfganga Amadea Mozarta spolu s neznámými a zapomenutými díly jeho českých současníků zahráli absolventi Pražské konzervatoře Jitka a Věroslav Němcovi.²⁵⁶ „*Koncert zahájili Mozartovou Sonátou B dur a později napsaným Tématem s variacemi G dur. Němcovi přednesli náročné Mozartovy skladby bez technických zakolísání a s vyjadřujícím osobním prožitkem. Trojici českých klasicistních skladatelů uvedli pražští hosté Sonátou Es dur F. X. Duška, který ve své době patřil k předním českým hudebníkům a byl Mozartovým přítelem. Také další dva skladatelé, jejichž skladby v programu zazněly, měly s Mozartem hodně společného – osobní přátelské kontakty a kvalitní, ovšem opomíjenou tvorbu. V závěru si posluchači vyslechli Sonátu B dur Duškova žáka L. Koželuha. „Preromantická“ Koželuhova Sonáta zakončila olomoucký koncert.*“²⁵⁷ Hanácké noviny dále uvádějí, že „*Koncert nepřilákal do Divadla hudby nesčetné zástupy posluchačů. Avšak komornější prostředí dalo každému možnost v klidu a „soukromí“ se do skladeb*

²⁵⁴ Výroční zpráva 1996.

²⁵⁵ Průměrná návštěvnost na jeden hudební pořad činí v roce 1995 51. Výroční zprávy 1995, 1996.

²⁵⁶ Programové materiály příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc za rok 1996, in: Archiv DHO. Nestr. (dále jen Programové materiály 1996).

²⁵⁷ (luc): „Mozart a jeho čeští přátelé: klavír pro čtyři ruce“. *Hanácké noviny*, 1996, 7(14), 5.

*hlouběji zaposlouchat.*²⁵⁸ Pořádán byl opět klavírní recitál olomouckého skladatele a studenta Vysoké hudební školy ve Vídni Marka Kepřta, který u olomouckého publika zaznamenával velký ohlas. Na programu byla díla Wolfganga Amadea Mozarta, Roberta Schumanna, Fryderyka Chopina, Clauda Debussyho a Franze Schuberta. Uskutečněn byl také kytarový recitál virtuosa, skladatele a pedagoga na pražské HAMU, Royal Academy of Music, Queensland University a Julliard School of Arts, Štěpána Raka, v jehož kompoziční tvorbě převažují díla pro sólovou kytaru a pro komorní soubory s kytarou. V programu zazněly skladby jako Vivat Comenius, Terra Australis, Hirošima a Černobyl.²⁵⁹

Opět byl uspořádán pravidelný pořad publicisty a písničkáře Jana Buriana „Kulturní ozdravovna“.²⁶⁰ Českou písničkářskou scénu dále zastupoval Vlastimil Třešňák²⁶¹ a undergroundový písničkář Jim Čert²⁶². Bratislavskou hudební scénu divákům přiblížila písničkářka Zuzana Homolová, jež na koncertech hraje pouze s kytarou, avšak na CD nosičích spolupracovala například s Jiřím Stivínem a Vlastou Redlem. Chansonové písně předvedl v souhře s perkusemi harmonikář Václav Koubek.²⁶³

Do programové nabídky Divadla hudby se opět dostala výrazně omlazená valašskomeziříčská formace Ciment, která zde vystoupila již v minulém roce a zaplnila více jak půlku sálu. Tentokrát však divácký úspěch nebyl tak výrazný. Kapela tehdy fungovala ve složení: Petr Zezulka (zpěv, akustická kytara), Pavel Hynek (basová kytara), Mojmír Hurský (sólová kytara) a Jaroslav Tkadlec (bicí).²⁶⁴

Mezi další uskupení, jež mohli diváci olomouckého Divadla hudby shlédnout, patřila formace „Něco jiného – Nezávislého“ hrající ve složení: Mirek Mach a Jaromír Drlík (kytara), Petr Chechelský (baskytara), Michal Burget (klarinet), Milan Rakús (saxofon),

²⁵⁸ (luc): „Mozart a jeho čeští přátelé: klavír pro čtyři ruce“. *Hanácké noviny*, 1996, 7(14), 5.

²⁵⁹ Programové materiály 1996.

²⁶⁰ 31. ledna proběhla Kulturní ozdravovna Jana Buriana spolu s Janem Jeřábkem. Dále se kulturní ozdravovna konala 16. dubna, 29. května, 19. června, 25. září a 30. října, tentokrát již bez účasti hostů. Výroční zpráva 1996.

²⁶¹ 12. února pro nemoc zrušeno. Náhradní termín neuskutečněného únorového koncertu se podařilo zorganizovat 22. května. Programové materiály 1996.

²⁶² Programu proběhl 11. listopadu ve dvou časech. 17:00 vystoupení shlédlo 100 diváků a v 19:30 40 diváků. Výroční zpráva 1996.

²⁶³ Programové materiály 1996.

²⁶⁴ Tamtéž.

Milan Rusňák (pozoun) a Tomáš Neuwerth (bicí).²⁶⁵ Petr Chechelský charakterizoval performanci následovně: „*Je to takové veselomutné hraní o částečně depresivních záležitostech.*“²⁶⁶

Skladby jihoamerických autorů řazené do žánrů bossanova, flamenca či salsy představila Zuzana Navarová (zpěv), Iván Gutieérrez (zpěv, kytara) a Karel Gába (basová kytara). Toto seskupení neslo název „Tres“ a jejich písně byly zpívány většinou ve Španělštině. Zuzana Navarová volbu jazyka vysvětlila následovně: „*Písničky jsou naprosto srozumitelné i bez znalosti jazyka. Jsou totiž většinou o radosti, smutku, lásce i temných vášních a to citlivý posluchač pozná.*“²⁶⁷

Vystoupení, jež vzniklo většinou z improvizací, předvedli bývalí členové kapely „Laura a její tygři“ Miloš Vacík, Aleš Kudela a Frederick Janáček pod názvem „Sluneční orchestr“. Do programové nabídky byla po úspěšném koncertu s Dagmar Andrtovou-Voňkovou zařazena také performance kytaristy Radima Hladíka s další osobností české hudební scény, Jaroslavem Hutkou. Dále mohli návštěvníci Divadla hudby vyslechnout program Jana Rokyty a Ludvíka Vaculíka, který byl originálním spojením hudby a slova. Živá vystoupení druhého pololetí byla uzavřena koncertem populární hudby.²⁶⁸

Ze zahraniční scény se divákům představil skladatel z rakouského Grazu Josef Grundler interpretující experimentální elektronickou hudbu s prvky jazzu a rocku a dále Christopher Steer z Velké Británie hrající na didgeridoo. Steera při jeho vystoupeních v České republice doprovázel Roman Bukáček a Petr Duchalík.²⁶⁹

Jelikož se velkého posluchačského ohlasu dostávalo pořadům pražských publicistů, bylo i v tomto roce do programu zařazeno „Rockování s Jiřím Černým“, jež představovalo náhled do zahraničního i domácího hudebního světa.²⁷⁰

Audiovizuálně koncipovaný útvar provedený v roce 1996 připravil a uvedl Jiří Vondrák, v němž představil dokumentární snímky z roku 1995 věnované Bulatu

²⁶⁵ Programové materiály 1996.

²⁶⁶ Tamtéž.

²⁶⁷ Tamtéž.

²⁶⁸ Tamtéž.

²⁶⁹ Tamtéž.

²⁷⁰ 24. května se pořad odehrál v doprovodu Jaroslava Kosa (piano) a Jany Jordánové (zpěv). Pořad byl uspořádán společně s organizací nevidomých a slabozrakých Praha. Tamtéž. V druhém pololetí se Rockování s Jiřím Černým konalo 11. prosince. Výroční zpráva 1996.

Okudžavovi a Jiřímu Suchému. Součástí programu byla i interpretace děl těchto autorů. Dále mohli diváci shlédnout velkoplošné video týkající se německé skupiny Einsturzende Neubauten. Film vytvořil japonský režisér Sogo Ishii v roce 1985 a nesl název Halber Mensch. Olomoucké publikum shlédlo také filmový záznam koncertů Toma Waitse v Los Angeles a San Franciscu obsahující písně z průběhu Waitsovy patnáctileté hudební dráhy. Film režíroval Chris Blum.²⁷¹

V důsledku rekonstrukce a následného uzavření Divadla hudby byly akce určené školnímu publiku realizovány pouze v druhém pololetí. Do programové nabídky se dostala jen repríza pořadu „Rocková hudba“ uvedená již v předchozích sezónách.²⁷²

Největší návštěvnost zaznamenaly se shodným počtem sto dvacet návštěvníků hned dva pořady. Jednalo se o záznam koncertů Toma Waitse v San Franciscu a Los Angeles a druhým bylo vystoupení kapely nesoucí název Tres. Naproti tomu performance Christophera Steera z Velké Británie se zúčastnilo pouhých deset osob.²⁷³

Datum	Název Pořadu	Návštěvnost
12. ledna 1996	Jiří Vondrák: Bulat Okudžava – Jiří Suchý	27
19. ledna 1996	Ciment	42
29. ledna 1996	Jitka a Věroslav Němcovi: Mozart a jeho čeští přátelé	47
31. ledna 1996	Jan Burian a Jan Jeřábek	84
16. dubna 1996	Jan Burian – koncert	59
23. dubna 1996	Jaroslav Hutka a Radim Hladík	85
26. dubna 1996	Seppo Grundler – Process, not Produce	20
17. května 1996	Zuzana Homolová: Slovenské balady	42
20. května 1996	Marek Keprt – klavírní recitál	64
22. května 1995	Vlasta Třešňák – koncert	41
24. května 1996	Rockování: Jiří Černý	35
29. května 1996	Jan Burian: koncert s překvapením	44

²⁷¹ Programové materiály 1996.

²⁷² 7. listopadu pořad navštívilo 104 osob, 3. prosince 83 osob a 4. prosince 56 osob. Výroční zpráva 1996.

²⁷³ Tamtéž.

2. června 1996	Christopher Steer	10
19. června 1996	Jan Burian: Koncert	39
25. září 1996	Jan Burian – koncert	82
1. října 1996	Něco jiného nezávislého	26
9. října 1996	Einsturzende Neubauten	64
22. října 1996	Tom Waits – Big Time	120
23. října 1996	Ludvík Vaculík a Jan Rokyta	111
24. října 1996	TRES	120
30. října 1996	Jan Burian a hosté	61
5. listopadu 1996	Sluneční orchestr	40
11. listopadu 1996	Jim Čert	100
	Jim Čert	40
26. listopadu 1996	Štěpán Rak – koncert	115
27. listopadu 1996	Koncert populární hudby	33
27. listopadu 1996	Václav Koubek	68
11. prosince 1996	Rockování s Jiřím Černým	56

Tabulka 14: Hudební pořady Divadla hudby Olomouc v roce 1996²⁷⁴

Od 1. ledna do 31. prosince 1996 bylo v Divadle hudby uvedeno 27 hudebních programů, jejichž návštěvnost činila celkem 1675 posluchačů. Průměrná návštěvnost na jeden pořad byla tedy 62 osob.²⁷⁵

²⁷⁴ Výroční zpráva 1996.

²⁷⁵ Tamtéž.

3.8 Hudební pořady roku 1997

V roce 1997 bylo v olomouckém Divadle hudby zrealizováno celkem 407 pořadů, jichž se zúčastnilo 21 383 osob. Průměrná návštěvnost jednoho programu činila 73 diváků. Jednotlivé umělecké žánry byly zastoupeny 17 hudebními, 40 literárně-dramatickými, 10 filmovými a 10 výtvarnými pořady. Shodně jako v předchozích letech byly do programové nabídky zařazeny školní akce, jichž proběhlo 175. Do celkového počtu je zahrnuto 58 pronájmů sálu jednotlivcům či institucím, 68 zkoušek a instalací a 35 přednášek. Ze statistických údajů je patrné, že největší zastoupení měly pořady školní, jejichž počet se v porovnání s předchozím rokem téměř zdvojnásobil.²⁷⁶ Kvantitativní navýšení zaznamenaly literárně-dramatické formy, které jak uvedla ředitelka Divadla hudby, jsou „*těžištěm naší činnosti a perspektivně tomu nebude jinak.*“²⁷⁷ O desetinu byl zvýšen také počet výtvarných pořadů. Pokles oproti roku předchozímu zaznamenaly hudební programy, a to z 27 na 17 a filmové pořady z 12 na 10.²⁷⁸

Rekordní počet 407 akcí okomentovala Libuše Šlezarová následovně: „*Divadlo hudby zvládlo tento počet produkcí přesto, že má jen 8 stálých zaměstnanců. Na tomto místě je dobré zdůraznit, že všechny profese jsou tzv. kumulované: uklízečka je zároveň šatnářkou při školních i jiných dopoledních akcích, hlavní ekonomka divadla je zároveň vedoucí celého divadelního provozu a je rovněž pověřována tzv. služebním dozorem při akcích, produkční pracovníci nejen zajišťují program, tvoří anotace k představením, ale rovněž účinkují při školních pořadech, obsluhují osvětlovací techniku, pokud je zvukař v kabině vytížen, a působí jako povinný režijní dozor při večerních, i dopoledních představeních, zvukař a osvětlovač působí současně jako jevištní technik-kulisák a údržbář všech prostor a zařízení divadla, pokladní divadla nejen prodává vstupenky, ale vykonává rovněž veškerou agendu spojenou s náborem na školní představení DH, mzdová účetní je zároveň sekretářkou a současně je pověřena*

²⁷⁶ V roce 1996 bylo z důvodu provádění stavebních prací zorganizováno pouze 81 školních akcí, které byly uvedeny až v druhé půli roku. V roce 1997 činil počet školních pořadů 175. ŠLEZAROVÁ, Libuše: Výroční zpráva příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc z let 1996 a 1997, in: Archiv DHO. Nestr. (dále jen Výroční zpráva 1996, 1997).

²⁷⁷ ŠLEZAROVÁ, Libuše: Komentář k výroční zprávě Divadla hudby Olomouc v roce 1997, in: Archiv DHO. Nestr. (dále jen Komentář Libuše Šlezarové 1997).

²⁷⁸ Viz ŠLEZAROVÁ, Libuše: Výroční zpráva příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc za rok 1997, in: Archiv DHO. Nestr. (dále jen Výroční zpráva 1997).

vykonáváním služebního dozoru při dopoledních i odpoledních akcích v divadle. Stejně tak ředitelka nejen odpovídá za veškerý chod DH, ale je rovněž pověřena propagací představení směrem k tisku i návštěvníkům, je autorkou scénářů k některým školním pořadům a stejně jako oba produkční v nich účinkuje.²⁷⁹

Značně snížený počet hudebních pořadů se neprojevil negativně na jejich průměrné návštěvnosti. Oproti předchozímu roku dokonce došlo k navýšení z 62 na 69 osob na jedno představení.²⁸⁰

Druh pořadů	Počet akcí	Návštěvnost	Průměrná návštěvnost
Hudební pořady	17	1167	69
Literárně-dramatické pořady	40	2158	54
Filmové pořady	10	605	60
Výtvarné pořady	10	484	48
Školní pořady	175	14710	84
Pronájemy	52	Nesleduje se	
Zkoušky a instalace	68	-	-
Celkem	407	21083	73

Tabulka 15: Program Divadla hudby Olomouc v roce 1997²⁸¹

Shodně jako v předchozích letech volilo Divadlo hudby zejména organizaci živých vystoupení, jež zajišťovala dostatečný příliv diváků. Mezi již tradiční pořady těšící se velkému diváckému zájmu patří „Kulturní ozdravovna“ publicisty a písničkáře Jana Buriana,²⁸² která obzvláště v roce 1997 získala hodně prostoru v programové nabídce Divadla hudby.²⁸³ Petr Běleš v *Hanáckých novinách* přibližuje průběh Burianovy

²⁷⁹ Komentář Libuše Šlezarové 1997.

²⁸⁰ Výroční zpráva 1997.

²⁸¹ Tamtéž.

²⁸² „Burianův esprit zůstává nezaměnitelný a neměnný. Podstata jeho popularity přitom spočívá ve svérázném, těsném spojení hudby, resp. textů (jeho zhudebněná poesie nebo autorské texty nezřídka glosují současné společenské dění), a mluveného slova, v němž dokáže svou vlastní zdánlivě nicotnou zkušenost konfrontovat a včlenit do obecnějších souvislostí.“ BĚLEŠ, Petr: „Burian začal ozdravovat“. *Hanácké noviny*, 1997, 8(13), 5.

²⁸³ Kulturní ozdravovna se konala 27. ledna, 26. února byl tato relace uspořádána s podtitulem „Chilský večírek“ a 27. března „Koncert se šampaňským“. 28. května proběhl pořad Jana Buriana spolu s dokumentaristkou a filmovou režisérkou Janou Hádkovou. 18. června, 1. října 1997 a 26. listopadu

„Kulturní ozdravovny“ konané po tříměsíční pauze následovně: „*Pondělní večer se nesl v duchu nevážných osobních komentářů k vážným obecným věcem, čímž je koneckonců Burian pověstný, a což zároveň tvoří podstatný rys jeho charismatu. [...] Zatímco první část pořadu byla monologická, v druhé se rozběhla dialogická „ozdravovna“. Burian s diváky rozmlouval o vzkazech a otázkách, které mu mají možnost adresovat v době přestávky.*“²⁸⁴

Z akcí prvního pololetí se velkému diváckému zájmu těšilo také seskupení Janis Joplin Revival Band ve složení Táňa Poláčková (zpěv), Kateřina Vitochová (kytara), Ondřej Tůma (basová kytara), Ivan Pelíšek (bicí).²⁸⁵ „*Věrná reprodukce slavných autorských skladeb J. J., jež ve čtvrtek v DH zazněly, přiblížily hudbu starou více než 20 let. Především díky hlasovému projevu Táni Poláčkové, který si s ječivým a emocionálním zvukem zesnulého originálu v ničem nezadal. Adekvátně dlouhovlasým divákům, z nichž většina byla v době největší slávy J. J. ještě v plenách, se tak dostalo alespoň zlomku opojení, které hudba jejich idolu v myslích Joplinových současníků vyvolávala.*“²⁸⁶

Dále vystoupila formace nesoucí název „Rale“ a v neposlední řadě olomoucká studentská folková kapela pojmenovaná „Vrána“ hrající v sestavě: Václav Jan Kvapil (zpěv, kytara), Miloslav Chytil (zpěv, kontrabas), Jolana Křístková (zpěv, housle, flétny) a Ludmila Daňková (bicí).²⁸⁷ „*Muzika Vrány je původní, zajímavá, místy zcela originální a sugestivní. K největším přednostem souboru patří kvalitní vokály a především vlastní inteligentní poetické texty, které by jistě obstály i jako samotné verše. Členové skupiny zhudebňují i básně svých oblíbených autorů. Zahráli například skladbu na motivy básně Jeana Tardieua, kterou pro svého muže Vladimíra Mišíka přeložila z francouzštiny Eva Mišíková.*“²⁸⁸ Dle komentáře v *Hanáckých novinách* byl

proběhla Kulturní ozdravovna bez hostů. 17. prosince byl zorganizován Burianův „Vánoční koncert. Výroční zpráva 1997.

²⁸⁴ BĚLEŠ, Petr: „Burian začal ozdravovat“. *Hanácké noviny*, 1997, 8 (13), 5.

²⁸⁵ Programové materiály příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc za rok 1997, in: Archiv DHO. Nestr. (dále jen Programové materiály 1997).

²⁸⁶ ONDERKA, Vladimír: „Reinkarnace Janis Joplin zpívala v Divadle hudby“. *Hanácké noviny*, 1997, 8 (11), 5.

²⁸⁷ Programové materiály 1997.

²⁸⁸ (luc): „Koncert Vrány přilákal posluchače“. *Hanácké noviny*, 1997, 5, (23), 7.

koncert hodnocen velmi kladně. „*Publikum si vytleskalo několik přídavek a odcházelo očividně spokojeno.*“²⁸⁹

Zahraniční hudební scénu reprezentovalo trio z jižní Francie pod názvem „Volapuk“ produkující nezvyklé tonální zbarvení spolu se střídavě expandujícími rolemi a také originálním nástrojovým obsazením: Michel Mandel (bass klarinet), Guillaume Saurel (cello) a Guigou Chenevier (bicí).²⁹⁰ Mezi další zahraniční hosty patřil anglický kytarista a zpěvák Phil Schöenfelt, jehož „*Olomoucký koncert byl součástí moravského turné, jež uvádí album Blue Highway.*“²⁹¹ Phil Schöenfelt vystoupil v doprovodu české kapely Southern Cross hrající ve složení Josef Pavlovský (kytara), Pavel Krtouš (basová kytara) a Jaroslav Kvasnička (bicí).²⁹² Petr Běleš v *Hanáckých novinách* shrnuje olomouckou performanci následovně: „*Pohled na Schöenfeltovu anorekticky vyhublou fyziognomii naplňuje tradiční představu o pravém, vyžilém rockerovi typu Micka Jaggera, Iggyho Popa, Johna Calea, nebo nejnověji Nicka Cavea. Anglického rockového písničkáře přitom s jmenovanými hvězdami spojuje nejen vzhled, který je výsledkem bouřlivého života plného dramatických zvratů a zkušeností s drogovou závislostí, ale zejména samotná hudba. Její ráz totiž těká mezi psychedelií starých Rolling Stones, přetlakovou energičností Iggyho Popa, Caleovou baladičností a celkovou ponurostí Nicka Cavea. Ten, kdo se do DH chystal a nakonec nepřišel, rozhodně prohloupil. Kdo ví, kdy se podobný koncert Olomouci znovu nevyhne.*“²⁹³

Poslechové pořady proběhly v roce 1997 celkem tři, všechny v režii Jiřího Černého. Programy pražského hudebního publicisty Jiřího Černého se již staly dramaturgickou stálíci Divadla hudby. Tentokrát představil tvorbu a osobnost písničkáře Karla Kryla. Druhý pořad věnoval Jiří Černý zahraniční hudební scéně a konkrétně zpěvákovi populární hudby Stingovi a v třetím pořadu přiblížil olomouckému publiku skladatele a zpěváka Toma Waitse.²⁹⁴

V roce 1997 proběhl pouze jeden audiovizuální útvar nesoucí název „Krok na dlouhé cestě“. Jednalo se o videoprojekci ročního pobytu v Indii a meditativní indické hudby

²⁸⁹ (luc): „Koncert Vrány přilákal posluchače“. *Hanácké noviny*, 1997, 5, (23), 7.

²⁹⁰ Programové materiály 1997.

²⁹¹ BĚLEŠ, Petr: „Shöenfeltův ryzí bigbít otřásal Divadlem hudby“. *Hanácké noviny*, 1997, 8 (69), 5.

²⁹² Programové materiály 1997.

²⁹³ BĚLEŠ, Petr: „Shöenfeltův ryzí bigbít otřásal Divadlem hudby“. *Hanácké noviny*, 1997, 8 (69), 5.

²⁹⁴ Programové materiály 1997.

s autentickým nástrojovým obsazením (sitár, bambusová flétna). Pořad připravil a uvedl Jiří Dohnal.²⁹⁵

Shodně jako v předchozích letech byla hudba obsáhnuta i ve školních pořadech. Již obvyklé kvantitativní zastoupení programů pro školní mládež se odrazilo v pořadech zaměřených na hudbu, jejichž počet oproti předchozímu roku vzrostl téměř desetinásobně.²⁹⁶ Mezi každoroční produkci patřil pořad „Wolfgang Amadeus Mozart“²⁹⁷ a „Rocková hudba“²⁹⁸, nově byl zařazen pořad „Brémští muzikanti“²⁹⁹

V olomouckém Divadle hudby se v rámci cyklu ekologických večerů konalo vystoupení Jany Lewitové a Vladimíra Mertý. *Hanácké noviny* přiblížily performanci následovně: „*Jana Lewitová a Vladimír Merta mají ve svém repertoáru mnoho druhé či typů písní, ačkoliv jádrem jejich společného vystupování jsou skladby sefadských Židů. Tentokrát v jejich koncertu dostaly největší prostor písně, označované jako moravské lidové – přesněji písně, které byly sebrány a zaznamenány knězem a sběratelem lidových písní Františkem Sušilem v první polovině minulého století na Moravě. Ke zpěvu Sušilových lidových písní si jako doprovod Lewitová s Mertou zvolili housle a loutnu. Jejich jemný zvuk pak jakoby dovedl oba interprety dále do minulosti, ke skladbám, které zněly před více jak třemi stoletími – v době, kdy loutna byla nástrojem královským.*“³⁰⁰

²⁹⁵ Programové materiály 1997.

²⁹⁶ V roce 1996 byly školní pořady zaměřené na hudbu zrealizovány pouze 3, v roce 1997 jich bylo 29. Výroční zprávy 1996, 1997.

²⁹⁷ 10. února školní pořad proběhl ve dvou časech, prvního se zúčastnilo 90 posluchačů a druhého 73 posluchačů. 11. března návštěvnost činila 50 osob, 3. dubna 62 osob, 23. dubna v prvním čase návštěvnost činila 84 posluchačů a v druhém 93 posluchačů, 6. května pořad navštívilo 64 osob, 12. června 34 osob, 17. října 83 osob, 21. října 67 osob a 22. října 110 osob. Výroční zpráva 1997.

²⁹⁸ 3. března návštěvnost činila 97 posluchačů, 3. dubna 112 posluchačů, 7. dubna 73 posluchačů, 27. května v prvním čase pořad navštívilo 80 posluchačů a v druhém 95 posluchačů, 28. května se školní akce zúčastnilo 72 posluchačů, 6. června 77 posluchačů, 9. června 47 posluchačů, 12. června 64 posluchačů, 17. října 98 posluchačů, 21. října 75 posluchačů a 12. prosince 99 posluchačů. Tamtéž.

²⁹⁹ 14. dubna se první relace zúčastnilo 111 osob, druhé relace 99 osob, 15. dubna proběhl školní pořad opět ve dvou časech, návštěvnost prvního činila 83 osob, druhého 93 osob, 16. dubna se první relace zúčastnilo 100 osob a druhé 103 osob. Tamtéž.

³⁰⁰ RYGEL, David: „Divadlem hudby zněly písně staré Moravy ze sbírek Františka Sušila“. *Hanácké noviny*, 1997, 8 (142), 5.

Hudba byla také součástí pořadu zaměřeného na uvedení nové básnické sbírky „Markétka hledá Mistra“ Renaty Putzlacherové-Buchtové, jejíž zhudebněné verše zazpívala Lenka Pešáková.³⁰¹

Folklor opanoval Divadlo hudby při příležitosti výstavy fotografií Petra Francána z Hornácka. Olomoucké publikum tak mohlo slyšet cimbálovou muziku Dunajec, doprovázenou Martinem Prachařem (zpěv, klarinet) a Veronikou Vachkovou (fujara).³⁰²

Nejnavštěvovanější hudební akcí se v roce 1997 stalo vystoupení olomoucké folkové formace „Vrána“ se sto patnácti návštěvníky. Nejmenší návštěvnost zaznamenala performance francouzského tria nesoucí název „Volapuck“, již navštívily pouhé čtyři osoby.³⁰³

Datum	Název Pořadu	Návštěvnost
27. ledna 1997	Jan Burian – Koncert	68
26. února 1997	Jan Burian – Chilský večírek	120
27. února 1997	Janis Joplin – Revival Band – koncert	120
27. března 1997	Jan Burian – koncert se šampaňským	62
9. dubna 1997	RALE	92
24. dubna 1997	Jiří Černý: Karel Kryl	71
	Jiří Černý: Karel Kryl	2
14. května 1997	Volapuk	4
22. května 1997	Jiří Černý – Sting	24
26. května 1997	Vrána	115
28. května 1997	Jan Burian a Jana Hádková	48
11. června 1997	Phil Schönfelt	30
18. června 1997	Jan Burian – koncert	65
1. října 1997	Jan Burian – koncert	69
16. října 1997	Jiří Černý – Tom Waits	82
26. listopadu 1997	Jan Burian – Jenom zpívám	73

³⁰¹ BĚLEŠ, Petr: „Básnířka píše v jazyce svých snů“. *Hanácké noviny*, 1997, 8 (142), 6.

³⁰² BĚLEŠ, Petr: „Francánovy fotografie zpod hladiny vědomí“. *Hanácké noviny*, 1997, 8 (12), 7.

³⁰³ Výroční zpráva 1997.

15. prosince 1997	Jiří Dohnal: Krok na dlouhé cestě	52
17. prosince 1997	Jan Burian – Vánoční koncert	70

Tabulka 16: Hudební pořady Divadla hudby Olomouc v roce 1997³⁰⁴

V období od 1. ledna do 31. prosince 1997 bylo v Divadle hudby zorganizováno 17 hudebních pořadů, jichž se zúčastnilo 1167 posluchačů. Průměrná návštěvnost na jeden program činila 69 diváků.

³⁰⁴ Výroční zpráva 1997.

3.9 Hudební pořady roku 1998

V roce 1998 Divadlo hudby Olomouc oslavilo 30 let svého trvání. Při této příležitosti byl zorganizován Festival Podivnosti. Ředitelka Divadla hudby uvedla, že se jednalo o „sérii kvalitních a zajímavých (a finančně náročnějších) inscenací alternativní české divadelní scény.“³⁰⁵ *Hanácké noviny* přiblížily zmíněnou programovou nabídku následovně: „Festival Podivnosti odstartoval již v dubnu mimořádným vystoupením Ivana Vyskočila s Jaroslavem Duškem a Lucií Vačkářovou. O měsíc později se zde představilo brněnské HaDivadlo s hrou Luboše Baláka *Aquarius*. Po letní přestávce budou pokračovat Podivnosti dalšími divadelními projekty. Na měsíc září je připravena hra *Buldočina* J. A. Pitínského, které je hereckým koncertem Bohumila Klepla z pražského Divadla Na Zábradlí. V říjnu uvede Klicperovo divadlo z Hradce Králové dvě inscenace (*Hrabě Pálffy*, *Nezdárný syn*), které vznikly v rámci projektu *Noci Antilop*. Na následující měsíce, do konce letošního roku, je naplánováno nonverbální divadla *Skryté tvůrčí jednotky K'D s názvem Divnosti*. Dále se chystá např. unikátní setkání s divadlem inspirovaným ruskou, židovskou a cikánskou kulturou v inscenaci *Trialog – poklady z mizejících světů*, vystoupení legendárního bratislavského souboru *Stoka*, nebo představení *Zázraky a divy* inspirované literárním dílem *Juliana Tuwima*.“³⁰⁶

V jubilejním roce bylo v Divadle hudby Olomouc zorganizováno celkem 384 akcí, jež navštívilo 21 708 diváků. Průměrná návštěvnost jedné performance činila 82 osob. Z těchto pořadů bylo 16 hudebních, 31 literárně-dramatických, 10 výtvarných a 180 školních. V tomto roce nebyla do programu zařazena žádná filmová akce. Do celkového počtu je zahrnuto i 51 pronájmů sálu jednotlivcům či institucím, 69 zkoušek a instalací pořadů a také ostatní akce, kterých bylo uspořádáno 27.³⁰⁷

Ve srovnání s předešlým rokem klesl počet hudebních pořadů ze 17 na 16 a literárně-dramatických ze 40 na 31. Filmových útvarů bylo v roce 1997 uvedeno 9, v tomto roce nebyly do programové nabídky zařazeny. Výtvarných pořadů proběhl v obou

³⁰⁵ ŠLEZAROVÁ, Libuše: Komentář k výroční zprávě Divadla hudby Olomouc v roce 1998, in: Archiv DHO. Nestr. (dále jen Komentář Libuše Šlezarové 1998).

³⁰⁶ RYGEL, David: „Divadlo hudby začalo připravovat novou sezónu: v "déháčku" slaví kulaté výročí Podivnostmi“. *Hanácké noviny*, 1998, 9(79), 13.

³⁰⁷ Do kategorie „ostatní“ akce byly v roce 1998 zařazeny Ekologické dny Olomouc, či cestopisné pořady. ŠLEZAROVÁ, Libuše: Výroční zpráva příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc za rok 1998, in: Archiv DHO. Nestr. (dále jen Výroční zpráva 1998).

zmíněných letech shodný počet jako v roce minulém. Nepatrný nárůst zaznamenaly školní akce ze 175 na 180.³⁰⁸ Z výše uvedeného vyplývá, že hudební pořady zaznamenaly nejen mírný kvantitativní úbytek, ale současně klesla i průměrná návštěvnost na jeden hudební pořad z 69 na 66 posluchačů.³⁰⁹

Druh pořadů ³¹⁰	Počet akcí	Návštěvnost	Průměrná návštěvnost
Hudební pořady	16	1057	66
Literárně-dramatické pořady	31	2436	79
Filmové pořady	0		
Výtvarné pořady	10	401	40
Školní pořady	180	16275	90
Ostatní	27	1539	57
Pronájmy	51	Nesleduje se	-
Zkoušky pořadů	69	-	-
Celkem	384	21 708	82

Tabulka 17: Program Divadla hudby Olomouc v roce 1998³¹¹

V lednu roku 1998 uspořádalo Divadlo hudby Olomouc „Ruský ples“ označený v programovém materiálu za vrcholnou společenskou událost. Tato taneční akce nabídla setkání s klasickou i avantgardní ruskou hudbou a kulturou. Její součástí byly také živé i světelné obrazy, zpěv a básně. Hostem tohoto soirée se stal harmonikář Grigorije, jehož doprovodil Fjodor Šaljapin, Roma Dubunnikov a moskevské duo „Matěř Svá“. Dalším hostem večera se stal držitel ceny „Skleněný magik“ španělský eskamotér The Magic Sebastian. Hudební doprovod k této události proběhl v podání formace Chorchestr.³¹² Akce byla zajímavá i prostřednictvím netradičních oděvních výstředností, jelikož byl návštěvníkům doporučen ruský oděv „*ve stylu návrhu kostýmů*

³⁰⁸ ŠLEZAROVÁ, Libuše: Výroční zprávy příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc z let 1997 a 1998, in: Archiv DHO. Nestr. (dále jen Výroční zprávy 1997, 1998).

³⁰⁹ Tamtéž.

³¹⁰ V tabulce je od roku 1998 obsažena nová položka, a to počet „ostatních“ akcí. Ve výroční zprávě nejsou tyto události blíže specifikovány. Výroční zpráva 1998.

³¹¹ Tamtéž.

³¹² Programové materiály příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc za rok 1998, in: Archiv DHO. Nestr. (dále jen Programové zpráva 1998).

pro první vystoupení Ďagilevova baletu v Paříži od Michaila Larionova nebo jiné ruské výstřednosti.“³¹³

Do programové nabídky pojednávané sezony byl v měsíční periodicitě zařazován již tradiční pořad „Kulturní ozdravovna“ publicisty a písničkáře Jana Buriana, jež tvořil téměř tři čtvrtiny pořadů zaměřených na hudbu.³¹⁴ Olomoucké publikum tak mohlo vyslechnout písně *Továrna, Sny, Hodina duchů, Bud' moje slunce, Černý z nebe* a další.³¹⁵ 25. února byl hostem „Kulturní ozdravovny“ režisér Pavel Koutecký³¹⁶ a 27. května pořad proběhl s podtitulem „Chilský deník aneb Cautiverio.“³¹⁷ Dále v Divadle hudby vystoupil také klasik českého folku Vlastimil Třešňák, tentokrát v doprovodu rómské formace „Kormani“.³¹⁸

Artificiální hudbu opět reprezentoval olomoucký skladatel Marek Keprt, v jehož podání mohli posluchači slyšet skladby Johanna Sebastiana Bacha, Wolfganga Amadea Mozarta³¹⁹ a „zazněly také jeho vlastní improvizace a úpravy *Skrjabinových skladeb.*“³²⁰

Na Večírku k narozeninám Divadla hudby pojmenovaném „Taneček Serafů“ vystoupilo pop-rock-funky seskupení z Brna nesoucí název „Úplně rovný banán“. Další hudební akcí druhého pololetí byla performance „Slunečního orchestru“, který se po dvou letech opět dostal do programové nabídky. Písničky beze slov vznikající většinou z improvizací, předvedli bývalí členové kapely „Laura a její tygři“, Miloš Vacík, Aleš Kudela a Frederick Janáček³²¹

³¹³ Programové materiály 1998.

³¹⁴ Kulturní ozdravovna proběhla 28. ledna, 25. února a 30. března. 22. dubna Jan Burian představil Chilský deník aneb Cantiverio a 27. května se konal křest Burianovy knihy z cest po Chile. V druhém pololetí roku 1998 byla Kulturní ozdravovna uvedena 30. září, 26. října, 23. listopadu a 16. prosince. Výroční zpráva 1998.

³¹⁵ BURIAN, Jan: *4. almanach Burianovy kulturní ozdravovny.* Praha 1998, s 42.

³¹⁶ BURIAN, Jan: *Zlaté časy televize: posezení s Janem Burianem.* Praha 1996, s 78.

³¹⁷ Cautiverio „je podle některých literárních historiků zvláštní žánr, jakási směs kroniky, reportáže, paměti, deníku a autobiografie, nejednou navíc propletená mravoučnými a politickými úvahami; někdy je vyzdobená veršovanými vložkami. Obsahuje však nesporně románové - nebo v širším slova smyslu výpravné - prvky.“ BURIAN, Jan: *Chilský deník, aneb Cautiverio.* Praha 1998, s. 202.

³¹⁸ Programové materiály 1998.

³¹⁹ Tamtéž.

³²⁰ RYGEL, David: „Divadlo hudby začalo připravovat novou sezónu: v "déháčku" slaví kulaté výročí Podivnostmi“. *Hanácké noviny - den,* 1998, 9(79), 13.

³²¹ Programové materiály 1998.

Z výše uvedeného je zřejmé, že se živé performance z 90% týkají pořadů divácky oblíbených a již dříve zařazovaných. S žádnou hudební „novinkou“ se v roce 1998 divák nesetkal, což se částečně negativně projevilo na pestrosti nabídky.

Velkého posluchačského ohlasu se pravidelně dostávalo pořadům pražských publicistů. Tedy i v tomto roce byla do programové nabídky zařazena relace Jiřího Černého, která je náhledem do zahraničního i domácího hudebního světa.³²² Jiří Černý dále připravil pro olomoucké publikum relaci týkající se jedné z nejslavnějších hardrockových či heavymetalových kapel Led Zeppelin. Datum konání příhodně předcházelo pražskému koncertu skupiny ve sportovní hale 25. února 1998. Další poslechový pořad byl opět soustředěn na zahraniční scénu, tentokrát na australského rockera Nicka Cavea.³²³

Audiovizuálně koncipovaný útvar zaměřený na hudbu nebyl v roce 1998 uveden.³²⁴

Vážnou i populární hudbu obsahovaly také školní produkce. Jednalo se o každoroční pořad „Wolfgang Amadeus Mozart“³²⁵, „Rocková hudba, fenomén druhé poloviny 20. století“³²⁶ a jemu podobný pořad „Rocková hudba“³²⁷.

Hudba byla také součástí „*oratoria pro činoherce*“³²⁸ nesoucí název Jób. Hudbu k biblickému příběhu zkomponoval Martin Dohnal. Jednalo se o představení, jež bylo během několika málo hodin zcela vyprodáno.³²⁹

³²² 24. května se pořad odehrál v doprovodu Jaroslava Kosa (piáno) a Jany Jordánové (zpěv). Pořad byl uspořádán společenstvím organizací nevidomých a slabozrakých Praha. V tradiční podobě se pořad konal 11. prosince. Výroční zpráva 1998.

³²³ Programové materiály 1998.

³²⁴ Výroční zpráva 1998.

³²⁵ 20. ledna návštěvnost činila 63 osob, 29. ledna 84 osob, 5. února 55 osob, 9. února 83 osob, 6. května 61 osob, 7. května 59 osob, 13. května 81 osob, 6. listopadu 95 osob, 12. listopadu 90 osob a 9. prosince 37 osob. Tamtéž.

³²⁶ 21. ledna se programu zúčastnilo 99 návštěvníků, 22. ledna 117 návštěvníků, 28. ledna 75 návštěvníků, 9. února 102 návštěvníků. Tamtéž.

³²⁷ 27. října pořad navštívilo 95 diváků, 4. listopadu 74 diváků, 13. listopadu 111 diváků, 27. listopadu 73 diváků, 8. prosince 67 diváků a 10. prosince 86 diváků. Tamtéž.

³²⁸ ŽONDROVÁ, Naděžda: „Jde o příležitost zhlédnout kvalitní divadlo, říká Naděžda Žondrová; za rozhovor poděkoval David Rygel“. *Hanácké noviny*, 1998, 9(15), 7.

³²⁹ Příběh románově zpracoval rakouský spisovatel Joseph Roth. Tamtéž.

Největší návštěvnost zaznamenal se sto šesti posluchači Sluneční orchestr, naproti tomu nejmenší diváckou preferenci vykazala performance Vlastimila Třešňáka s romskou formací nesoucí název „Kormani“, které se zúčastnilo dvacetčtyři osob.³³⁰

Datum	Název Pořadu	Návštěvnost
28. ledna 1998	Jan Burian – Jak bojovat s pocity marnosti	85
31. ledna 1998	Ruský ples	83
9. února 1998	Jiří Černý – Led Zeppelin	101
25. února 1998	Jan Burian – koncert s hostem Pavlem Kouteckým	72
30. března 1998	Jan Burian	41
14. května 1998	Vlastimil Třešňák – Kormani	24
27. května 1998	Jan Burian – Chilský deník aneb Cautiverio	52
10. června 1998	Jan Burian – koncert	32
15. června 1998	Marek Kepřt – klavírní recitál	32
30. září 1998	Jan Burian – Koncert	95
24. října 1998	Taneček Serafů	30
26. října 1998	Jsem Čech a kdo je mň...	51
10. listopadu 1998	Jiří Černý- Nick Cave	130
23. listopadu 1998	Jan Burian – Koncert	53
8. prosince 1998	Sluneční orchestr	106
16. prosince 1998	Vánoční Jan Burian	70

Tabulka 18: Hudební pořady Divadla hudby Olomouc v roce 1998³³¹

Od 1. ledna do 31. prosince 1998 bylo v Divadle hudby uspořádáno 16 hudebních programů, jejichž návštěvnost činila celkem 1057 posluchačů. Průměrná návštěvnost na jeden pořad byla tedy 66 osob.³³²

³³⁰ Viz Výroční zpráva 1998.

³³¹ Tamtéž.

³³² Tamtéž.

3.10 Hudební pořady roku 1999

V roce 1999 bylo v olomouckém Divadle hudby zrealizováno celkem 358 pořadů, na něž zavítalo 22 314 diváků. Průměrná návštěvnost jednoho pořadu činila 89 osob. V pojednávané sezoně bylo do programové nabídky zařazeno 15 hudebních, 30 literárně-dramatických, 1 filmový, 8 výtvarných a 189 školních programů. Do celkového počtu je zahrnuto 53 pronájmů sálu jednotlivcům či institucím, 53 zkoušek a instalací i 9 ostatních pořadů.³³³ Ze statistických údajů je patrné, že největší zastoupení měly opět pořady školní, jejichž počet byl v porovnání s předchozím rokem mírně navýšen, a to ze 180 na 189 pořadů. Zastoupení ostatních uměleckých žánrů zaznamenalo nepatrné snížení. Počet hudebních pořadů klesl z 16 na 15, výtvarných z 10 na 8 a literárně-dramatických z 31 na 30, i přesto ale tvořily polovinu produkce uměleckých žánrů.³³⁴ Jak vysvětlila Libuše Šlezarová: *„jsou divadelní (literárně dramatické) akce oproti hudebním či výtvarným zdaleka nejlépe navštěvované: průměrná návštěvnost 78 diváků na každém představení. Toto číslo jasně potvrzuje naši po r. 1989 zvýrazněnou orientaci k opravdu divadelním představením toho typu, který v Olomouci absentuje. Číslo je zajímavé i s ohledem na skutečnost, že se vstupenky prodávají jen tzv. na pokladnu (neexistence předplatného).“*³³⁵

Ve výroční zprávě se dále vyjádřila ke školním představením.

„Druhým typem akcí s velkou návštěvností jsou naše tzv. školní představení s nejvyšší průměrnou návštěvností: 97. Zde připomínáme, že stálou pozornost věnujeme právě nejmladším divákům - od mateřských škol až ke školám středním. Naše nabídka pro nejmenší obsahuje většinou špičková představení souborů z celé České republiky (viz příloha). Jedná se vždy o nejméně šestidenní, někdy i deseti-denní hostování souborů. Zde je ale stále třeba brát zřetel na to, že vyšší kvalita je vždy za vyšší cenu

³³³ Do kategorie „ostatní“ akce byly v roce 1999 zařazeny opět cestopisné pořady. ŠLEZAROVÁ, Libuše: Výroční zpráva příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc za rok 1999, in: Archiv DHO. Nestr. (dále jen Výroční zpráva 1999).

³³⁴ ŠLEZAROVÁ, Libuše: Výroční zprávy příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc z let 1998 a 1999, in: Archiv DHO. Nestr. (dále jen Výroční zprávy 1998, 1999).

³³⁵ ŠLEZAROVÁ, Libuše: Komentář k výroční zprávě Divadla hudby Olomouc v roce 1999, in: Archiv DHO. Nestr. (dále jen Komentář Libuše Šlezarové 1999).

(nejen vysoké a stále se zvyšující náklady na nákup inscenací, ale i na noclehy v hotelích, dopravu a autorské poplatky!).“³³⁶

Druh pořadů	Počet akcí	Návštěvnost	Průměrná návštěvnost
Hudební pořady	15	849	57
Literárně-dramatické pořady	30	2343	78
Filmové pořady	1	15	15
Výtvarné pořady	8	291	36
Školní pořady	189	18379	97
Ostatní	9	437	49
Pronájmy	53	Nesleduje se	
Zkoušky a instalace	53	-	-
Celkem	358	22314	89

Tabulka 19: Program Divadla hudby Olomouc v roce 1999³³⁷

Kvantitativní zastoupení hudebních pořadů bylo sice v roce 1999 mírně sníženo, avšak pokles průměrné návštěvnosti byl daleko zřejmější. Oproti minulému roku došlo ke snížení průměrné návštěvnosti na jeden hudební pořad z 66 diváků na 57.³³⁸ Shodně jako v předchozích letech upřednostňovalo Divadlo hudby především organizaci živých vystoupení, jež zajišťovala uspokojivý příliv diváků. Artificiální hudbu zastupoval klavírní recitál skladatele a studenta Vysoké školy hudební ve Vídni Marka Keprta, jež interpretoval díla Fryderyka Chopina, Johanna Sebastiana Bacha, Alexandra Nikolajeviče Skrjabinina, Leoše Janáčka a Bedřicha Smetany.³³⁹ Olomouckému publiku

³³⁶ Tamtéž. „O představení pro nejmenší publikum je stále velký zájem, nemůžeme ani všechny požadavky MŠ 100% pokrýt. Spolupracujeme dnes už trvale také se speciálními zařízeními pro mentálně i fyzicky handicapované děti: např. Credo, DC Husitská, Slunovrat, Dětský stacionář Mošnerova a další, což klade na zaměstnance také vysoké, mimo jiné i morální nároky. Je totiž nasnadě, že toto specifické publikum vyžaduje specifickou péči. Dobře spolupracujeme i s charitní mateřskou školou Khamoro pro romské děti. V kategorii škol základních a středních jsme nabídku pořadů obohatili velmi výrazně o třídní cyklus lekcí renomovaného českého archeologa, který přednáší o archeologických památkách na území Olomouce (viz příloha). Ze strany studentů je o tyto akce mimořádný zájem, o čemž svědčí to, že čas pořadu vyhrazený je vždy překročen. Také kapitoly z dějin českého i světového filmu jsou v naší nabídce pro r. 1999 úspěšnou novinkou.“ Tamtéž.

³³⁷ Výroční zpráva 1999.

³³⁸ Výroční zprávy 1998, 1999.

³³⁹ Programové materiály příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc za rok 1999, in: Archiv DHO. Nestr. (dále jen Programové materiály 1999).

byly také představeny kompozice brněnského skladatele Martina Dohnala *Sonáta č. 2 pro klavír*, *Sonáta č. 1 pro violoncello a klavír „Memento Mori“*, *Litanie ke svatému duchu*, *„Miserere“ pro housle a vibrafon*. Skladby zazněly v provedení Josefa Klíče (violoncello), Jiřího Jahody (housle), Josefa Fojty (vibrafon, zvony), a Martina Dohnala u klavíru.³⁴⁰

V roce 1999 opět vystoupilo v Divadle hudby Olomouc industrial - folkové seskupení z Olomouce „Vrána“, které u zdejšího publika zaznamenalo v roce 1997 velký úspěch. Kapela účinkovala ve složení: Ludmila Daňková (zpěv, bicí), Miroslav Chytil (zpěv, kontrabas, housle), Václav Kvapil (zpěv, violoncello, kytara) a Jolana Křístková (housle, flétna). Jako host vystoupil Petr Samlík (zpěv, viola).³⁴¹ Mezi již tradiční pořady probíhající obvykle v měsíční periodicitě patřila „Kulturní ozdravovna“ publicisty a písničkáře Jana Buriana.³⁴² Dále českou písničkářskou scénu zastupoval harmonikář, skladatel a spisovatel Václav Koubek, který v Divadla hudby uvedl své čtvrté CD s názvem „Lítám“.³⁴³

Keltskou hudbu přiblížil za podpory agentury Living Art Jan Hrubý s kapelou Kukulín.³⁴⁴ „*Kukulín nehledá regionální keltskou hudební čistotu. Fúzuje, i když irská a severská témata převažuje. Kukulín není folklorním souborem. Hraje přávážně svou vlastní tvorbu s rockovým podkladem.*“³⁴⁵ Formace zahrála ve složení: Rudolf Hájek (akordeon, housle), Jan Kolář (hoboj, keyboards) a samozřejmě Jan Hrubý (viola, housle).³⁴⁶ „*Jan Hrubý se na české rockové scéně pohybuje již celé čtvrtstoletí. V roce 1975 byl mezi zakládajícími členy Mišíkova ETC..., kde léta vykonával funkci kapelníka. Po zániku činnosti ETC... v roce 1982 působil krátce v Blues Bandu Luboše Andršta a posléze, v roce 1983, vytvořil novou podobu skupiny Framus 5 pro Michala Prokopa. Spolu s Janem Kolářem byl mimo jiné hlavním aktérem a aranžérem legendárního projektu Kolej Yesterday. S předními českými i zahraničními rockovými,*

³⁴⁰ Programové materiály 1999. Tato performance však není uvedena ve Výroční zprávě z roku 1999, tudíž se mi údaj o počtu návštěvníků nepodařilo dohledat.

³⁴¹ Tamtéž.

³⁴² 24. února se Kulturní ozdravovny týkala nejčerstvějších zážitků z lednového pobytu Jana Buriana v Chile. Dále byl program uspořádán 29. března, 26. dubna, 26. května, 7. června, 29. září, 25. října a 29. listopadu. 15. prosince se konala akce pojmenovaná „Jan Burian v Betlémě“. Výroční zpráva 1999.

³⁴³ Programové materiály 1999.

³⁴⁴ Tamtéž.

³⁴⁵ Propagační leták kapely, in: Programové materiály 1999.

³⁴⁶ Programové materiály 1999.

*folkovými a jazzovými kapelami, jako host, natočil za posledních dvacet pět let více než padesát titulů.*³⁴⁷

Poslechové pořady byly v roce 1999 zorganizovány celkem tři a proběhly opět v režii pražského publicisty a kritika Jiřího Černého, který posluchačům prezentoval za pomoci záznamů aktuality z domácí a také zahraniční hudební scény, jež doprovodil komentářem. Do chodu poslechových pořadů mohli návštěvníci Divadla hudby vstoupit svými dotazy. Představena byla scéna britských ostrovů, konkrétně kytarista a zpěvák Eric Clapton, autor světoznámého hitu „Layla“.³⁴⁸

V druhém pololetí byl program orientován na World and Ethnic music. Jednalo se o setkání současnosti a tradice světové lokální hudby. Akce druhého pololetí roku 1999 Jiří Černý zakončil poslechovým večerem etnoindustriální hudby.³⁴⁹

Shodně jako v předchozích letech byla vážná i populární hudba obsáhnuta i ve školních pořadech. Mezi již tradičně uváděné hudební akce orientované ke školnímu publiku patřil pořad „Rocková hudba“³⁵⁰ a program o Wolfgangu Amadeu Mozartovi,³⁵¹ jenž byl taktéž každoroční produkcí.

Nejnavštěvovanějším hudebním pořadem se v roce 1999 stala performance známé postavy české písničkářské scény Václava Koubka, již navštívilo 111 posluchačů. Nejmenší návštěvnost zaznamenal poprvé jeden z poslechových pořadů pražského publicisty a kritika Jiřího Černého, jež navštívilo pouhých 20 osob. Tento program byl orientován na skladby britského hudebníka, kytaristy a zpěváka Erica Claptona.³⁵²

³⁴⁷ Propagační leták kapely, in: Programové materiály 1999.

³⁴⁸ Programové materiály 1999.

³⁴⁹ Tamtéž.

³⁵⁰ 29. ledna pořad navštívilo 92 posluchačů, 10. února 67 posluchačů, 6. dubna 85 posluchačů, 8. dubna 102 posluchačů, 26. května 67 posluchačů, 1. listopadu pořad proběhl ve dvou relacích, první z nich navštívilo 104 posluchačů, druhou 120 posluchačů a 26. listopadu návštěvnost činila 111 posluchačů. Výroční zpráva 1999.

³⁵¹ 8. února návštěvnost činila 68 osob, 11. února 48 osob, 7. dubna 90 osob, 23. dubna 81 osob, 6. října byl pořad zorganizován ve dvou relacích, návštěvnost první z nich činila 87 osob, druhou navštívilo 82 posluchačů. 7. října pořad navštívilo 99 posluchačů, 25. října 85 posluchačů a 26. listopadu 76 posluchačů. Tamtéž.

³⁵² Tamtéž.

Datum	Název Pořadu	Návštěvnost
9. února 1999	Klavírní recitál Marka Keprta	60
17. února 1999	Rockování s Jiřím Černým	50
24. února 1999	Jan Burian – koncert	81
28. února 1999	Vrána – koncert	72
8. března 1999	Jan Hrubý – Kukulín	105
29. března 1999	Jan Burian	54
14. dubna 1999	Václav Koubek a spol.	111
26. dubna 1999	Jan Burian	37
10. května 1999	Jiří Černý – Eric Clapton	20
26. května 1999	Jan Burian	33
13. září 1999	Rockování s Jiřím Černým	33
29. září 1999	Jan Burian – koncert	68
25. října 1999	Jan Burian	42
29. listopadu 1999	Jan Burian	37
15. prosince 1999	Jan Burian	46

Tabulka 20: Hudební pořady Divadla hudby Olomouc v roce 1999³⁵³

V období od 1. ledna do 31. prosince 1999 bylo v Divadle hudby zorganizováno 15 hudebních pořadů, jichž se zúčastnilo 849 posluchačů. Průměrná návštěvnost na jeden program činila 57 diváků.³⁵⁴

³⁵³ Výroční zpráva 1999.

³⁵⁴ Tamtéž.

3.11 Hudební pořady roku 2000

V Divadle hudby Olomouc bylo v roce 2000 zorganizováno celkem 265 akcí. Z nich bylo 16 hudebních, 32 literárně - dramatických, 13 filmových, 8 výtvarných a 187 školních. Do celkového počtu je zahrnuto 58 pronájmů sálu jednotlivcům či institucím, 78 zkoušek a instalací pořadů a 4 ostatní akce. V pojednávané sezoně se programů Divadla hudby zúčastnilo 23 002 diváků. Průměrná návštěvnost jednoho pořadu tedy činila 88 osob.³⁵⁵ Ve srovnání s předešlým rokem byly téměř všechny umělecké žánry posíleny. Hudební pořady vykazovaly navýšení z 15 na 16, literárně-dramatické formy z 30 na 32, filmové programy zaznamenaly nejcitelnější nárůst, a to z 1 na 13. Počet výtvarných pořadů se oproti roku 1999 nezměnil. Nepatrné snížení však zaznamenaly školní akce, a to ze 189 na 187.³⁵⁶

Druh pořadů	Počet akcí	Návštěvnost	Průměrná návštěvnost
Hudební pořady	16	894	56
Literárně-dramatické pořady	32	2218	69
Filmové pořady	13	727	56
Výtvarné pořady	8	378	47
Školní pořady	187	18530	99
Ostatní	4	255	64
Pronájmy	58	Nesleduje se	-
Zkoušky pořadů	78	-	-
Celkem	396	23002	88

Tabulka 21: Program Divadla hudby Olomouc v roce 2000³⁵⁷

I přes znatelné navýšení počtu hudebních pořadů, nebyly tyto akce v produkci divadla dominantní a jejich průměrná návštěvnost i přesto klesla³⁵⁸ Většinu hudebních pořadů

³⁵⁵ ŠLEZAROVÁ, Libuše: Výroční zpráva příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc za rok 2000, in: Archiv DHO. Nestr. (dále jen Výroční zpráva 2000).

³⁵⁶ ŠLEZAROVÁ, Libuše: Výroční zprávy příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc z let 1999 a 2000, in: Archiv DHO. Nestr. (dále jen Výroční zprávy 1999, 2000).

³⁵⁷ Výroční zpráva 2000.

³⁵⁸ Průměrná návštěvnost na jeden hudební pořad činí v roce 1999 57 osob a v roce 2000 57 osob. Tamtéž.

tvořily živé performance orientované na uměleckou i nonuměleckou hudbu. Pravděpodobně po vzoru Ruského plesu z roku 1998 se v této sezoně uskutečnila akce nazvaná Magický ples. Jednalo se o kompozici živých i světelných obrazů, hudby a tance. Pořad zajistily formace Chorchestr a Jazz Dog Open.³⁵⁹ Další událostí prvního pololetí byl koncert skupiny vychovatelů a dětí z Dětského domova v Olomouci – Lazcích – s podtitulem „Písničky pro malé, větší, starší i pokročilé.“ Výtěžek z tohoto vystoupení byl věnován na uměleckou činnost dětí z dětského domova.³⁶⁰

Opět byl Uspořádán pravidelný periodický pořad publicisty, písničkáře a také televizního moderátora Jana Buriana.³⁶¹ Ten je zajímavě charakterizován v následující recenzi Jiřího Peňase: „*Jan Burian je muž více tváří a více schopností, i když na to nevypadá. Jeho televizní pořad Posezení s JB je nadstandardní, ale profesionální moderátor by ho asi dělal jinak. Je cestovatelem a o svých cestách píše knihy, ale obrazu globálního turisty jeho usazená vizáž také příliš neodpovídá. Je docela originálním fejetonistou, ale je to už asi pár let, kdy naposled nějaký napsal. A je samozřejmě především písničkářem – klavíristou, ale vlastně si na to člověk musí vždy vzpomenout, neboť je to písničkářství dělané jaksimimochodem, asi tak, jako když člověk píše básně – dokonce dobré básně – a nemusí si proto ještě nutně nechat říkat básník. Buriana bychom mohli nejspíš nazvat „příležitostným umělcem“, tedy takovým, který jím je, když on sám chce. Není to třeba potom tolik vidět, ale to neznamená, že z toho nevznikají mimořádné věci...Burian není žádný zvláštní zpěvák, ale jeho hlas má přesně tu míru důvěrnosti a přesvědčivosti, se kterou je možné některé věci veřejně zpívat a nepůsobit trapně. Vyslovuje názorně, přesto s mírnou šumlavostí, která ale dodává hlasu příjemné měkkosti. Frázuje tak, že se to podobá přirozené mluvě, a zatím není pochyb, že je to zpěv. O výšky se moc nepokouší, ale tam, kde mají být, je postřehneme. Posez u klavíru nepřirozený a pevný, úder na klávesy též.*“³⁶²

³⁵⁹ ŠLEZAROVÁ, Libuše: Výroční zprávy příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc z let 1998 a 2000, in: Archiv DHO. Nestr. (dále jen Výroční zprávy 1998, 2000).

³⁶⁰ Programové materiály příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc za rok 2000, in: Archiv DHO. Nestr. (dále jen Programové materiály 2000).

Ve výroční zprávě však o této události není zmínka, tudíž se mi nepodařilo dohledat údaj týkající se návštěvnosti. Výroční zpráva 2000.

³⁶¹ Novoroční show Jana Buriana se konala 24. ledna, dále Kulturní ozdravovna proběhla 27. března, 26. dubna, 31. května, 25. září, 27. listopadu a 21. prosince 58 posluchačů. Tamtéž.

³⁶² PEŇAS, Jiří: „Jan Burian“. In programové materiály 2000.

Dvakrát byla zorganizována Kulturní ozdravovna spolu s filmovým dokumentaristou Pavlem Kouteckým, jež mnohdy s Janem Burianem připravoval televizní program „Posezení“ a záznamy z cest v Chile.³⁶³

Brněnská formace „Ty syčáci“ v obsazení Petr Váša (zpěv), Petr Zavadil (kytara) a Tomáš Fröhlich (baskytara, perkuse) představila „debutové album *Máj v dubnu*“³⁶⁴ a také rock z osmdesátých let v podobě skladeb kapely „Z kopce“ a „Ošklid“. Pavel Klusák okomentoval vystoupení následovně: *„Zpěvák a dva kytaristé (oba z kapely Pluto) sedí na židlích, samým přetlakem na nich nadskakují a příležitostně je používají jako bicí nástroje. Komorní Ty syčáci se odrážejí od najazzlých postupů, blues, rockových riffů, trampské nálady i dojáků, aby po pár tazích domnělý styl kontaminovali: nakonec zpívají víc o cajdáku než cajdl... Váša má v sobě člověka i zvíře a obojí se ještě dělí dál: o jednu osobu se tu sváří Mick Jagger s absolventem dějin umění (kterým Váša je), gepardí mrštnost se proplétá s robustností medvěda na zadních. Vášova promyšlená poezie tak získává dravý rámeček, metafory jsou do publika odpalovány prakem. Váša nikdy není kritický bez sebeironie.“*³⁶⁵

Oloumouc se stala jedním z pěti měst České republiky, kam v roce 2000 zavítala v rámci svého turné přední představitelka tzv. world music pocházející z Jakutska, Štěpanida Borisova.³⁶⁶ Společně s českým hudebníkem Pavlem Fajtem předvedla částečně improvizovaný koncertní program.³⁶⁷

³⁶³ Kulturní ozdravovna s hostem Pavlem Kouteckým proběhla 28. února a 11. listopadu. Výroční zpráva 2000.

³⁶⁴ KLUSÁK, Pavel: „Tip Dnes“. *Mladá fronta Dnes*, 2000, 10 (10), 4.

³⁶⁵ Tamtéž.

³⁶⁶ „Štěpanida Borisova je sólistkou Národního divadla Jakutska a zároveň příslušnicí kmene Sacha. Vnímání světa kmene Sacha by si zasloužilo samostatnou úvahu, za zmínku snad stojí fakt, že svoji hrdost nikdy nepropůjčil cílům sovětizace a udržel si relativní nezávislost, kterou mu umožnila rozlehlost sibiřské tajgy. Kmen Sacha praktikoval vždy šamanskou medicínu a zpěvy s tím související se Štěpanida učila již jako dítě. Takže – na rozdíl od různých impulsů tzv. World music – nic nepředstírá, prostě zpívá tak, jak se to naučila v dětství a tak, jak jí určuje její vrozený cit. Český divák nemá jen tak příležitost setkat se s tak odlišnou kulturou, jakou představují šamanské zpěvy Štěpanidy Borisové. Zavede nás do jiného světa, jiné kultury, do jiného vnímání.“ Programové materiály 2000.

³⁶⁷ Tamtéž.

Další pódiovou kooperaci předvedli hudebníci z někdejších olomouckých formací „Dostavník“ a „Bluegrass Nova“. Na koncertě s názvem „Předvánoční zotavovna DC Vocalu“ představili skladby různého žánrového určení.³⁶⁸

Shodně jako v předchozích letech byl i v tomto roce zařazen do programové nabídky poslechový pořad Jiřího Černého, tentokrát orientován na „World and ethnic music“. Stejný protagonista v divadle vystoupil i v rámci pravidelné relace „Rockování s Jiřím Černým“, jež umožnila olomouckému publiku nahlédnout do domácí i světové hudební scény.³⁶⁹

I na konci tohoto desetiletí obsahovaly školní pořady také hudební tituly, a sice již osvědčené tituly. Jak je patrné z posledních několika let,³⁷⁰ jsou hudební akce určené mládeži koncipovány pouze ze dvou programů, a to „Wolfgang Amadeus Mozart“³⁷¹ a „Rocková hudba, fenomén druhé poloviny 20. století“.³⁷²

Největší návštěvnost s celkovým počtem sto čtyřicet návštěvníků zaznamenala česko-jakutská hudební fúze v podání Stěpanidy Borisové a Pavla Fajta. Dle statistických dat nejmenší návštěvnost s počtem pouhých patnáct osob vykazala Kulturní ozdravovna Jana Buriana konaná 26. dubna.³⁷³

³⁶⁸ Programové materiály 2000.

³⁶⁹ Poslechové pořady Jiřího Černého proběhly 22. března, 6. června a 15. listopadu. Výroční zpráva 2000.

³⁷⁰ Viz Výroční zprávy 1998, 1999.

³⁷¹ 28. března návštěvnost činila 83 osob, 15. června 75 osob, 3. listopadu 35 osob a 5. prosince 91 osob. Výroční zpráva 2000.

³⁷² 6. ledna program navštívilo 85 posluchačů, 2. února 81 posluchačů, 7. února 109 posluchačů, 21. února, 2. března 82 posluchačů, 24. března 106 posluchačů, 3. května 78 posluchačů a 20. listopadu 116 posluchačů. Tamtéž.

³⁷³ Tamtéž.

Datum	Název Pořadu	Návštěvnost
24. ledna 2000	Jan Burian	24
29. ledna 2000	Magický ples	99
28. února 2000	Jan Burian	48
22. března 2000	Jiří Černý – World and ethnic music	44
27. března 2000	Jan Burian	28
26. dubna 2000	Jan Burian	15
31. května 2000	Jan Burian	27
6. června 2000	Rockování s Jiřím Černým	17
25. září 2000	Jan Burian – koncert	34
19. října 2000	Ty syčáci – Petr Váša a spol.	75
		65
11. listopadu 2000	Jan Burian – Pavel Koucký	30
15. listopadu 2000	Jiří Černý – rockování	73
22. listopadu 2000	Stěpanida Borisova a Pavel Fajt	128
		12
27. listopadu 2000	Jan Burian	35
3. prosince 2000	Předvánoční zotavovna DC vokalu	82
21. prosince 2000	Jan Burian	58

Tabulka 22: Hudební pořady Divadla hudby Olomouc v roce 2000³⁷⁴

Od 1. ledna do 31. prosince 2000 bylo v Divadle hudby uspořádáno 16 hudebních programů, jejichž návštěvnost činila celkem 894 posluchačů. Průměrná návštěvnost na jeden pořad byla tedy 56 osob.³⁷⁵

³⁷⁴ Výroční zpráva 2000.

³⁷⁵ Tamtéž.

4 CELKOVÉ HODNOCENÍ DRAMATURGIE V LETECH 1990–2000

Dramaturgie Divadla hudby souvisela s celkovou proměnou atmosféry ve společnosti 90. let, vycházela ze stavu olomoucké hudební kultury, byla ovlivněna osobnostmi dramaturgů, kapacitou a technickým vybavením samotného divadla³⁷⁶ a samozřejmě hospodařením instituce.³⁷⁷

Začátek i konec desetiletí vykazují velké dramaturgické kontrasty. První z nich markantní zejména v zařazování vážné hudby do programové nabídky Divadla hudby Olomouc. První porevoluční léta vykazují velkou pestrost nabídky programů vážné, jazzové i populární hudby, naproti tomu, léta závěrečná jsou poměrně jednostranně zaměřená. V první polovině desetiletí se obvykle ročně konaly čtyři performance orientované na uměleckou hudbu, v závěru desetiletí však vážná hudba do programu téměř zařazena nebyla.³⁷⁸ Což souvisí se vznikem jiných subjektů, které jsou přímo specializovány na uvádění vážné hudby. Jedná se například o Spolek pro duchovní hudbu. Vyjma vzniku nových institucí, byly pořádány festivaly, jež byly taktéž orientovány na uměleckou hudbu. Například Festival duchovní hudby. To ostatně potvrzuje i ředitelka Divadla hudby Libuše Šlezarová „*Chtěli jsme se profilovat především jako alternativní divadlo. Přece jenom na vážnou hudbu musí být určitý vznešený prostor. V Olomouci je dost jiných subjektů, které to mohou provozovat a nabízet divákům.*“³⁷⁹

Dalším kontrastem úvodu a konce této dekády je četnost poslechových pořadů. Nadpoloviční většinu hudební dramaturgie počátku desetiletí zaujímaly poslechové pořady, jež reflektovaly všechny tři výše zmíněné hudební druhy. Pestrost nebyla pouze žánrová, ale také co se týče osobností tvůrců pořadů, od čehož je samozřejmě odvíjeno

³⁷⁶ Jelikož jsou parametry hrací plochy – hloubka 4 metry, šířka 7 metrů a výška 2,85 metrů, tak zde není možno určité interpretu či větší formace uvést. Rozhovor s Kateřinou Gabrhelíkovou, archivářkou Muzea umění. Olomouc 10. 10. 2011, in: Archiv autorky.

³⁷⁷ Rozhovor s Libuší Šlezarovou, ředitelkou DHO. Olomouc 27. 3. 2012, in: Archiv autorky. (dále jen rozhovor s Libuší Šlezarovou).

³⁷⁸ V letech 1998 a 1999 zastupoval uměleckou hudbu klavírní recitál Marka Kepřta. Výroční zprávy příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc z let 1998 a 1999, in: Archiv DHO. (dále jen Výroční zprávy 1998, 1999).

³⁷⁹ Rozhovor s Libuší Šlezarovou.

jejich zaměření a charakter pořadu.³⁸⁰ Od roku 1996 do roku 2000 poslechové pořady proběhly pouze v režii pražského publicisty a hudebního kritika Jiřího Černého³⁸¹ a oproti prvním porevolučním letům byly výrazně kvantitativně omezeny.³⁸² Logické tedy je že, poslechové pořady měly svoji sílu, když nebylo možné koupit gramodesky s jinými než českými interprety, či s vážnou hudbou. *Lidé, kteří měli přístup k deskám, dělali osvětu. [...]Měli informace ze západního světa lidem nedostupné.*³⁸³ Ze statistických údajů je tedy možno vysledovat, že poslechové pořady před rokem devadesát byly nejvíce navštěvované programy. Po změně režimu, který zabraňoval svobodnému šíření kulturních statků, došlo k markantnímu úbytku poslechových pořadů, avšak s jejich kvantitativním omezením zaznamenalo Divadlo hudby Olomouc nárůst koncertních akcí. Díky transformaci společenské situace „začaly do Česka jezdit kapely, které sem dřív neměly přístup.“³⁸⁴

Dalším rozdílem první a druhé poloviny desetiletí jsou Taneční diskotéky, jež byly zařazeny do dramaturgie v roce 1991. Jejich organizace souvisí opět se změnou režimu, jelikož na Univerzitu Palackého Olomouc začali jezdit zahraniční lektori Mark Andrews a Charles Wharam, kteří v Divadle hudby výše zmíněné diskotéky pořádali. Navzdory vysoké návštěvnosti³⁸⁵ musely být Taneční diskotéky z programu v roce 1995 vyřazeny. Přispěla k tomu celá řada faktorů. Jedním z nich byl fyzický prostor Divadla hudby,³⁸⁶

³⁸⁰ Poslechové pořady připravoval Jiří Černý, Jan Rejžek, Jan Beránek, Ondřej Konrád, Evžen Opatrný, Richard Pogoda, Hana Formanová, Mark Andrews. ŠLEZAROVÁ, Libuše: Výroční zpráva příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc za rok 1997, in: Archiv DHO. Nestr. (dále jen Výroční zpráva 1997).

³⁸¹ „Jiří Černý, za tu dobu, jak se v tom pohybuje, je tak zasvěcený, že si jeho pořad lidé přišli rádi poslechnout. Ne, že by nemohli tu hudbu někde slyšet, ale podstatný byl jeho zasvěcený, empatický komentář. Je významná figura nejen hudební publicistiky, ale vůbec výrazný novinář a výrazný občan.“ Rozhovor s Libuší Šlezarovou.

³⁸² Zatímco na počátku 90. let byla v Divadle hudby celá polovina hudebních pořadů poslechového rázu, na konci této dekády to byly už jen tři z patnácti.

³⁸³ Rozhovor s Libuší Šlezarovou.

³⁸⁴ Rozhovor s Libuší Šlezarovou.

³⁸⁵ V roce 1991 celková návštěvnost diskoték činila 407 osob, v roce 1992 424 osob a v roce 1994 39 osob. Výroční zpráva 1997.

³⁸⁶ Libuše Šlezarová hovoří o pořádání diskoték v „lepší prostoru, s větší hospodou. Podívejte se, jaký máme bufet. Opravdu tam není možnost lidí uspokojit. Je to improvizované bifé. Když byla diskotéka, tak to nebylo dostačující.“ Rozhovor s Libuší Šlezarovou.

organizační náročnost,³⁸⁷ programová neslučitelnost³⁸⁸ a v neposlední řadě také návrat jednoho z organizátorů, Marka Andrewse, zpět do Anglie.³⁸⁹

Jedním z dalších kontrastů, jež lze v dramaturgii v letech 1990 – 2000 spatřovat je již zmíněná počáteční žánrová pestrost³⁹⁰, která byla na konci desetiletí zastíněna kvantem performancí Jana Buriana,³⁹¹ které v letech 1999 a 2000 tvořily dokonce nadpoloviční většinu produkcí. Libuše Šlezarová vysvětlila měsíční periodicitu „Kulturní ozdravovny“ Jana Buriana následovně: „*Jan Burian chtěl, aby pořad byl pravidelně jednou za měsíc. Bylo to přání autora, aby Kulturní ozdravovna měla nějakou pravidelnou sekvenci a že bude mít stálé publikum.*“³⁹²

Ze statistických údajů je dále možné vysledovat jistou proměnlivost počtu uměleckých žánrů v jednotlivých letech. S výjimkou školních pořadů byly nejčastěji zařazovány pořady literárně dramatické,³⁹³ což potvrzují slova ředitelky Divadla hudby jako snahu se „*profilovat především jako alternativní divadlo*“³⁹⁴ Přesný poměr či kvóta udávající četnost uvádění hudebních, literárně-dramatických, filmových či výtvarných pořadů nebyla předem vymezena.³⁹⁵

V programové nabídce Divadla hudby Olomouc byly, vyjma výše zmíněných kontrastních prvků, také akce, jež proběhly v celém průběhu desetiletí konstantně.

³⁸⁷ „*Taneční diskotéky jsme začali dělat, když tady byla ještě stará křesla. To bylo opravdu mohutné křeslo sedací soupravy a bylo jich 5 přišroubovaných k sobě. Stěhování, aby se z hlediště stal prostor, kde může být diskotéka, bylo velmi náročné.*“ Rozhovor s Libuší Šlezarovou.

³⁸⁸ „*Po akcích, jako jsou diskotéky, je nepořádek. A ráno v 8:30 se hraje pro školy, což znamená, že se křesla musí v noci po diskotéce nastavit. Nebyli jsme schopni to zkoordinovat, že ráno se musí opět hrát. A taky se tady kouřilo. Nezapomeňte, že zákaz o kouření ve veřejných prostorách platí až od roku 2003. Diskotéka je také spojena s konzumací alkoholu, takže my jsme nebyli schopni, aby ráno děti přišly do nezakouřeného, čistého prostoru.*“ Tamtéž.

³⁸⁹ Programové materiály příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc za rok 1991, in: Archiv DHO. Nestr. (dále jen Programové materiály 1991).

³⁹⁰ V první polovině desetiletí byly uváděny pořady orientované na vážnou, jazzovou i populární hudbu. Oproti tomu, v druhé polovině desetiletí, s výjimkou roku 1996, nebyl žádný program primárně zaměřen na hudbu jazzového okruhu. ŠLEZAROVÁ, Libuše: Výroční zprávy příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc z let 1990-2000, in: Archiv DHO. Nestr. (Dále jen Výroční zprávy 1990–2000).

³⁹¹ Program Jana Buriana nesoucí název „Kulturní ozdravovna“ byl poprvé uspořádán v roce 1993, ve kterém byl uveden jedenkrát, v roce 1994 byl uveden dvakrát, v roce 1995 pětkrát, v roce 1996 šestkrát, v roce 1997 osmkrát, v roce 1999 taktéž osmkrát a v roce 2000 byl uveden devětkrát. Tamtéž.

³⁹² Rozhovor s Libuší Šlezarovou.

³⁹³ Pouze v roce 1991 převažovaly hudební pořady a v roce 1992 filmové pořady. Viz Výroční zprávy 1990–2000.

³⁹⁴ Rozhovor s Libuší Šlezarovou.

³⁹⁵ Tamtéž.

Artificiální hudbu zastupoval po téměř celou dekádu olomoucký interpret a skladatel Marek Kepřt, v jehož podání zazněla například díla Johanna Sebastiana Bacha, Ludwiga van Beethovena, Wolfganga Amadea Mozarta, Fryderyka Chopina, Franze Schuberta, Johannese Brahmsa i vlastní skladby. Po celé desetiletí je také zřejmá orientace na zahraniční rockovou scénu v poslechových či audiovizuálních pořadech³⁹⁶ a českou folk-rockovou scénu v koncertních akcích.³⁹⁷

Hudebními dramaturgy byly v devadesátých letech Roman Ludva,³⁹⁸ Jan Dadák³⁹⁹ a Naděžda Žondrová.⁴⁰⁰ Jak je již předesláno v úvodu, osobnost dramaturga a jeho preference je jedním z faktorů ovlivňující nemalou mírou dramaturgii. Z výše uvedených osobností byl hudebně profilovaný Roman Ludva, což odpovídá širokému spektru hudební nabídky první poloviny desetiletí. Roku 1995 převzal hudební dramaturgii Jan Dadák, který byl orientován zejména na literaturu. Dva roky poté se výše zmíněného postu ujala Naděžda Žondrová, která byla zaměřena především výtvarně, tudíž hudební pořady vedle spíše formálně.⁴⁰¹

Ředitelka Divadla hudby Libuše Šlezarová zhodnotila desetiletí 1990 – 2000 jako „bouřlivý vývoj, všechno se měnilo, interiér divadla, program se uzpůsoboval. Byla to hrozně zajímavá a hezká práce. A také obrovský zájem nadšeného publika. Neopakovatelná atmosféra. Byl to obrovský převrat.“⁴⁰²

³⁹⁶ Představení byli například John Lennon, Pink Floyd, The Smiths, The Cure, Dire Straits, R. E. M, Queen, Eric Clapton, ZZ top, Nick cave a další. Výroční zprávy 1990–2000.

³⁹⁷ V Divadle hudby vystoupil Jiří Dědeček, Jim Čert, Jan Burian, Dagmar Andrtová – Voňková a Radim Hladík, Vladimír Merta, Mikuláš Chadima a Pavel Fajt, Vlastimil Třešňák, Vladimír Mišík a Mirek Kovářík, Filip Topol, Jaroslav Hutka a Radim Hladík, dále formace Sluneční Orchester, Vrána, Majerovy brzdové tabulky, Hynkovy zámky, Jakub Noha Band a Pavel Richter Band. Tamtéž.

³⁹⁸ V Divadle hudby působil od 1. listopadu 1990 do 29. února 1992 a od 1. května 1992 do 31. ledna 1995. Rozhovor s Kateřinou Ludvovou, personalistkou DHO. Olomouc 14. 10. 2011, in: Archiv autorky.

³⁹⁹ V Divadle hudby působil od 5. září 1995 do 30. června 1997. Tamtéž.

⁴⁰⁰ V Divadle hudby působila od 1. září 1990 do 28. února 2007. Tamtéž.

⁴⁰¹ Rozhovor s Libuší Šlezarovou.

⁴⁰² Tamtéž.

ZÁVĚR

Cílem předkládané práce bylo zmapovat hudební pořady příspěvkové organizace Divadla hudby Olomouc v letech 1990 – 2000, zamyslet se nad jejich dramaturgií a pokusit se tak zhodnotit postavení, které tato instituce v kulturním životě města získala.

Analýza všech získaných informací týkajících se dramaturgie hudebních pořadů prokázala, že Divadlo hudby Olomouc mělo po revoluci stejně privilegované postavení jako po roce 1968. Prezentované pořady zůstaly primárně zaměřeny na menšinové, poučenější a přemýšlivější publikum.

Role Divadla hudby na kulturní mapě Olomouce se odvíjí od charakteru prostoru, tedy i od jeho technického zázemí. Nejsou zde splněny parametry ani divadla, ani koncertního sálu, vzniká tak jistý kompromisní celek. Divadlo hudby Olomouc i nadále usiluje o získání prostoru, jenž by měl parametry multižánrového sálu.

Název Divadlo hudby však nevystihuje zcela přesně primární zaměření této instituce. Paradoxní situací tedy je, že hudební pořady určené náročnějšímu menšinovému publiku tvoří pouze nepatrnou část celého programu, ačkoli za účelem produkce alternativních komorních hudebních představení bylo Divadlo hudby založeno.

Základní činností Divadla hudby Olomouc je tedy poskytovat jednotlivcům či souborům veškerý administrativní a produkční servis. Interpreti jsou mnohdy napojeni na turné, a tak se instituce středomoravské metropole spolupodílejí na hrazení nákladů spjatých s vystoupením.

Těžiště hudebních akcí začátku daného desetiletí spočívalo v poslechových pořadech zejména pražských publicistů Jiřího Černého, Jana Rejžka a Ondřeje Konráda, jež předávali hudební aktuality západního světa lidem dříve nedostupné. Naproti tomu, konec dekády byl charakteristický živými performancemi, v nadpoloviční většině v režii Jana Buriana. Artificiální hudba se stala součástí programové nabídky v průběhu celých deseti let. Větší kvantitativní zastoupení je však patrné na začátku dekády, postupně však tuto funkci přebíraly nově vznikající instituce či festivaly, jež byly přímo orientovány na vážnou hudbu například Spolek pro komorní hudbu v Olomouci, Podzimní festival duchovní hudby či festival Baroko. Hudba jazzového okruhu byla

v Divadle hudby uváděna poměrně méně. Největší prostor v dramaturgii získala populární hudba (žánrově se jednalo především o rock), hojně byla zastoupena také česká písničkářská scéna a to zejména v podání výše zmíněného Jana Buriana. Největší návštěvnost však vykazovaly akce zcela jiného charakteru, a to Taneční diskotéky, jež byly uspořádány v porevolučních letech zahraničními lektory Univerzity Palackého Markem Andrewsem a Charlesem Wharameem.

I když hudební pořady v devadesátých letech nedominovaly programové nabídce Divadla hudby Olomouc, byly divácky velmi úspěšné, jelikož jejich průměrná návštěvnost v průběhu dekády neklesla pod 50%. Ostatně celková návštěvnost všech programů Divadla hudby nezaznamenala nižší než poloviční průměrnou návštěvnost, což opět svědčí o důležitosti tohoto tělesa v olomouckém kulturním životě. Největší význam olomouckého Divadla hudby však spočívá v tom, že jeho dramaturgie doplňuje již tradiční programy etablovaných hudebních institucí o menšinové a alternativní žánry.

SHRNUTÍ

Autorka předkládá práci zabývající se tématem *Hudební pořady Divadla hudby Olomouc v letech 1990 – 2000*. Výklad tématu je zasazen do kontextu politického, společenského a kulturního vývoje v porevolučních letech, s nímž je dramaturgie tělesa výrazně spjata.

V textu jsou stručně nastíněny okolnosti vzniku a vývoje této multižánrové instituce. V práci je podán přehled o hudební dramaturgii, cíleně je sledováno zastoupení hudebních pořadů vzhledem k dalším uměleckým žánrům. Představena je také náplň i charakter jednotlivých hudebních programů ve výše zmíněné dekádě.

Formou tabulek jsou podány informace o jednotlivých hudebních pořadech a je sledováno účinkování hostujících interpretů a souborů. Poukázáno je také na význam olomouckého Divadla hudby pro místní hudební kulturu.

SUMMARY

The author presents thesis that deals with topic of the music programmes of Music Theatre in Olomouc between 1990 and 2000. The interpretation of the topic is set in the political, social and cultural development of the post-revolutionary years, with which dramaturgy of the theatre is closely connected.

In the text there are shortly depicted the circumstances of the formation and development of this multigenre institution. There is specified information about musical dramaturgy, targetedly searched for the content and the character of music programmes in the foregoing decade.

By means of various charts, the thesis provides information about particular music programmes and it traces the performances of visiting inteprets and ensembles. The emphasis is put on the importance of the Music Theatre Olomouc for local culture.

ZUSSAMENFASSUNG

Die Autorin stellt die Arbeit auf das Thema Musikprogramme des Musiktheaters in Olomouc in Jahren 1990 bis 2000 vor. Die Dramaturgie des Ensembles wurde mit der politischen, gesellschaftlichen und kulturellen Entwicklung in nach revolutionären Jahren verbunden.

Im Text werden die Umstände der Entstehung und Entwicklung dieser Multi-Genre Institution bezeichnet. In der Arbeit befindet sich der Überblick der musikalischen Dramaturgie, dann wird hier Darstellung der musikalischen Programme mit Rücksicht zu anderen Kunstgattungen beschreibt.

Die Inhalt und Charakter von Musikprogrammen werden in der oben genannten Dekade beschrieben.

In Form von Tabellen werden Informationen zu den einzelnen musikalischen Programmen und von als Gast auftretenden Künstler und Ensembles dargestellt. Die Bedeutung des Olmützer Musiktheaters wird auch für die lokale Musikkultur betont.

LITERATURA, PRAMENY A DALŠÍ ZDROJE

Knižní publikace

BARVÍK, Miroslav - TAUŠ, Karel - MALÁT, Jan: *Stručný hudební slovník*. 5. přeprac. a dopl. vyd. Praha: Státní nakladatelství krásné literatury, hudby a umění, 1960. 415 s.

BOHÁČOVÁ, Yvonna: *Vladimír Kokolia*. Olomouc: Divadlo hudby, 1992. Nestr.

BURIAN, Jan: *1. almanach Burianovy kulturní ozdravovny*. 1. vyd. Praha: Knižní podnikatelský klub, 1992. 53 s. ISBN 80-85267-35-7.

BURIAN, Jan: *3. almanach Burianovy kulturní ozdravovny*. 1. vyd. Praha: Makropulos, 1995. 103 s. ISBN 80-901776-5-4.

BURIAN, Jan: *4. almanach Burianovy kulturní ozdravovny*. 1. vyd. Praha: Makropulos, 1998. 103 s. ISBN 80-86003-18-3.

BURIAN, Jan: *Chilský deník, aneb Cautiverio*. Praha: Primus, 1998. 235 s. ISBN 80-85625-85-7.

BURIAN, Jan: *Na shledanou zítra: písňové texty, články a výstřižky*. 1. vyd. Praha: Folk and Country, 1995. 249s.

BURIAN, Jan. *Zlaté časy televize: posezení s Janem Burianem*. Praha: Primus, 1996. 247 s. ISBN 80-85625-76-8.

ČERNOUŠEK, Tomáš: *Architekturu musíš žít*. Olomouc: Divadlo hudby, 1992. Nestr.

ČERNUŠÁK, Gracian – ŠTĚDRONĚ, Bohumír – NOVÁČEK, Zdenko: *Československý hudební slovník osob a institucí*. Sv. 1 (A-L). 1. vyd. Praha 1963, 238 s.

FUKAČ, Jiří, ed. a VYSLOUŽIL, Jiří, ed: *Slovník české hudební kultury*. 1. vyd. Praha: Editio Supraphon, 1997. 1035 s. ISBN 80-7058-462-9.

HAMPLOVÁ, Hana: *Tváře*. Olomouc: Divadlo hudby, 1992. Nestr.

HAVLÍK, Vladimír: *Kristovy roky*. Olomouc: Divadlo hudby, 1992. Nestr., 1 příl.

- HOCHOVÁ, Dagmar: *Řád věcí a života*. Olomouc: Divadlo hudby, 1992. Nestr.
- LAZORČÁKOVÁ, Tatjana. *Čas malých divadel*. 1. vyd. Olomouc: Univerzita Palackého, 1996. 216 s. ISBN 80-7067-657-4.
- LAZORČÁKOVÁ, Tatjana: *Studio Forum - příběh divadla: (k historii divadla v Olomouci v sedmdesátých a osmdesátých letech 20. století)*. 1. vyd. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2009. 231 s. VZ Morava. Divadlo; sv. 2. ISBN 978-80-244-2408-8.
- PESCHET, Bernard: *Kresby, koláže a dekorace*. Olomouc: Divadlo hudby v Olomouci, 1992. Nestr.
- POLEDŇÁK, Ivan – FUKAČ, Jiří: *Úvod do studia hudební vědy*. Olomouc 2009, 260 s. ISBN: 80-244-0285-8.
- STEINMETZ, Karel: *Moravské divadlo Olomouc 1920-2000*. Olomouc: Moravské divadlo, 2000. 152 s.
- SCHULZ, Jindřich: *Dějiny Olomouce - 2 sv.* 1. vyd. V Olomouci: Univerzita Palackého, 2009. 2 sv. 533 s. ISBN 978-80-244-2370-8.
- SMOLKA, Jaroslav a kol.: *Malá encyklopedie hudby*. 1. vyd. Praha 1983, 146 s.
- STRATIL, Václav: *Zaběhnutý pes*. Olomouc: Divadlo hudby, 1992. Nestr.
- VALOCH, Jiří: *Divadlo hudby OKS – výstavy 1968 – 1988*. Olomouc 1989, 5 s.

Diplomové práce

KRAJCAR, Zdeněk: *Management v Divadle hudby Olomouc*, Závěrečná bakalářská práce. Olomouc: PdF UP v Olomouci, 2009. 102 s.

ŠOCHOVÁ, Veronika: *Moravská filharmonie v letech 1990-2000 s pohledem do dalšího desetiletí*. Magisterská diplomová práce. Olomouc: PdF UP v Olomouci, 2009. 88 s.

Články v periodicky zaměřených tiskovinách

BĚLEŠ, Petr: „Básnířka píše v jazyce svých snů“. *Hanácké noviny*, 1997, 8 (142), 6. ISSN 1210-5376.

BĚLEŠ, Petr: „Burian začal ozdravovat“. *Hanácké noviny*, 1997, 8 (13), 5. ISSN 1210-5376.

BĚLEŠ, Petr: „Francánovy fotografie zpod hladiny vědomí“. *Hanácké noviny*, 1997, 8 (12), 7. ISSN 1210-5376.

BĚLEŠ, Petr: „Shönfeltův ryzí bigbít otřásal Divadlem hudby“. *Hanácké noviny*, 1997, 8 (69), 5. ISSN 1210-5376.

BRECHLIČUK, Jiří: „Kytarové čarování“. *Hanácké noviny*, 1995, 6 (136), 5. ISSN 1210-5376.

(cip): „Sakramiláčku Filipa Topola“. *Hanácké noviny*, 1995, 6 (149), 5. ISSN 1210-5376.

JENIŠTOVÁ, Ivana: „Přežije Divadlo hudby rok 1995?“ *Hanácké noviny*, 1995, 6 (34), 1-2. ISSN 1210-5376.

KLUSÁK, Pavel: „Tip Dnes“. *Mladá fronta Dnes*, 2000, 10 (10), 4. ISSN 1210-1168.

(luc): „Lhostejný bůh v Divadle hudby“. *Hanácké noviny*, 1995, 6 (116), 5. ISSN 1210-5376.

(luc): „Mozart a jeho čeští přátelé: klavír pro čtyři ruce“. *Hanácké noviny*, 1996, 7 (14), 5. ISSN 1210-5376.

ONDERKA, Vladimír: „Reinkarnace Janis Joplin zpívala v Divadle hudby“. *Hanácké noviny*, 1997, 8 (14), 5. ISSN 1210-5376.

RYGEL, David: Divadlem hudby zněly písně staré Moravy ze sbírek Františka Sušila. *Hanácké noviny*, 1997, 8 (142), 5. ISSN 1210-5376.

RYGEL, David: „Divadlo hudby začalo připravovat novou sezónu: v "déháčku" slaví kulaté výročí Podivnostmi“. *Hanácké noviny - den*, 1998, 9 (79), 13. ISSN 1210-5376.

ŽONDROVÁ, Naděžda: „Jde o příležitost zhlédnout kvalitní divadlo, říká Naděžda Žondrová; za rozhovor poděkoval David Rygel.“ *Hanácké noviny*, 1998, 9(15), 7. ISSN 1210-5376.

Kdy-kde-co v Olomouci: kulturní zpravodaj. Olomouc: Park kultury a oddechu, 1993, 12, 5. ISSN 0323-0244.

Archiválie

Programové materiály příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc za rok 1990, in: archiv DHO. Nestr.

Programové materiály příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc za rok 1991, in: archiv DHO. Nestr.

Programové materiály příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc za rok 1992, in: archiv DHO. Nestr.

Programové materiály příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc za rok 1993, in: archiv DHO. Nestr.

Programové materiály příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc za rok 1994, in: archiv DHO. Nestr.

Programové materiály příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc za rok 1995, in: archiv DHO. Nestr.

Programové materiály příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc za rok 1996, in: archiv DHO. Nestr.

Programové materiály příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc za rok 1997, in: archiv DHO. Nestr.

Programové materiály příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc za rok 1998, in: archiv DHO. Nestr.

Programové materiály příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc za rok 1999, in: archiv DHO. Nestr.

Programové materiály příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc za rok 2000, in: archiv DHO. Nestr.

ŠLEZAROVÁ, Libuše: Komentář k výroční zprávě Divadla hudby Olomouc za rok 1990, in: Archiv DHO. Nestr.

ŠLEZAROVÁ, Libuše: Komentář k výroční zprávě Divadla hudby Olomouc za rok 1991, in: Archiv DHO. Nestr.

ŠLEZAROVÁ, Libuše: Komentář k výroční zprávě Divadla hudby Olomouc za rok 1992, in: Archiv DHO. Nestr.

ŠLEZAROVÁ, Libuše: Komentář k výroční zprávě Divadla hudby Olomouc za rok 1993, in: Archiv DHO. Nestr.

ŠLEZAROVÁ, Libuše: Komentář k výroční zprávě Divadla hudby Olomouc za rok 1994, in: Archiv DHO. Nestr.

ŠLEZAROVÁ, Libuše: Komentář k výroční zprávě Divadla hudby Olomouc za rok 1995, in: Archiv DHO. Nestr.

ŠLEZAROVÁ, Libuše: Komentář k výroční zprávě Divadla hudby Olomouc za rok 1996, in: Archiv DHO. Nestr.

ŠLEZAROVÁ, Libuše: Komentář k výroční zprávě Divadla hudby Olomouc za rok 1997, in: Archiv DHO. Nestr.

ŠLEZAROVÁ, Libuše: Komentář k výroční zprávě Divadla hudby Olomouc za rok 1998, in: Archiv DHO. Nestr.

ŠLEZAROVÁ, Libuše: Komentář k výroční zprávě Divadla hudby Olomouc za rok 1999, in: Archiv DHO. Nestr.

ŠLEZAROVÁ, Libuše: Komentář k výroční zprávě Divadla hudby Olomouc za rok 2000, in: Archiv DHO. Nestr.

ŠLEZAROVÁ, Libuše.: *Směřování a činnost Divadla hudby Olomouc*. Interní materiál, Olomouc 13. 12. 2004, 3 s. In: Archiv DHO.

ŠLEZAROVÁ, Libuše: Výroční zpráva příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc za rok 1990, in: Archiv DHO. Nestr.

ŠLEZAROVÁ, Libuše: Výroční zpráva příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc za rok 1991, in: Archiv DHO. Nestr.

ŠLEZAROVÁ, Libuše: Výroční zpráva příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc za rok 1992, in: Archiv DHO. Nestr.

ŠLEZAROVÁ, Libuše: Výroční zpráva příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc za rok 1993, in: Archiv DHO. Nestr.

ŠLEZAROVÁ, Libuše: Výroční zpráva příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc za rok 1994, in: Archiv DHO. Nestr.

ŠLEZAROVÁ, Libuše: Výroční zpráva příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc za rok 1995, in: Archiv DHO. Nestr.

ŠLEZAROVÁ, Libuše: Výroční zpráva příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc za rok 1996, in: Archiv DHO. Nestr.

ŠLEZAROVÁ, Libuše: Výroční zpráva příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc za rok 1997, in: Archiv DHO. Nestr.

ŠLEZAROVÁ, Libuše: Výroční zpráva příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc za rok 1998, in: Archiv DHO. Nestr.

ŠLEZAROVÁ, Libuše: Výroční zpráva příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc za rok 1999, in: Archiv DHO. Nestr.

ŠLEZAROVÁ, Libuše: Výroční zpráva příspěvkové organizace Divadlo hudby Olomouc za rok 2000, in: Archiv DHO. Nestr.

Respondenti

JENIŠTA, Alexandr, hudební dramaturg Divadla hudby Olomouc (rozhovor konaný s autorkou práce dne 27. března 2012).

KRAJCAR, Zdeněk, dramaturg, produkční pronájmů Divadla hudby Olomouc (rozhovor konaný s autorkou práce dne 5. října 2011).

GABRHELÍKOVÁ, Kateřina, archivářka Muzea umění Olomouc (rozhovor konaný s autorkou práce dne 10. října 2011).

LUDVA, Roman, hudební dramaturg Divadla hudby Olomouc (rozhovor konaný s autorkou práce dne 5. listopadu 2011).

LUDVOVÁ, Kateřina, personalistka Divadla hudby Olomouc (rozhovor konaný s autorkou práce dne 14. října 2011).

ŠLEZAROVÁ, Libuše, ředitelka Divadla hudby Olomouc (rozhovor konaný s autorkou práce dne 5. října 2011, 16. listopadu 2011 a 27. března 2012).

Internetové zdroje

KOPECKÝ, Jiří: Divadlo hudby [online]. *Český hudební slovník osob a institucí*. Dostupný z WWW [cit. 5. 10. 2011]: <http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=3780#literatura861>.

POLEDŇÁK, Ivan: „Steinmetz, Karel“ [online]. *Český hudební slovník osob a institucí*. Dostupný z WWW [cit. 22. 10. 2011]: <http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=8748>.

„Big Band Junior“ [online]. *Základní umělecká škola Žerotín Olomouc*. Dostupný z WWW [cit. 22. 10. 2011]: <<http://www.zus-zerotin.cz/orchestra>>.

„Black Ladies“ [online]. *Základní umělecká škola Žerotín Olomouc*. Dostupný z WWW [cit. 22. 10. 2011]: <<http://www.zus-zerotin.cz/orchestra>>.

„Historie a současnost“ [online]. *Základní umělecká škola Iši Krejčího*. Dostupný z WWW [cit. 22. 10. 2011]: <<http://www.zus-ik.cz/historie-a-soucasnost/>>.

„Historie Českého rozhlasu Olomouc“ [online]. *O rozhlasu*. Dostupný z WWW [cit. 19. 10. 2011]: <http://www.rozhlas.cz/olomouc/ostanici/_zprava/historie-ceskeho-rozhlasu-olomouc--880419>.

„Historie Big Bandu Žerotín“ [online]. *Základní umělecká škola Žerotín Olomouc*. Dostupný z WWW [cit. 22. 10. 2011]: <<http://www.zus-zerotin.cz/bigband>>;

„Historie Katedry“ [online]. *Univerzita Palackého v Olomouci Filozofická fakulta Katedra Muzikologie*. Dostupné z WWW [cit. 22. 10. 2011]: <<http://musicology.upol.cz/cz/index.php?set=hs&sub=hist>>.

„Historie Rádia Rubi“ [online]. *Rádio Rubi*. Dostupný z WWW. [cit. 19. 10. 2011]: <<http://www.radiorubi.cz/historie.asp>>;

„Historie Rádia Proglas“ [online]. *Rádio Proglas*. Dostupný z WWW [cit. 19. 10. 2011]: <<http://www.proglas.cz/historie.html>>;

„Historie soukromých rozhlasových stanic na Olomoucku“ [online]. Dostupný z WWW [cit. 19. 10. 2011]: <<http://oviradio.ic.cz/fm-olomoucko/historie-soukromych-rozhlasovych-stanic-na-olomoucku/>>.

„Historie Katedry“ [online]. *Univerzita Palackého v Olomouci Filozofická fakulta Katedra Muzikologie*. Dostupné z WWW [cit. 22. 10. 2011]: <<http://musicology.upol.cz/cz/index.php?set=hs&sub=hist>>.

„O Divadle“ [online]. *Divadlo hudby Olomouc*. Dostupný z WWW [cit. 4. 11. 2011]: <<http://www.divadlohudby.cz/o-divadle.html>>.

„Oficiální informační portál“ [online]. *Statutární město Olomouc*. Dostupný z WWW [cit. 4. 10. 2011]: <<http://www.olomouc.eu/phprs/view.php?cisloclanku=2002051604>>;

„Prof. PhDr. Pavel Klapil, CSc.“ [online]. *Katedra hudební výchovy Univerzita Palackého v Olomouci – Pedagogická Fakulta*. Dostupný z WWW [cit. 22. 10. 2011]: <<http://khv.upol.cz/pedagogove/Pavel-Klapil>>.

„Základní údaje o radiu Haná“ [Online]. *Radio Haná*. Dostupný z WWW [cit 19. 10. 2011]: <<http://www.radiohana.cz/read/37/zakladni-info.html>>.

SEZNAM TABULEK

Seznam tabulek

Tabulka 1: Program Divadla hudby Olomouc v roce 1990	18
Tabulka 2: Hudební pořady Divadla hudby Olomouc roku 1990.....	23
Tabulka 3: Program Divadla hudby Olomouc v roce 1991	24
Tabulka 4: Hudební pořady Divadla hudby Olomouc roku 1991	29
Tabulka 5: Pořady Divadla hudby Olomouc v roce 1992.....	30
Tabulka 6: Hudební pořady Divadla hudby Olomouc roku 1992.....	35
Tabulka 7: Pořady Divadla hudby Olomouc v roce 1993.....	37
Tabulka 8: Hudební pořady Divadla hudby Olomouc roku 1993.....	41
Tabulka 9: Pořady Divadla hudby Olomouc v roce 1994.....	43
Tabulka 10: Hudební pořady Divadla hudby Olomouc roku 1994.....	46
Tabulka 11: Program Divadla hudby Olomouc v roce 1995	47
Tabulka 12: Hudební pořady Divadla hudby Olomouc v roce 1995	52
Tabulka 13: Program Divadla hudby Olomouc v roce 1996	54
Tabulka 14: Hudební pořady Divadla hudby Olomouc v roce 1996	58
Tabulka 15: Program Divadla hudby Olomouc v roce 1997	60
Tabulka 16: Hudební pořady Divadla hudby Olomouc v roce 1997	65
Tabulka 17: Program Divadla hudby Olomouc v roce 1998	67
Tabulka 18: Hudební pořady Divadla hudby Olomouc v roce 1998	70
Tabulka 19: Program Divadla hudby Olomouc v roce 1999	72
Tabulka 20: Hudební pořady Divadla hudby Olomouc v roce 1999	75
Tabulka 21: Program Divadla hudby Olomouc v roce 2000	76
Tabulka 22: Hudební pořady Divadla hudby Olomouc v roce 2000	80

ANOTACE

Příjmení a jméno autora:	Vaculíková Jana
Název katedry a fakulty:	Katedra muzikologie, Filozofická fakulta UP v Olomouci
Název bakalářské diplomové práce:	Hudební pořady Divadla hudby Olomouc v letech 1990-2000
Vedoucí bakalářské diplomové práce:	PhDr. Eva Vičarová, Ph.D.
Počet znaků:	184 664
Počet stran:	100
Počet příloh:	67
Počet titulů použité literatury:	40

Charakteristika bakalářské diplomové práce:

Tématem předkládané práce jsou *Hudební pořady Divadla hudby Olomouc v letech 1990 – 2000*. Výklad tématu je zasazen do kontextu politického, společenského a kulturního vývoje v porevolučních letech, s nímž je dramaturgie tělesa výrazně spjata.

V textu jsou stručně nastíněny okolnosti vzniku a vývoje této multižánrové instituce. V práci je podán přehled o hudební dramaturgii, cíleně je sledováno zastoupení hudebních pořadů vzhledem k dalším uměleckým žánrům. Představena je také náplň i charakter jednotlivých hudebních programů ve výše zmíněné dekádě.

Formou tabulek jsou podány informace o jednotlivých hudebních pořadech a je sledováno účinkování hostujících interpretů a souborů. Poukázáno je také na význam olomouckého Divadla hudby pro místní hudební kulturu.

Klíčová slova:

Divadlo hudby Olomouc, hudební pořady, Olomouc, dramaturgie, Libuše Šlezarová.